

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ UFO ΔΙΣΚΟΙ

στο κατώφλι της κοσμικής επαφής

UFO:
ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΟΙ ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ
ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ζαν-κλωντ μπουρε

Ζαν-Κλωντ
συνέντευξη με
Εθνικής Αμυνας

Μπουρε:
τον Υπουργό
της Γαλλίας

Μια
μεγάλη
ερευνα από
γαλλους
ερευνητες
και
δημοσιο
γραφους
πως
αντιμετωπίζουν
οι επιστημονες
τις εμφανισεις
των UFO

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΧΡΥΣΗ
ΤΟΜΗ

ΧΡΟΝΟΣ Α, ΤΕΥΧΟΣ 11, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1979, ΔΡΧ 50

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ UFO ΔΙΣΚΟΙ

στο κατώφλι της κοσμικής εποφης

ΧΡΟΝΟΣ Α, ΤΕΥΧΟΣ 11, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1979, ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 50 — ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:
ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 56 ΑΘΗΝΑ 142 ΤΗΛ. 3600.059 — ΤΗΛΕΦΩΝΟ
ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ 730.252 (6-8 μ.μ.)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Έκδόσεις ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ	1
Συνεργασίες με ξένα περιοδικά και αντιπρόσωποι	2
Η «Στενή Έπαφή» μας	3
Οι αναγνώστες μάς γράφουν	4
Σχολιάζοντας την επικαιρότητα: επιστολή προς Άρθουρ Κλάρκ	6
Συνέντευξη με τον Υπουργό Έθνικής Άμυνας της Γαλλίας	8
Η παράξενη μοίρα των αστροναυτών συνδέεται με τα UFO	10
UFO: μύθος και πραγματικότητα	16
Γνώμες-Συνεντεύξεις-Θεωρίες: Άνορθόδοξες έπαφες	21
Συνέντευξη με τους ήθοποιους: Μαρία Αλιφέρη, Βάσο Ανδριανό, Άννα Γεράλη, Ρένα Βουτσινά	23
Η Άτλαντίδα αναδύεται	25
Ο Ήφαιστος, ο Έγκέλαδος και τα UFO	29
Τα σύμβολα των UFO: μήνυμα ή μυστήριο;	33
UFOνέα από όλο το κόσμο	38
Η αντίθετη γνώμη: Τό περιστατικό Κούν	40
Τό βιβλίο μου: Οι εξωγήινοι απέναντι στην επιστήμη	45

Το περιοδικό μας συνεργάζεται με τα μεγαλύτερα και σοβαρότερα περιοδικά UFOλογίας του κόσμου. Η συνεργασία δεν είναι μονάχα του επιπέδου της άμεσης ενημέρωσης πάνω στις εξελίξεις του θέματος της εξωγήινης δραστηριότητας στον πλανήτη μας, αλλά κάτι πολύ πιο «οργανικό». Οι αντιπρόσωποι-συνεργάτες μας, σε μεγάλες πόλεις του εξωτερικού, αποτελούν έναν άμεσο, προσωπικό κρίκο σύνδεσης και η ελληνική παρουσία σύντομα θα γίνει πλατύτερα γνωστή.

Παρουσιάζουμε μερικά από τα περιοδικά αυτά:

- FLYING SAUCER REVIEW (Άγγλ.)
- UFO RESEARCH REVIEW (Άγγλ.)
- INTERPLANETARY NEWS (Άγγλ.)
- UFO INVESTIGATOR (ΗΠΑ)
- BUFORA JOURNAL (Άγγλ.)
- UFO REPORT (ΗΠΑ)
- ANCIENT ASTRONAUTS (ΗΠΑ)
- CANADIAN UFO REPORT (Καναδάς)
- S.B.D.E.S.D.V. (Βραζιλία)
- AUSTRALIAN UFO BULLETIN (Αυστραλία)
- MUFON UFO JOURNAL (ΗΠΑ)
- UFO NACHRICHTEN (Δυτ. Γερμανία)
- UFO-NUT (Δανία)
- UFO NEWS (Ιαπωνία)

Επίσης συνεργαζόμαστε με όρισμένες από τις μεγαλύτερες οργανώσεις έρευνας των UFO:

- NICAP (NATIONAL INVESTIGATION COMMITTEE ON AERIAL PHENOMENA)
- APRO (AERIAL PHENOMENA RESEARCH)
- BUFORA (BRITISH UFO RESEARCH ASSOCIATION)
- ISTRA (INTERPLANETARY SPACE TRAVEL RESEARCH ASSOCIATION)

Με τις οργανώσεις αυτές έχουμε συνεχή έπαφή (ή δική μας εκπροσώπηση ανήκει στην ομάδα «ΦΑΕΘΩΝ»), και ανταλλάσσουμε πληροφορίες πάνω στην πορεία των κοινών έρευνών.

Αντιπρόσωποι-συνεργάτες του περιοδικού μας στο εξωτερικό είναι: Άγγλ. κ. Ν. Κόκκινος. Στις ΗΠΑ και στη Γαλλία, ο κ. Γιώργος Κοκορέλης. Στην Ιταλία, ο κ. Δημήτρης Άρνέλλος.

Φροντίσαμε πολύ για να δημιουργήσουμε αυτές τις διασυνδέσεις ώστε τώρα πιά να είμαστε σε θέση να πούμε, με ιδιαίτερη ικανοποίηση, ότι **βρισκόμαστε πράγματι στην πρώτη γραμμή της ενημέρωσης σε παγκόσμιο επίπεδο.**

«UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ» ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΥΦΟΛΟΓΙΑΣ. Χρόνος Ίδρυσης 1979. ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ» — ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 56 Αθήνα τ.τ. 142 τηλ. 3600.059, 3ος όροφος, γραφείο 19 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Σπύρος Άλεβιζόπουλος Βούλαρη 72 Πειραιά, τηλ. 4121.151. — ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Χρήστος Δ. Λάζος Δημητράκοπούλου 65-67 Κουκάκι, τηλ. 9232.998 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: Δημήτρης Κουτσούκης Άρριανού 29 Παγκράτι, τηλ. 730.252. — ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΩΝ & ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ «ILMAK» Έλευθερίου Βενιζέλου 12 Άγια Παρασκευή, τηλ. 6520.079. — ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Έλεούθερος Μαυρομιχάλη 127 Αθήνα τηλ. 6437.675. — ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Δημήτρης Πετρακόπουλος Κομνηνών 19 Αθήνα, τηλ. 6441.001. — ΜΟΝΤΑΖ: Γιώργος Καρκατσούλης Ζωοδόχου Πηγής 52. — ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Χρήστος Δ. Λάζος τηλ. 3603.198. — ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ-ΕΠΙΤΑΓΕΣ: Σπύρος Άλεβιζόπουλος Πανεπιστημίου 56 Αθήνα τ.τ. 142.

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ

Αυτό που χρειάζεται σήμερα στην Έλληνική σύφολογία είναι α) η δυνατότητα επέμβασης σε περιπτώσεις που χαρακτηρίζονται από περιπτώσεις με χαρακτήρα καθαρά σύφολογικό, δηλ. εμφανίσεις, επαφές κλπ. και β) μια προσπάθεια που να αποβλέπει στην αναθεώρηση της στάσης του κοινωνικού συνόλου απέναντι στο θέμα UFO. Το πρώτο σημείο μπορεί να κατορθωθεί με μια οργανωμένη ομάδα που να μπορεί να συντονίζει τις αναφορές με ανάλογες ενέργειες των μελών της για την όσο δυνατό ταχύτερη και πιο επιμελημένη έρευνα του οποιουδήποτε φαινομένου. Το δεύτερο σημείο είναι ίσως το πιο σημαντικό και φυσικά το πιο δύσκολο. Θα μπορούσε κάποιος να αντιστρέψει το ερώτημα και να πει: γιατί πιστεύει στο UFO; Όταν μια κοινωνία ανομάρχει μορφές λογοτεχνίας όπως λ.χ. η επιστημονική φαντασία, είναι επόμενο να θεωρεί «αποχώνωση» ή «αποπροσανατολισμό» την ένσχυλωση με το θέμα UFO.

Νομίζω ότι το πρόβλημα έχει δύο εστίες. Η μία είναι η έλλειψη ενημέρωσης που συνεπάγεται την κυριαρχία στο χώρο ειδήσεων καθαρά «αστείων» ή ειδήσεων «φουτουριστικών» και σ' αυτά βοηθήσαν στο παρελθόν ομάδες ασήμαντες στο σύνολό τους που έκαναν «ντάρο» ενώ ήταν άνθρακες ή θησαυρός και δημοσιεύσεις ή κυκλοφορίες βιβλίων χαμηλού επιπέδου έρευνας με στόχο καθαρά κερδοσκοπικό. Η άλλη εστία είναι καθαρά συναισθηματική και επιμελείται μέρος από αυτό που ο Καρλ Γιούνγκ ονόμασε ψυχολογικό σύνδρομο και βέβαια στη δημιουργία της συναισθηματικής τοποθέτησης (της αρνητικής) απέναντι στο UFO έχει παίξει σημαντικό ρόλο η πρώτη εστία δηλ. η έλλειψη ενημέρωσης κλπ.

Θα μπορούσε να ρωτήσει κάποιος: καλά όλα αυτά, επισημαίνουμε τις αδυναμίες κλπ., αλλά τί μπορεί να γίνει;

Το πρώτο απ' όλα είναι η ανελέητη έρευνα για την αυθεντικότητα κάθε περίπτωσης και η ψυχική δύναμη της απόρριψής της αν αποδειχτεί απάτη ή οτιδήποτε άλλο. Ακόμα ο σχολιασμός των διαφόρων βιβλίων που κυκλοφορούν με γνώμονα πάντοτε την έντιμότητα του συγγραφέα και την προσωπική του στάση απέναντι στα γεγονότα ή τη συμμετοχή του σ' αυτά.

Το περιοδικό UFO-ΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ δεν σκοπεύει να κάνει παραχωρήσεις στον τομέα αυτόν ούτε σε άτομα ούτε σε οργανωμένες ομάδες. Έτσι αποφάσισε την κατάργηση της στήλης «Είδα ένα UFO» — αναφορές αναγνωστών — διότι πολλές από αυτές είναι παιδαριώδεις. Οι αναφορές όμως θα αρχιθετρώνται και δεν θα πηγαίνουν στον θρόνο. Καθιερώνεται μόνιμα η στήλη «Αντίθετη γνώμη: Γιατί δεν πιστεύω στο UFO» από την οποία θα παρουσιάζονται απόψεις καθαρά επιστημονικές για το θέμα με αναλύσεις συγκεκριμένων περιπτώσεων. Αν με ρωτούσε κάποιος γιατί σ' ένα περιοδικό σύφολογίας δημοσιεύονται τέτοια άρθρα θα του απαντούσα ότι: δεν μπορώ έχω προσωπικά να περιορίσω τα όρια της έρευνας και η κλασική μου παιδεία δεν το επιτρέπει. Το θέμα UFO είναι σοβαρό, έτσι δείχνει τουλάχιστον, και όσοι το χειριστούν επιπόλαια θα ζημιώσουν τόσο την έρευνα όσο και τον εαυτό τους.

Έτσι, και μόνον έτσι, θα μπορούσαμε να πείσουμε τους υπόλοιπους ότι το θέμα που μας ενδιαφέρει δεν στερείται σοβαρότητας. Με οργάνωση συγκροτημένη με συνέπεια στην έρευνα και αντικειμενικότητα θα φτάσουμε σε κάποιο αποτέλεσμα.

Γι' αυτό και απορρίφτηκε από μη UFO, ταινία που τράβηξε γνωστός καλλιτέχνης και που έδειχνε ένα τεράστιο μεταλλικό αντικείμενο πάνω από την Αθήνα, κατά το φθινόπωρο του 1977. Αλλά γι' αυτά στο επόμενο.

Χρήσιμος Λαζός

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
«ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ»

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΑΖΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΜΙΝΑ ΔΑΛΑΜΑΝΓΚΑ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΝΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΔΑΝΑΗ ΑΡΝΕΛΛΟΥ-ΛΑΖΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΜΑΝΙΑ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΕΣ-ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ
ΑΝΤΡΕΑΣ ΤΖΑΡΑΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΘΕΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΑΘΗΝΑ

Κεντρική διάθεση: Πανεπιστημίου 58,
3ος όροφος. Τηλ. 36.00.059.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μπαρμπουνάκης: Βιβλιοπωλεία, Αριστοτέλους 4, τηλ. 228.662 - 364.608, Ξυγναντίας 150, τηλ. 235.918.

Π. Ραγιάς: Τσιμισκή 41, τηλ. 229.010.
Χ. Παπαδόκης: Βασιλίσσης Ωλγας
125, Ντεπό, τηλ. 835.178.

Γιαννίκος Κομυδάκης: Κωνσταντίνου
Μελενίκου 34, τηλ. 212.610.

ΚΑΒΑΛΑ

Δημ. Κελαϊδίτης: Ομονοίας 94, τηλ.
226.166.

ΛΑΡΙΣΑ

Βιβλιοπωλείο «Κέραμος»: Μαρτίνος
Κόρακα, Κούμα 34, τηλ. 253.554.

ΠΑΡΓΑ

Πέτρος Γεώργιος: Πάργα Ήπειρου.

ΠΑΤΡΑ

Αντρέας Φιλιάτσος: Ζαΐμη 32.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

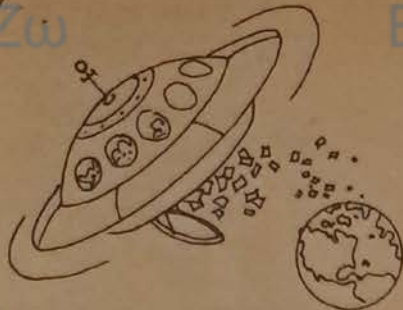
Αφει Μπουτσένγκλου Ο.Ε.: Καλοκα-
τράνη 92-94, τηλ. 41.12.258.

ΠΕΥΚΗ (κάτω)

Ιωάννης Μερκάτης: ΤΗΛ. 80.29.119 -
80.28.425.

ΣΑΜΟΣ

Κων. Α. Βαύλογρης: Βιβλιοχρτοπωλείο
Σάμος Σάμου, τηλ. 27.406.

οι αναγνώστες μας γράφουν

Αγαπητά περιοδικά,

Κατ' αρχήν πρέπει να σας συγχαρώ για το περιοδικό σας που άξια συναγωνίζεται με τα καλύτερα ευρωπαϊκά του είδους.

Θά ήθελα να σχολιάσω ένα άρθρο κάποιου κυρίου Μπουντζακ Τραβέρσο της «Κοριέρε ντε λά Σέρα» που προσπαθώντας να αποκρούσει την ύπαρξη των UFO μάς παραθέτει τα πιο παράδοξα πράγματα. Όπως φαίνεται ο κύριος δεν έχει ιδέα ούτε του θέματος, ούτε του τι γράφει. Ακόμα κι ένας αρχάριος μπορεί να τον αποκρούσει.

Ο κύριος Τραβέρσο κάνει δύο υποθέσεις: α) λέει: «Αν παραδεχτούμε ότι τα UFO είναι πραγματικά (;) αντικείμενα, δύο είναι οι τόποι προορισμού των. Ή η γη, ή εξωγήινη τόποι. Και γράφοντας για την πρώτη περίπτωση (γήινα) μία άναιρει και μία υπερασπίζει την υπόθεσή του δηλ. γράφει, «.....είναι αδύνατον να κρατηθεί επ' όριο στο (;) ένα μυστικό ή μία ανώτερη τεχνολογική δραστηριότητα, ενώ ακριβώς παρακάτω γράφει: «.....ας μη ξεχνάμε ότι η Σοβιετική Ένωση έκανε υδρογονικές βόμβες πολύ πιο θιαστικά (;) απ' όλοι οι Αμερικανοί που είχαν το μονοπώλιο».

Τι να πει κανείς.

Στη δεύτερη υπόθεση του ότι μπορεί τα αντικείμενα αυτά να έχουν εξωγήινη προέλευση, παρουσιάζει τους εξωγήινους κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση με τον Homo Sapiens, δηλαδή μέσο όρο ζωής 65-70 χρόνια κλπ. Υποστηρίζει ότι είναι αδύνατο να είναι εξωγήινοι γιατί θα χρειαζόταν πολλές γενεές για να φτάσουν στη γη. Μά αγαπητέ κύριε Τραβέρσο, είναι κάπως άπιθανο να ασχολούνται ακόμα με «πυραυλάκια και Μάρινερ» και στο κάτω κάτω ποιος σας τό είπε ότι έχουν τον δικό μας μέσο όρο ζωής.

Παρακάτω προσπαθεί να έντυπωσιάσει τους «φτωχούς έπαρχιώτες» Ιταλούς, Ισπανούς, Έλληνες, (γιατί δημοσιεύτηκε στη «Θεσσαλονίκη» στις 21 Απριλίου 1979) ή όποιους άλλους δύστυχους έτυχε να τον διαβάσουν.

Συγκεκριμένα αναφέρει ότι κάθε πολιτισμός (άνώτερος) θά έπρεπε να στέλνει δέκα χιλιάδες διαστημόπλοια τον χρόνο για να φτάσει ένα και σε μάς! Έδώ πιά τι να κριτικάρεις;

Και τελειώνει λέγοντας ότι τα φαινόμενα μπορούν να τα αναπαραστήσουν (μπράβο τους) και β) είναι φαινόμενα ψυχολογικά (;) Αναφέρεται στα λόγια του Κάρλ Γκούσταφ Γιούνγκ. Τα UFO έγιναν ένας ζωντανός μύθος. Ίσως βρισκόμαστε μπρός στην εξαιρετική ευκαιρία (;) του να παρακολουθούμε πώς σχηματίζεται ένας μύθος και πώς σε ένα καιρό δύσκολο και σκοτεινό για την ανθρωπότητα ένα θαυματουργό παραμύθι, θγαίνει από εξωγήινες «ουράνιες» δυνάμεις. Και αυτό σημαίνει ακριβώς ότι η ανθρωπινή φαντασία θεωρεί σοβαρή την πιθανότητα των ταξιδιών στο διάστημα και των επισκέψεων ή ακόμα και των εισβολών μακρινών πλανητών».

Περιττό, νομίζω είναι να πούμε ότι οι κύριοι αυτοί νιώθουν μία ανασφάλεια ακούγοντας ότι υπάρχουν εξωγήινοι πολιτισμοί. Είναι αυτοί που δεν μπορούσαν στον Μεσαίωνα να πιστέψουν ότι ο ήλιος ήταν το κέντρο του πλανητικού συστήματος.

Τό πιο ωραίο όμως τό άφησα για τό τέλος. Θά ήθελα να τό κρίνει καθένας μόνος του. «Μιά και δεν φαινόταν σοβαρό πράγμα να μιλάει κανείς για τόσο σημαντικά αντικείμενα με κοινές λέξεις (π.χ. ιπτάμενοι δίσκοι) οι Αμερικανοί πρώτοι δημιούργησαν τον όρο UFO, έτσι εξασφαλίστηκε ή «έπιστημονική» σοβαρότητα στο θέμα.....όποιοδήποτε ανθρώπινο να είναι ελεύθερο να δώσει την πίστη του στις πιο παράλογες και άπιθανες φαντασίες».

Αυτά λοιπόν για τό άρθρο του κ. Τραβέρσο. Θά ήθελα τό γράμμα μου να δημοσιευτεί ολόκληρο αν γίνεται. Έπιπλέον σας στέλνω και τό απόκομμα της εφημερίδας για να τό κριτικάρετε αν θέλετε.

Μετά τιμής

Ληβίος Ανδρεάδης

Αγαπητέ φίλε,

Δέν νομίζω πώς έχω να προσθέσω ή να σχολιάσω τίποτε στην έπιστολή σου. Όπως άλλωστε δέν έχει και κανείς να προσθέσει κάτι παραπάνω στην παρατάξη της λογικής ενάντια στην παραδοξολογία ή την άπορριπτική έπιστημολογία.

Κύριοι,

Αφάτως με την έκδοση του περιοδικού σας UFO έχετε πρωτοτυπίασει και συμπληρώσει ένα κενό ενός αρκετά άπαιτητικού αριθμού αναγνυστών εδώ στην Ελλάδα.

Πέρνω άνελλιπώς και τα δύο περιοδικά του έκδοτικού οίκου. Προσπαθώ να είμαι ενήμερος πάνω σε θέματα που άνδιαφέρονται για τον άνθρωπο σαν ύπαρξη.

Όμολογώ ότι σε όρισμένα τεύχη δέν γίνεται καλή έκλογη θεμάτων. Συγκεκριμένα (τεύχος 5 UFO) στο άρθρο του κ. Γ. Μπαλάου, «Οι Ούρανοι είναι Δικοί μας...είναι όμως;». Μέχρι να γίνει κατανοητός — αν γίνεται με φράσεις όπως «όμολογώ θέβαια ότι μου άρέσει το ίδιο κι ό παστουρμάς» — προκαλεί την αγανάκτηση. Δίνει την έντύπωση ότι ειρωνεύεται τό αναγνωστικό κοινό κι ότι ξέρει κάτι πολύ σπουδαίο. Αυτό άλλωστε δίνει και στο βιβλίο του, «Όντα από τό Διάστημα», όταν αναφέρεται με ύπονοσόμενα για περιστατικά που συνέβησαν στην Ελλάδα και για την ομάδα που είχε δημιουργήσει. Τελικά όχι μόνο στο βιβλίο του, αλλά και στο άρθρο του δέν αναφέρει τίποτε συγκεκριμένα, αφήνοντας έτσι τον αναγνώστη με έρωτηματικά και άγανακτισμένο. Παράδειγμα: «Δέν έχει σημασία για την ώρα που συ-

νέθει...», και ποιος είπε στον κύριο αυτό ότι δέν έχει σημασία, «...τό άεροπλάνο βρέθηκε στη πατρίδα της Αριάνδης και ή στολή του πιλότου βρέθηκε στη πατρίδα της ώραιας Έλένης». Μά ποιος νομίζει ότι είναι, έπειδή έχει γράψει πέντε βιβλία, έχει τό δικαίωμα να μάς ύποτιμά σε τέτοιο βαθμό; Αν έχει να πει κάτι ο κύριος αυτός να μάς τό πει ξεκάθαρα ή να μή πει τίποτε μέχρι πού να έχει θετικά στοιχεία να αναφέρει. Όχι μισόλογα και ύπονοούμενα, δέν τον τιμούν.

Έχω μάθει και κάτι που με ξενίζει σχετικά με την ομάδα Φαέθων, και μάλιστα από αξιόλογη πηγή ενός μέλους της ΟΜΕΑΦ της Θεσσαλονίκης, ότι δέν υπάρχει τέτοια ομάδα και μάλιστα άποτελούμενη από έπιστήμονες, κι ότι χρησιμεύει αυτή ή στήλη μόνο για βιτρίνα Δώστε στοιχεία.

Φιλικότατα με την έλπίδα ότι θα δημοσιευθεί τό γράμμα μου.

Γιώργος Ποροζαντζίδης

Αντωνίου Τούσα 6

Χαριλάου Θεοφάνη

Αγαπητέ αναγνώστη,

Βλέπω ότι τό θέμα της έπιλογής της ύλης τό περιορίζεις στην άρθρογραφία του Γιώργου Μπαλάου. Πρόσεξε όμως μή τυχόν και άρέσκεσαι να κοιτάς με τά κυάλια ανάποδα. Ό Μπαλάος έχει προσφέρει πολλά. Σχετικά με την...ύπαρξη ή μή της ομάδας ΦΑΕΘΩΝ, αν δέν έχεις πεισθεί ακόμα κάνε λίγο ύπομονή. Ύστερα θα ξενίζονται «άλλοι».

Αγαπητέ κύριε Λάζο,

Παρατηρούμε από καιρό την άξιεπαινη προσπάθειά σας για την κάλυψη του μεγάλου κενού της εμφάνισης UFO στη χώρα μας. Μόνο με ένα απλό ξεφύλλισμα, όποιοσδήποτε πού ένδιαφέρεται ή έρευνά τα UFO καταλαβαίνει την ύψηλή ποιότητα του περιοδικού σας. Αναρωτιόμαστε ποιος είναι ό λόγος του τείχους σιωπής πού έχει ύψωθεί από την πλευρά των κυβερνήσεων όλων των χωρών για τό καυτό θέμα των UFO's. Φοβούνται μήπως πανικοβληθεί ό κόσμος. Δέν σκέφτονται όμως πώς με την κατάλληλη διαφώτιση του κοινού και με την αντικειμενική του ενημέρωση πάνω σ' αυτά τά θέματα, θα μειωθεί στο ελάχιστο ό πανικός, μετά από μία πιθανή άποκάλυψη της ταυτότητας των UFO και των επιβατών τους.

Βλέποντας την στήλη αλληλογραφία του περιοδικού σας παρατηρήσαμε με λύπη ότι όλοι σχεδόν οι έπιστολογράφοι δέν άποκαλύπτουν την ταυτότητά τους φοβούμενοι μία πιθανή γελοιοποίηση.

Καταδικάζουμε την πράξη τούτη γιατί πιστεύουμε ότι τό να δει κάποιος ένα UFO δέν είναι μία παλαιότητα.

Κλείνοντας τό γράμμα μας σας αναφέρουμε μία προσωπική μας έμπειρία:

Εγώ και ο φίλος μου Δημήτρης βρισκόμασταν στην πλατεία 'Ελευθερίας του Νέου Ψυχικού. Η ώρα ήταν 8.58 (ίσως σας ξαφνιάζει η ακρίβεια αλλά είχαμε ηλεκτρονικό ρολόι). Στις 23 του 'Ιουνιού. Τότε εγώ έδειξα στο φίλο μου προς το βορρά όπου βρισκόταν ένα αντικείμενο δικοειδούς σχήματος και χρώματος πορτοκαλί προς το κίτρινο. Είχε πορεία βορειοδυτική. Όμως παρατηρώντας το, το χάσαμε απ' το οπτικό μας πεδίο μία και περιβαλλόταν ανάμεσα σ' εμάς και το αντικείμενο, μία πολυκατοικία. Μή θέλοντας να το χάσουμε από μπροστά μας τρέξαμε προς ένα σημείο όπου μπορέσαμε να το παρατηρήσουμε. Ξαφνικά άρχισε να αναπτύσσει μεγάλη ταχύτητα προς το βορρά και έγινε πιο θαμπό όπου χάθηκε στον ορίζοντα.

Σας ευχαριστούμε που μάς φιλοξενήσατε στο έξοχο περιοδικό σας.

Με εκτίμηση για τον μόχθο σας
Γιάννης Σκουφογιάννης
Δημήτρης Χρούντας
Μαθητές

Φίλε αναγνώστη,

Για το τείχος σιωπής που γράφεις θα είχα να πω δυο πράγματα: πρώτον, ότι από καιρό έχουν πιά δημιουργηθεί «ρήγματα εκ των έσω», και δεύτερον, ότι η πίεση των καιρών και των γεγονότων θα φέρει σύντομα τα κράτη αντιμέτωπα με την πραγματικότητα που δεν θα είναι σε θέση πλέον να αποκρύπτουν. Όσο αφορά την ανωνυμία των επιστολογράφων είμαστε υποχρεωμένοι να την τηρούμε εφόσον δεν μάς ζητούν το αντίθετο.

Κύριε Διευθυντά,

Από τις πρώτες σελίδες καταλαβαίνει κανείς ότι κάνετε μία σοβαρή έρευνα πάνω στα UFO. Επιτέλους αυτό το περιοδικό που τόσο έλειπε από την Ελλάδα άρχισε να κυκλοφορεί και στον τόπο μας.

Μόνο με καλή διαφώτιση ο κόσμος θα αρχίσει να καταλαβαίνει και να έννοει τα εξωγήινα αυτά φαινόμενα, έτσι ώστε όταν έρθει η ημέρα συνάντησης ο κόσμος θα αποφύγει το λεγόμενο «Κοσμικό Σόκ».

Κατά τα άλλα όμως έχω ένα μεγάλο παράπονο. Έδώ στην επαρχία τα περιοδικά σας φτάνουν πολύ καθυστερημένα δεν ξέρω γιατί.

Ο 'Ιούνιος φεύγει σιγά σιγά και έχω ρωτήσει παντού στο 'Ηράκλειο, και τεύχος 'Ιουνίου δεν υπάρχει πουθενά.

Έχω αγοράσει όλα τα υπόλοιπα τεύχη. Γράψτε μου σάς παρακαλώ που όφειλται αυτή η καθυστέρηση όπως και ένα άλλο. Θα ήθελα να εγγραφώ στην ομάδα ΦΑΕΘΩΝ και να προσφέρω ότι μπορώ για την λύση αυτού του μυστηρίου. Γράψτε μου πώς μπορώ να γίνω μέλος της.

Φιλικότατα
Τ.Δ.

Αγαπητέ φίλε,

Το θέμα της καθυστέρησης των τευχών όφειλονται σε τεχνικές αδυναμίες του δικτύου διανομής και όχι σε δική μας ασυνέπεια. Για την ομάδα ΦΑΕΘΩΝ θα πληροφορηθείς σύντομα.

Αγαπητοί κύριοι,

Καταρχήν θεωρώ τελείως περιττό να σας πω τόσα καλά λόγια που αξίζει αυτή η προσπάθεια που αρχίσατε, γιατί έχουν πει ήδη τόσοι πολλοί, που έχουν γίνει πιά κάτι το τετριμμένο. Όμως δεν μπορώ να κρατήσω το χέρι μου από το να σας γράψω ένα μεγάλο μπράβο γι' αυτό των αγώνων που άρχισατε και δεν μπορώ να μη σας δώσω την υπόσχεση ότι σ'

αυτή την εξορμή που αρχίσατε να είστε βέβαιοι ότι δεν θα μείνετε ποτέ μόνοι σας και ότι αυτός ο κύκλος που άρχισε να δημιουργείται και να συσπειρώνεται γύρω απ' αυτό το περιοδικό θα μεγαλώνει συνεχώς. Θέλω τώρα να αναφερθώ σε όρισμένα θέματα.

— Το ζήτημα της βιβλιοπαρουσίασης. Θα ήθελα κι εγώ όπως και άλλοι φίλοι του περιοδικού, αν είναι δυνατόν, να γίνεται στο μέλλον μία πληροφόρηση για όλα τα νέα βιβλία που έχουν θέματα που μάς αφορούν, ώστε να ξέρει ο καθένας τι πρέπει να αποφυγί και τι να προσέξει, διότι υπάρχουν και πολλά που εξυπηρετούν άλλα συμφέροντα.

— Το ζήτημα της δημιουργίας ομάδας έρευνας. Θέλω να ρωτήσω. 'Η συνάντηση που επικείται θα γίνει μόνο στην Αθήνα ή και σε άλλες πόλεις; Αν γίνει στην Αθήνα μόνο, τότε τι θα γίνει με αυτούς που είναι κάτοικοι άλλων περιοχών;

Θέλω επίσης τη γνώμη σας για κάτι. Διάβασα κατά τύχη 1-2 βιβλία για τη θεωρία περί κούφιας γης. Υπάρχει περίπτωση να συζητηθεί αυτή η θεωρία σήμερα ή είναι τελείως εξωπραγματική;

Με άπειρη εκτίμηση
Χρήστος Πάλλας

Αετής φοιτητής Πολυτεχνείου

Φίλε αναγνώστη,

Τα καλά σου λόγια για τις προσπάθειές μας αντανάκλουν στο ενδιαφέρον όλων όσων ενδιαφέρονται για την έρευνα των UFO.

Σε προσεχή τεύχη θα γίνει έκτεταμένη βιβλιοπαρουσίαση.

Η συνάντηση της ΦΑΕΘΩΝ θα γίνει σε πρώτη φάση στην Αθήνα όπου και θα εδρευσει. Για την επαρχία υπάρχουν πολλά σχέδια μελλοντικά.

Η θεωρία της «κούφιας γης» θα παρουσιαστεί.

Αγαπητό περιοδικό,

Είμαι κι εγώ ένας από τους αναγνώστες σου. Έγώ δεν θα σας δώσω συγχαρητήρια. Έχετε πάρει άλλωστε τόσα πολλά και σίγουρα θα πάρετε κι άλλα, γιατί τό αξίζετε. Άλλωστε νομίζω ότι για ένα περιοδικό του ύψους σου τα συγχαρητήρια και τα μπράβο είναι περιττά. 'Η ύλη σου μιλάει μόνη της.

Είμαι μαθητής της Β' Λυκείου. Νομίζω λοιπόν ότι κάτι μπορώ να προσφέρω στην όλη προσπάθεια.

Το θέμα για το οποίο αποφάσισα να σας γράψω είναι πολύ γνωστό σε όλους. Πρόκειται για τα «φαντάσματα». Παρακάτω προσπαθώ να δώσω μία εξήγηση που ίσως να μην έχει δοθεί ποτέ πάλι. Πολλοί λοιπόν προσπαθούσαν αυτά τα όντα να τα συσχετίσουν με ψυχολογικά φαινόμενα. 'Η καλύτερα με την παραψυχολογία. Είπαν ότι είναι διαφορές φαντασιώσεις των ανθρώπων (από όπου και τό όνομα). Έχουν δώσει πολλές ερμηνείες. Όλες όμως — κατά τη γνώμη μου φυσικά — είναι φτηνές. Καμιά δεν αντέξε στο χρόνο. Γιατί σήμερα δεν ακούγεται πουθενά τίποτα για εμφάνιση «φαντάσματος». Μήπως άλλαξαν οι συνθήκες πάνω στη γη και τα φαντάσματα...φθαίνουν ή να φανερωθούν; Μήπως και τώρα όρισμένα άτομα δεν έχουν προδιάθεση για κάτι τέτοιο; 'Η, δεν δημιουργούνται οι κατάλληλες προϋποθέσεις; Εγώ θα πρότεινα κάποια άλλη λύση. Τη συσχέτιση των φαντασμάτων με τους εξωγήινους. Πολλοί ίσως να με θεωρήσουν τρελό. Γιατί όμως; Αναφέρονται περιέργως και ξαφνικές εμφανίσεις και εξαφανίσεις UFO. Το ίδιο δε γινόταν και με τα φαντάσματα. (Ποιημα του νεκρού αδελφού); Πάλι εδώ ίσως κάποιοι θα

πούν ότι δίνω έμπιστοσύνη στα λαϊκά λόγια. Μήπως και όλη η ιστορία των φαντασμάτων δεν είναι ένα λαϊκό παραμύθι; Άλλωστε παντού τα φαντάσματα αναφέρονται σαν παράξενα όντα. Έξάλλου τό φαινόμενο των UFO και των εξωγήινων καθώς και της ύπαρξης πολύ παλιού πολιτισμού δεν είναι καθόλου πρόσφατο. (Τό μυστικό της Κιβωτού της Διαθήκης τού Μωυσή). Ο 'Εριχ φόν Ντσίκεν συσχετίζει τούς εξωγήινους με τό χτίσιμο των πυραμίδων στην αρχαία Αίγυπτο. Καθόλου παράξενο. 'Ηδη παντού, για όλα τα ανεξήγητα φαινόμενα διατυπώνεται ή λύση τους με UFO. (Σε αμερικάνικο περιοδικό των UFO υπήρχε τό άρθρο: 'Ηταν τό χρίστουγενιάτικο άστέρι ένα UFO;) Βλέπουμε λοιπόν ότι τίποτα δεν είναι τό ανεξήγητο άρκει να τό θέλουμε. Πού είναι τό παράξενο της συσχέτισης των UFO's φαντασμάτων;

Με φιλική εκτίμηση
Δημήτριος Γκόλφης

Καθε βρύλος έχει τό πραγματικό του κίνητρο για νά γεννηθεί. Δεν γεννιέται τυχαία. Τό θέμα που θίγεις στο γράμμα σου είναι πολύ ενδιαφέρον και πρέπει νά ξέρεις ότι έχει από αρκετά χρόνια ήδη απασχολήσει τούς άνα τόν κόσμο UFOλόγους. Για παράδειγμα σου αναφέρω τό θέμα των Μαυροντυμένων Ανθρώπων που εξακολουθεί νά κράτα επίμονα τόν τίτλο τού πιο μυστηριώδους ίσως κεφαλαίου στην ιστορία των «εκδηλώσεων» εξωγήινων όντων στον πλανήτη μας.

Προσωπικά, νομίζω ότι θα πρέπει νά γίνεται ένας διαχωρισμός που τουλάχιστον οριοθετεί την έρευνα — άσχετα με τό αν τά συμπεράσματα θρεθεί κάποτε νά έχουν κοινά χαρακτηριστικά.

Η Παραψυχολογία — σαν κλάδος σύγχρονης επιστήμης που καταξιώνεται με πανεπιστημιακές έδρες στις ΗΠΑ, ΕΣΣΔ και σε άλλες προηγμένες χώρες, και όχι σαν διοριστικό επάγγελμα μικροασπειώνων ή σαν ύψηλό χόμπυ χαμηλών πνευματικά ότόμων — διαθέτει τό αναγκαία μέσα έρευνας και έχει ήδη καταλήξει σε συμπεράσματα όσον αφορά τά φαντάσματα και τίς εμφανίσεις τους. Πού έντούτες είναι περισσότερο θεωρητικά πασα αποδείγματα.

Από την άλλη μεριά οι έρευνήτες της εξωγήινης δραστηριότητας στον πλανήτη μας συσσωρεύουν στα αρχεία τους περιστατικά εμφανίσεων όντων που τό χαρακτηριστικά των «εκδηλώσεων» τούς μοιάζουν πολύ με κείνα των φαντασμάτων. Όσο κι αν θέλουν όμως νά τό απογυμνώσουν από τά υπερφυσικά δεδομένα και νά τό καλοπάρουν σε υπερ-τεχνολογικές δυνατότητες δεν έχουν μπορέσει ακόμα νά πείσουν κανέναν ότι πρόκειται ασφέςατα για όντα άλλων πλανητών.

Αν έχει διαβάσει τις συνεντεύξεις των Κουνεκ και Βαλλέ, που δημοσιεύσαμε στο περιοδικό μας, θα διαπιστώσεις και μόνος σου την άμνηχανία που έπικρατεί στους δυο αυτούς διάσημους UFOλόγους γύρω απ' αυτό τό θέμα. Ίσως ή αλήθεια να βρίσκεται κάπου στη μέση. Ίσως όμως νά βρίσκεται πολύ πιο πέρα και από τό δυο άκρα. Εκείνο πάντως που είναι δυσκολότερο είναι νά προσδιορίσουμε τι έννοούμε όταν λέμε «αλήθεια».

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΑΡΘΟΥΡ ΚΛΑΡΚ

Σεβαστέ κ. Κλάρκ,

Παίρνω το θάρρος να δημοσιεύσω την επιστολή αυτή, σαν μία προσπάθεια επεξήγησης ή επανόρθωσης ορισμένων δυσάρεστων εντυπώσεων που δημιούργησαν οι δηλώσεις που κάνατε εδώ στην Αθήνα, πριν λίγο καιρό, σχετικά με τους έξωγήνους και τα σκάφη τους. Έλπίζω το τόλμημά μου αυτό να αποφέρει καρπούς θετικούς και να αποκατασταθείτε στα μάτια αρκετών χιλιάδων Ελλήνων που πιστεύουν στα UFO και που διάβασαν με μεγάλη έκπληξη και δυσφορία ανάλογη τού προσωπικό σας πιστεύω πάνω στο θέμα αυτό. Βέβαια, τα λόγια σας δημοσιεύτηκαν στον ημερήσιο Τύπο που διαβάζεται από εκατοντάδες χιλιάδες αναγνώστες, ενώ αυτή η επιστολή δεν θα ξεπεράσει — προς το παρόν τουλάχιστον — τού φράγμα μερικών χιλιάδων αναγνωστών τού περιοδικού αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν θα 'πρεπε να κάνω τού καθήκον..... σας.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να διερμηνεύσω τὰ λόγια σας και ίσως ίσως τὰ αισθήματά σας, που τόσο πολύ παρεξήγησαν οι δημοσιογράφοι, προκαλώντας έτσι τέτοια έκπληξη σ' εμάς, όση θά δοκίμαζε τού Βατικανό αν μάθαινε ότι ο Πάπας είναι άθεος.

Όλοι γνωρίζουν τού κύρος τής προσωπικότητάς σας, τού συγγραφικό σας ταλέντο και τήν ανυπολόγιστη συμβολή σας στην ανάπτυξη των έργων επιστημονικής φαντασίας. Σχεδόν όλοι επίσης γνωρίζουν ότι έχετε σπουδάσει Φυσική και Μαθηματικά, ότι είστε πρόεδρος τής Αγγλικής Διαπλανητικής Εταιρείας και ότι ζείτε κάπως αποτραπηγμένος — όχι βέβαια σαν έρημίτης — στή Σρί Λάνκα (τέως

Κεϋλάνη) όπου ασχολήστε, εκτός των άλλων, και με υποβρύχιες έρευνες — παρά τὰ 62 σας χρόνια. Λίγοι πάντως ξέρουν ότι γυρίσατε πρόσφατα και μία ταινία, όπου πρωταγωνιστείτε, και ότι μετέχετε στο γύρισμα αρκετών ταινιών, ή πρώτη των οποίων τιτλοφορείται «Ο μυστηριώδεις Κόσμος τού Άρθουρ Κλάρκ».

Όπως και να 'χει τού θέμα, είστε αναμφισβήτητα ένας από τούς Μεγάλους τής Έποχής μας. Αυτό τού επιβεβαιώνουν και οι αριθμοί: τὰ 90 βιβλία σας, μεταφρασμένα ήδη σε 30 γλώσσες, έχουν υπερβεί τὰ 15.000.000 αντίτυπα. Και ασφαλώς όσοι έχουν περάσει μέσα από τή μαγεία των σελίδων τους ξέρουν τούς λόγους που σάς τοποθετούν στο Πάνθεο τής διανοήσης. Προσωπικά, θά είχα να προσθέσω και έναν άκόμα: αισθάνομαι ότι «ζείτε» αυτά που γράφετε, αισθάνομαι ότι ή λεγόμενη φαντασία σας είναι τού άρνητικό φίλμ τής πραγματικότητας, τὰ γεγονότα ιδωμένα μέσα από ένα όχι και τόσο άπροσπέλαστο χώρισμα διαστάσεων. Και ότι από τήν πένα σας δεν βγαίνει ή ικανότητα τής μελάνης να μεγαλουργεί, αλλά ή ικανότητα τού πνεύματός σας να επικοινωνεί διαμέσου αυτών των διαστάσεων. Όσο κι αν φαίνεται πεζό τού παράδειγμα, μία μηχανή δεν παράγει προϊόντα αν πρώτα δεν δεχτεί τήν κατάλληλη πρώτη ύλη. Μέ έννοείτε φαντάζομαι.

Άλλά άς γυρίσω και πάλι στους αναγνώστες των έφημερίδων.

Πού να σάς τὰ λέω κύριε Κλάρκ! Έκείνοι οι δημοσιογράφοι, οι σκανδαλοθήρες και σκανδαλοποιοί, έγραψαν ότι «δήθεν» είπατε πράγματα φοβερά και τρομερά για τούς

έξωγήνους. Είπατε — λέει — ότι δεν υπάρχουν αποδείξεις για τήν ύπαρξή τους, ότι όσα λένονται άποτελούν παραδοξολογίες. Σας παραθέτω μάλιστα και ένα απόσπασμα — πούτ ποURI καλύτερα — των σχετικών δημοσιευμάτων, για να πάρετε μία γεύση άπ' αυτή τήν άπίστευτη διαστρέβλωση που έγινε στους λόγους σας.

«.....Άς σκεφτούμε: για να έποικίσουμε τού διάστημα θά μάς χρειαστούν κάπου ένα εκατομμύριο χρόνια. Η ηλικία τού Γαλαξία μας είναι κατά τρεις με πέντε χιλιάδες φορές μεγαλύτερη. Θά 'πρεπε, λοιπόν, αν υπάρχουν έξωγήνοι να έχουν κατοικήσει κάποια από τ' άστέρια τού διαστήματος. Κι όμως δεν έχουμε αποδείξεις για τήν ύπαρξη εύφυσούς ζωής στο Σύμπαν....

.....Είμαι 99,9999% σίγουρος ότι δεν υπάρχουν ιπτάμενα αντικείμενα. Αν είχαν έμφανιστεί ξένοι επισκέπτες στή Γή δεν θά 'ψαχναν χρόνια τώρα για να παρκάρουν. Ίσως να πρόκειται για φωτεινές σφαίρες ή για φυσικά φαινόμενα.... Έχω δει κι εγώ 6-7 ιπτάμενους δίσκους και είναι πολύ όμορφοι. Θά πρέπει επίσης να σάς πώ ότι ασχολήθηκα μαζί τους πριν σαράντα χρόνια και κάποια στιγμή βαρέθηκα. Δεν μ' ένδιαφέρει αυτό τού θέμα..... Όχι, δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Τά βλέπουνε εδώ και πολλά χρόνια. Έκατοντάδες χρόνια πριν. Κι όμως — όπως διαπιστώνουμε όλοι — ενώ κατεβαίνουνε μέχρις εδώ δεν βρίσκουνε χώρο ή δεν μπορούν να παρκάρουν και φεύγουν!»

Τού ξέρω ότι σάς στενοχώρησα, κύριε Κλάρκ, με τούτα τὰ δημοσιευμένα, αλλά τὰ θεώρησα άπαραίτητα προκειμένου να μπουν τὰ πράγματα στή θέση τους. Ίσως και

για να μπου οι αναγνώστες στη θέση σας.

Απορώ πώς είναι δυνατό να γραφτεί ότι ἐλέχθησαν τέτοια πράγματα από σας: από σας που, στον πρόλογο του θαυμάσιου βιβλίου σας «2001 Η Οδύσσεια του Διαστήματος», γράφετε: —Μα το τείχος των αποστάσεων καταρρέει: κάποια μέρα θα συναντήσουμε ανάμεσα στ' άστρα τους ίδιους μας ή τους δασκάλους μας. Πολύς καιρός έχει περάσει για να παραδεχτούν οι άνθρωποι αυτήν την ιδέα. Μερικοί ελπίζουν ακόμη πώς δεν θα πραγματοποιηθεί ποτέ. Ένας μεγαλύτερος ωστόσο αριθμός, που κάθε μέρα αυξάνει, ρωτάει: Γιατί μια τέτοια συνάντηση δεν έχει πραγματοποιηθεί αφού έχουμε κιόλας αρχίσει να περιπλανιόμαστε στο διάστημα; Αλήθεια γιατί; Το μυθιστόρημα αυτό προσφέρει μια πιθανή απάντηση στην πολύ λογική αυτή ερώτηση. Πρέπει να θυμόμαστε ωστόσο ότι πρόκειται για φανταστικό έργο. Η αλήθεια, όπως πάντα θα είναι πιο παράξενη από ό,τι φαντάζομαι».

Συμφωνώ απόλυτα μ' αυτό το τελευταίο, κύριε Κλάρκ. Πράγματι, η αλήθεια είναι ή πιο παράξενη κι από τη φαντασία: ίσως γιατί και τα δυο αποτελούν όψεις ενός και του αυτού νομίσματος: της πραγματικότητας.

Την ίδια άποψη έχω διαβάσει και στο βιβλίο σας «Οι Χαμένοι Κόσμοι του 2001» (ένα συναρπαστικό ήμερολόγιο της σύλληψης και πραγμάτωσης του έπικού φιλμ του Κιούμπρικ), όπου γράφετε: «Όταν ο Στάνλεϋ Κιούμπρικ μου έγραψε την Άνοιξη του 1964 ότι ήθελε να γυρίσει την παροιμιώδη ταινία επιστημονικής φαντασίας, ή προσεδάφισα στη Σελήνη εξακολουθούσε να φαίνεται, ψυχολογικά, σαν ένα όνειρο του άπώτερου παρελθόντος. Νοητικά γνωρίζαμε ότι αυτό ήταν κάτι το αναπόφευκτο: συναισθηματικά δεν μπορούσαμε να το πιστέψουμε έντελώς, όπως μερικοί άνοητοι εξακολουθούν να μην το πιστεύουν ούτε και τώρα».

Και πάλι συμφωνώ μαζί σας κύριε Κλάρκ. Βλέπετε τα όρια όνειρου και πραγματικότητας: τα χτίζουμε μερικές φορές μόνοι μας: το άσχημο είναι ότι τις περισσότερες φορές είναι δύσκολο να αφήσουμε κατά μέρος το μυστήρι και να πιάσουμε τον κασμά, ιδίως όταν φτάνει να 'χουμε γίνει τόσο άνοητοι ώστε να μην καταλαβαίνουμε ότι πίσω από τα τείχη βρίσκεται πάντοτε διαθέσιμη ή γνώση.

Σκοπός μου όμως δεν είναι να συμφωνώ μαζί σας — τουλάχιστον σ' αυτή την επιστολή — αλλά να αποκαλύπτω το βαθύτερο — ίσως υποσυνείδητο — πιστεύω σας, που έρχεται σε προφανή αντίθεση με αυτά που δημοσίευσαν οι εφημερίδες.

Έχω διαβάσει αρκετά βιβλία επιστημονικής φαντασίας, αλλά εξακολουθώ να επιμένω ότι το δικό σας «Οι Έπικουριοι» είναι πολύ πιο πραγματικό κι από αυτές ακόμη τις αναφορές για εμφανίσεις UFO που δημοσιεύονται ή έρευνούνται. Επιτρέψτε μου να αναφέρω ένα μικρό απόσπασμα απ' αυτό, σαν ένα αφιέρωμα προς όλους εκείνους που κλονίστηκαν προς στιγμήν από τις δηλώσεις σας: «Οι πελώριες σκιές που 'τρεχαν ανάμεσα στ' άστρα, πολλά μίλια πάνω απ' το κεφάλι του, πιο πολλά απ' όσα τολμούσε να σκεφτεί, ήταν τόσο πολύ ανώτερες από τον μικρό του "Κολόμβο", όσο ανώτερος ήταν εκείνος σε σύγκριση με τα μονόξυλα της παλαιολιθικής εποχής. Για ένα λεπτό που του φάνηκε αιώνας, ο Ράινχολντ παρατηρούσε, όπως παρατηρούσε κι όλος ο κόσμος, τα μεγάλα σκάφη που κατέβαιναν με την καταθλιπτική μεγαλοπρέπειά τους, μέχρις ότου τελικά άκουσε το μακρινό συριγμό που προκάλούσε το πέρασμά τους μέσα απ' το λεπτό αέρα της στρατόσφαιρας».

«Δεν αισθάνθηκε καμιά λύπη, καθώς έβλεπε το έργο της ζωής να χάνεται. Είχε αγωνιστεί για να πάει τους ανθρώπους στ' άστρα, και τη στιγμή που είχε σχεδόν πετύχει — τα μακρινά, τ' απόμακρα, τ' αδιάφορα άστρα — είχαν έρθει στους ανθρώπους. Ήταν ή στιγμή που ή ιστορία κράτησε την αναπνοή της, και το παρόν χωρίστηκε απ' το παρελθόν, όπως ένα παγόβουνο ξεκολλά απ' τους παγωμένους βράχους και ξεκινά για το ταξίδι του στο πέλαγος, μονάχο του και περήφανο. Όλα όσα είχαν κατορθώσει οι περασμένες γενιές ήταν ένα τίποτα τώρα. Μια σκέψη άνηχούσε αδιάκοπα στο μυαλό του Ράινχολντ: "Η ανθρώπινη φυλή δεν ήταν πια μόνη"».

«Η ανθρώπινη φυλή δεν ήταν ποτέ μόνη κι αυτό δεν αλλάζει με τίποτα. Στο κυκλοφοριακό σύστημα του Σύμπαντος, οι παλμοί του αίματος της ζωής φτάνουν μέχρι και τα πιο απρόσιτα άκρα του. Και τότε λέτε, κύριε Κλάρκ, με τόση θεβαιότητα στο μυθιστόρημα «2001 Η Οδύσσεια του Διαστήματος», όταν

εκφράζετε τα συναισθήματα ήρώων του, γράφοντας: «...Είχαν βρεί απάντηση σ' ένα από τα παλιότερα έρωτήματα που είχε θέσει ο άνθρωπος στον έαυτό του. Είχαν την αδιάσειστη απόδειξη πώς ο Άνθρωπος δεν ήταν το μόνο λογικό πλάσμα που γνώρισε το Σύμπαν... Πόσα πράγματα θα μπορούσαν ωστόσο να μάθουν από όντα που είχαν νικήσει το διάστημα όταν οι πρόγονοι του ανθρώπου ζούσαν ακόμα πάνω στα δέντρα!»

Είναι περιεργό κύριε Κλάρκ, αλλά ο άνθρωπος είναι πολύ πιο ελκρινής όταν βρίσκεται αντιμέτωπος με τον έαυτό του, παρά όταν βρίσκεται αντιμέτωπος με άλλους. Ίσως γιατί δεν μπορεί να υποκριθεί ή έστω να καμουφλαριστεί, όταν στον καθρέφτη της αυτοκριτικής του βλέπει το είδωλό του και μόνο. Ίσως πάλι γιατί τότε δεν φοβάται να αποκαλύψει στον έαυτό του όλη την αλήθεια, ενώ όταν έχει να κάνει με τους άλλους, τους πολλούς, αντικρίζει με φόβια το φάσμα της κριτικής μιάς κοινωνίας που μόνο σαν μυθιστόρημα μπορεί να δεχτεί αυτή την αλήθεια. Έσείς πάντως, κύριε Κλάρκ, έχετε δώσει έστω κι έτσι — μέσα απ' τα βιβλία σας — τόση αλήθεια όσο ίσως κανένας άλλος. Όποιος ξέρει και θέλει μπορεί να τη βρεί. Και λίγες δηλώσεις δεν μπορούν να μας πείσουν για το αντίθετο. Είμαι σίγουρος ότι διακατέχετε από το «σύνδρομο της κοινωνικής συμπίεσης», όταν έχετε να κάνετε «με τους πολλούς». Σας προτιμώ μόνο σας, με την πένα στο χέρι και το νοητικό κανάλι ανοιχτό, συγχρονισμένο στα Κοσμικά Κύματα της Συμπαντικής Επικοινωνίας. Μοναχό με τον έαυτό σας.

Οι εφημερίδες έγραψαν ότι όταν σας ρώτησαν για τα UFO, πιάσατε τη μύτη σας, σαν να θέλατε να πείτε: «θρωμάει αυτή ή υπόθεση», και ότι χαριτολογήσατε λέγοντας πως οι έξωγήνιοι, ενώ φτάνουν μέχρι εδώ, δεν βρίσκουν χώρο ή δεν μπορούν να παρκάρουν και φεύγουν. Φαίνεται ότι δεν κατανόησαν σε βάθος τους υπαινιγμούς σας. Ασφαλώς ή χειρονομία της μότης θα σήμαινε ότι «αν με πιάσετε από δω σκάω που δεν μπορώ να μιλήσω ελεύθερα». Όσο για το εύφυσλόγημα του παρκαρίσματος, φαίνεται πως σήμαινε ότι, αν και μείνατε τόσο λίγο στην Αθήνα, δεν δυσκολευτήκατε να διαπιστώσετε μέσα σε τί άπιθανο χωροταξικό και κυκλοφοριακό χάος ζούμε!

Ελκρινώς υμέτερος
Δημήτρης Κουτσούκης

ΕΡ.Ε.Ν.ΖΩ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ...

ΜΕ ΤΟΝ Υπουργό Έθνικής Άμυνας της Γαλλίας ΡΟΜΠΕΡ ΓΚΑΛΛΕ

Ζάν-Κλώντ Μπουρέ

ΕΡ.Ε.Ν.ΖΩ

Με την ευκαιρία της κυκλοφορίας του βιβλίου του Ζάν-Κλώντ Μπουρέ, «Οί έξωγήνοι Άπέναντι στην Έπιστήμη», παρουσιάζουμε συνέντευξη του με τον Υπουργό Έθνικής Άμυνας της Γαλλίας κ. Ρομπέρ Γκαλλέ. Φημισμένος δημοσιογράφος και επιστημονικά καταρτισμένος έχει κατακτήσει το γαλλικό αναγνωστικό κοινό καθώς και το ραδιοφωνικό κοινό με τις συνεντεύξεις του και τη στάση που κρατά άπέναντι στην έρευνα των UFO: Η ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ πρόκειται να κυκλοφορήσει όλα του τα έργα στα ελληνικά

ΕΡ.Ε.Ν.ΖΩ

Η ραδιοφωνική αυτή συνέντευξη δόθηκε στις 21 Φεβρουαρίου 1974 στο δημοσιογράφο του «ΦΡΑΝΣ ΙΝΤΕΡ» Ζάν-Κλώντ Μπουρέ, στα πλαίσια μιάς σειράς εκπομπών που είχαν αφιερωθεί στην έρευνα των UFO. Την επόμενη μέρα οι μεγαλύτερες εφημερίδες της Γαλλίας, όπως η Φράνς Σουάρ, η Λε Παριζιέν Λιμπεριέ, η Λ' Ωρόρ και η Φιγκαρό, είχαν με μεγάλα γράμματα στις κύριες σελίδες τους τις δηλώσεις αυτές.

ΕΡΩΤ.: Κύριε Υπουργέ, δεχτήκατε να παραχωρήσετε στη ΦΡΑΝΣ ΙΝΤΕΡ μιά συνέντευξη, η οποία άσφαλώς θα αφήσει εποχή, μιά που νομίζω πως είναι η πρώτη φορά που ένας γάλλος Υπουργός Έθνικής Άμυνας έχει δεχτεί να μιλήσει σχετικά με το πρόβλημα των UFO. Μπορείτε, παρακαλώ, να μάς πείτε αν έχετε στη διάθεσή σας πληροφορίες που θά σάς επιτρέψουν να απαντήσετε σε ερωτήσεις-πληροφορίες που άλλωςθι θά παρέμεναν άγνωστες σ' εμάς;

ΑΠΑΝΤ.: Γνωρίζω ότι μερικά άτομα του Υπουργείου μου παρακολουθούν τις εκπομπές σας για τα UFO ανέλλιπώς. Η δική μου βαθύτερη πίστη είναι ότι είναι ανάγκη να υιοθετήσουμε μιά ανοιχτής αντίληψης στάση όσον αφορά τα φαι-

νόμενα αυτά. Ο άνθρωπος έχει κάνει προόδους, με την έννοια ότι έχει επιχειρήσει να εξηγήσει τα ανεξήγητα. Τώρα, όσον αφορά αυτά τα έναερια φαινόμενα, αυτά τα όπτικά φαινόμενα που έχουμε ταξινομήσει κάτω από τον όρισμό UFO, είναι βέβαιο ότι είναι αντικείμενα τα οποία δεν μπορούμε να κατανοήσουμε και προς το παρόν είναι ανεξήγητα. Πρέπει άλλωστε να πω πως υπάρχουν σήμερα πολλά πράγματα που είναι ανερμήνευτα ή πολύ φτωχικά ερμηνευμένα.

Τό 1954 δημιουργήθηκε ένα τμήμα στο Υπουργείο Άμυνας με τό σκοπό της συλλογής και μελέτης αυτοπτών μαρτυριών εμφανίσεων άγνωστων αντικειμένων. Έχω διαθέσει αρκετές άπ' αυτές τις αναφορές (κάπου 50) που καλύπτουν την περίοδο μέχρι τό 1970. Μιά

άπό τις πρώτες είναι η προσωπική αναφορά, με ήμερομηνία 20 Νοεμβρίου 1953, του ύποσημηναγού Ζάν Ντεμερύ, της Αεροπορικής Βάσης 107 του Βιλλά-Κουμπλέ. Επιπλέον, υπάρχουν και αναφορές άπό τη χωροφυλακή. Υπάρχουν επίσης άλλα περιστατικά που έχουν αναφερθεί άπό πιλότους διάφορων αεροπορικών βάσεων με πολλές λεπτομέρειες, οι οποίες συμφωνούν μεταξύ τους κατά ένα συνταρακτικό τρόπο.

Νομίζω, επομένως, ότι η θέση που πρέπει κάποιος να υιοθετήσει γι' αυτά τα φαινόμενα πρέπει να είναι «ανοιχτή» — δηλαδή θέλω να πω ότι η δική μας θέση δεν είναι μιά α ρισοί άρνηση. Οι πρόγονοί μας, στους περασμένους αιώνες, άρνούνταν όλα εκείνα που σήμερα φαίνονται σ' εμάς άπόλυτα στοι-

χειώδη, όπως για παράδειγμα ο στατικός ηλεκτρισμός, για να μην αναφερθώ σ' ένα πλήθος φαινόμενα που σχετίζονται με τη βιολογία. Στην ουσία, η όλη ανάπτυξη της επιστήμης συνίσταται στο ότι σε κάποιο σημείο του χρόνου, κάποιος αντιλαμβάνεται ότι πριν από πενήντα χρόνια δεν γνωρίζαμε τίποτε, δεν καταλαβαίναμε τίποτε όσον αφορά την πραγματικότητα ορισμένων φαινομένων.

ΕΡΩΤ.: Κύριε Υπουργέ, έχουν υπάρξει περιπτώσεις στις οποίες αεροσκάφη τύπου Μιράζ έχουν καταδιώξει UFO πάνω από τη Γαλλία;

ΑΠΑΝΤ.: Δεν νομίζω, από όσα βέβαια γνωρίζω από τις αρκετές αναφορές που έχω διαβάσει. Είχαμε έναν αριθμό εμφανίσεων σε ραντάρ. Ειδικότερα, είχαμε μιά εμφάνιση σε ραντάρ στην Ακίταιν, στη δεκαετία του '50. 'Επί δέκα λεπτά παίρναμε μιά ηχώ ραντάρ που ήταν τότε ανεξήγητη και εξακολουθεί να παραμένει και σήμερα. 'Αφετέρου υπήρξαν και άλλες ενδείξεις ραντάρ, που θεωρήθηκαν τότε μυστηριώδεις και που αργότερα εξηγήθηκαν με αυτό που ονομάζουμε «Brouillage» δηλαδή θόρυβος. Τελικά, παραμένει ένα μικρό ποσοστό εμφανίσεων σε ραντάρ που παραμένει έντελώς ανεξήγητο. Και υπάρχουν παρόμοια φαινόμενα που έχουν αναφερθεί σε άλλες χώρες. Αυτό είναι πολύ γνωστό. 'Υπήρξαν τέτοια φαινόμενα στις ΗΠΑ. Για να δοθεί όμως μιά ακριβής απάντηση στην ερώτησή σας, ο αριθμός των αναφορών UFO από πιλότους της Γαλλικής 'Αεροπορίας είναι σχετικά μικρός συγκρινόμενος με τον αριθμό που συναντούμε σε άλλες χώρες. 'Υπάρχουν και ορισμένες που έχουν χαρακτηριστεί σαν απόρρητες.

ΕΡΩΤ.: Βρίσκεστε σε επαφή, κύριε Υπουργέ, με άλλες στρατιωτικές υπηρεσίες ξένων χωρών επί του θέματος;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι. 'Από το 1970 έχουμε στείλει όλη τη συλλογή μας των αναφορών στο GEPAN και κάθε φορά που συμβαίνει κάτι το εξαιρετικό συνεχίζουμε να το κάνουμε. Τέτοια περιστατικά αφορούν μαρτυρίες πιλότων ή έρευνες της χωροφυλακής. 'Από το 1970 η 'Αεροπορία πιστεύει στην άποψη ότι τα UFO δεν αποτελούν κάποιο είδος κινδύνου, κι έτσι, η μελέτη αυτών

τών φαινομένων δεν εμπίπτει στη σφαίρα δραστηριότητάς της. Θεωρούμε ότι αυτό αποτελεί αρμοδιότητα του 'Εθνικού Κέντρου Διαστημικών Μελετών, όπου άνθρωποι σαν τον κ. Ποέρ κάνουν μιάν εξαιρετικά ενδιαφέρουσα εργασία. 'Αλλά — επαναλαμβάνω — κάθε φορά που εμφανίζεται κάτι το παράξενο στέλνουμε την αναφορά στο Κέντρο αυτό, του οποίου οι εργασίες έχουν μεγάλη σημασία για ολόκληρη τη χώρα.

ΕΡΩΤ.: Παρ' όλ' αυτά, κύριε Υπουργέ, τα άγνωστα φαινόμενα του διαστήματος που εμφανίζονται στους ουρανούς της Γαλλίας εξακολουθούν να ενδιαφέρουν τις αρχές της 'Εθνικής 'Ασφαλείας;

ΑΠΑΝΤ.: Βεβαίως, αφορούν την 'Εθνική 'Αμυνα και γι' αυτό ακριβώς μελετούμε το πρόβλημα σε μιά προσπάθεια να δούμε αν μπορούμε να καταλήξουμε σε κάποιες συσχετίσεις. Προσωπικά, ενδιαferομαι πάρα πολύ γι' αυτό το φαινόμενο που έχει περιγράψει ο κ. Ποέρ, σύμφωνα με το οποίο υπάρχει μιά σχέση ανάμεσα στις διαφορές των μαγνητικών πεδίων και στο πέρασμα άγνωστων ιπτάμενων αντικειμένων. Το θέμα αυτό παρουσιάζει ενοχλητικά φαινόμενα τα οποία βέβαια ίσως εξηγηθούν κάποτε ικανοποιητικά σαν μη όφειλόμενα στο πέρασμα ενός ιδιαίτερου αντικειμένου ή και αλλιώς, αλλά απλώς και μόνο σαν μαγνητικά φαινόμενα. 'Αλλά, προς το παρόν είμαστε αναγκασμένοι να παραδεχτούμε ότι υπάρχει κάτι που διαφεύγει την κατανόησή μας.

'Εχει επίσης σημειωθεί μιά εξαιρετικά έντυπωσιακή αύξηση στον αριθμό των παρατηρήσεων φωτεινών φαινομένων, που μερικές φορές είναι σφαιρικά, ορισμένες φορές ωσειδή και τα οποία ταξιδεύουν με τρομερά μεγάλες ταχύτητες. 'Ολ' αυτά είναι φαινόμενα που απαιτούν ένα βαθμό προσοχής. 'Αλλά — και πρέπει να το επαναλαμβάνω αυτό — στην 'Αεροπορία δεν πιστεύουμε ότι τα αντικείμενα αυτά ανακατεύονται στην εθνική μας άμυνα.

ΕΡΩΤ.: 'Αν σας ζητούσε κάποιος να διαθέσετε τα περιστατικά των στρατιωτικών ραντάρ στους επιστήμονες, τι θα λέγατε;

ΑΠΑΝΤ.: 'Αν είχαν καταγραφεί άνωμαλίες στα ραντάρ της αεροά-

μυνάς μας δεν θα υπήρχε κανένας λόγος να μη δώσουμε τα περιστατικά αυτά στους επιστήμονες. Στην πραγματικότητα, αυτό ακριβώς κάνουμε τώρα. Παίρνω όλες τις αναφορές που έρχονται από την 'Αεροπορία και τη Χωροφυλακή και τις στέλνω άπευθείας στους επιστήμονες οι οποίοι ασχολούνται με τα θέματα αυτά.

ΕΡΩΤ.: Αναφέρατε, κύριε Υπουργέ, τη Χωροφυλακή. Οι άκροατές του ΦΡΑΝΣ-INTER, έχουν ακούσει πολλές φορές στη σειρά των εκπομπών τα συμπεράσματα στα οποία έχουν καταλήξει οι έρευνες που έγιναν από τη Χωροφυλακή — θεαματικά συμπεράσματα, πράγματι: όταν ένας μάρτυρας λέει ότι είδε ένα δίσκο να προσγειώνεται και ότι, επίσης, είδε μικρόσωμα άνθρωποειδή κοντά στο δίσκο, πολύ συχνά οι χωροφύλακες φτάνουν στο συμπέρασμα ότι ο μάρτυρας λέει την αλήθεια. 'Εσείς τι νομίζετε γι' αυτό;

ΑΠΑΝΤ.: Βέβαια, θά 'πρεπε να είμαι πολύ περισσότερο επιφυλακτικός. Πρέπει όμως ταυτόχρονα να πώς ότι αν οι άκροατές σας μπορούσαν να δούν οι ίδιοι τον όγκο των αναφορών που έρχονται από όλες τις υπηρεσίες της Χωροφυλακής, οι οποίες και προωθούνται από μας στο 'Εθνικό Κέντρο Διαστημικών Ερευνών, τότε θα έβλεπαν ότι όλα αυτά είναι πολύ ανησυχητικά.

'Η γνώμη μου για τη Χωροφυλακή είναι ότι αποτελείται από σοβαρούς ανθρώπους. 'Όταν κάνουν μιά αναφορά δεν την κάνουν επιπόλαια. 'Αν υπήρχε μονάχα μιά ή δύο τέτοιες αναφορές θα μπορούσε όντως κανείς να σκεφτεί ότι η Χωροφυλακή ξεγελάστηκε. 'Αλλά πρέπει να σας πώς ότι ο αριθμός των αναφορών αυτών της Χωροφυλακής είναι πάρα πολύ μεγάλος και όλες ποικίλλουν. 'Η όλη υπόθεση εξακολουθεί βέβαια να παραμένει αποσπασματική αλλά πρέπει να τονίσω με ιδιαίτερη έμφαση ότι σ' αυτή την υπόθεση των UFO είναι βασικό να διατηρούμε μιάν εξαιρετικά ανοιχτή αντίληψη. 'Από τη μιά μεριά, δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει την καλή πίστη των αυτοπτών μαρτύρων, οι οποίοι είναι απόλυτα ειλικρινείς. Ταυτόχρονα, όμως είναι προς το παρόν πάρα πολύ νωρίς για να εξάγουμε έστω και το μικρότερο συμπέρασμα απ' όλ' αυτά.

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ UFO

Εδώ πρωτοπάτησαν το πόδι τους στη Σελήνη άνθρωποι από τον πλανήτη Γη.... Ήρθαμε με ειρηνικούς σκοπούς εκ μέρους όλης της ανθρωπότητας....»

UFO

Υβόν Σ. Ντάρφελντ

Το μήνυμα αυτό, πάνω σε μία πλάκα που έχει μείνει στην επιφάνεια της Σελήνης πάνω στη σεληνάκατο του Απόλλων 11, σημαδεύει αυτό που κάποτε έμοιαζε σαν το μεγαλύτερο γεγονός της ανθρώπινης ιστορίας.

Όταν ο Νηλ Άρμστρονγκ άφησε το άποτύπωμα του ποδιού του πάνω στο κονιώδες χώμα της Θάλασσας της Γαλήνης, στις 21 Ιουλίου του 1969, το «γιγαντιαίο του άλμα για την ανθρωπότητα» φαινόταν το πιο σημαντικό βήμα που είχε κάνει ποτέ ένας άνθρωπος.

Κάτι όμως δεν πήγε καλά.

Τότε, φαινόταν πώς οι αστροναύτες μας θα ανήκαν στα βιβλία της ιστορίας μαζί με τον Κολόμβο, που άνοιξε έναν καινούργιο κόσμο, τους αδελφούς Ράιτ, που έσπασαν τα δεσμά που κρατούσαν τον άνθρωπο πάνω στο χώμα, και τον Άϊνστάιν, που ανακάλυψε κανονισμούς αλήθειες μέσα στην επιστήμη. Τα διαστημικά όχημα Mercury, Gemini και Apollo — που ή κατασκευή τους διάρκεσε πάνω από 10 χρόνια, απασχόλησε 380.000 ανθρώπους και κόστισε 45 δισεκατομμύρια δολάρια — μάς είχαν φέρει στο χείλος ενός κανονισμού πεπρωμένου. Τώρα ο άνθρωπος θα εξορμούσε στο διάστημα.

Πόσο σημαντικό ήταν αυτό; Ο άγγλος συγγραφέας επιστημονικής φαντασίας Άρθουρ Κλάρκ φαντάζεται ότι ο Απόλλων 11 θα μείνει στη μνήμη κάποιων μακρινών ανθρώπων του μέλλοντος, που δεν θα θυμούνται ούτε αμυδρά τίποτ' άλλο για την πρώτη τους πατρίδα, πάνω σε κάποιο μακρινό πλανήτη που τον έλεγαν Γή. Κατευθυνόμαστε προς τα άστρα.

Μέχρι πού, ξαφνικά, σταμάτησαν όλα.

«Ξυπνάω λουσμένος στον κρύο ιδρώτα κι αναρωτιέμαι γιατί όλα τελείωσαν τόσο απότομα», λέει ο πρώην ειδικός για την τηλεμέτρηση της NASA, Τζώρτζ Μπ. Γούντ.

«Γιατί σταματήσαμε όλοι τόσο ξαφνικά; Και γιατί η Σοβιετική Ένωση ανέβαλε τις δικές της προσπάθειες να φτάσει στο φεγγάρι; Γιατί και οι δυο χώρες περιόρισαν τις διαστημικές τους προσπάθειες σε μερικά μονάχα μίλια έξω από την ατμόσφαιρά μας, όπως ή σημερινή διαστημική άκατος της NASA;»

Η μετάπτωση από την εξερεύνηση της Σελήνης στην τέλεια αδράνεια υπήρξε μία τραυματική αλλαγή για τον Ρόναλντ Πακάρ, έναν τεχνικό εκτόξευσης που δούλεψε

κάποτε για έναν εργολήπτη της NASA. «Τη μία στιγμή, ήμασταν έξαλλοι από χαρά. Μπορούσαμε να κάνουμε τα πάντα! Την άλλη φορά θά πηγαίναμε στον Άρη, μετά στα άκραία όρια του ήλιακού μας συστήματος — και μετά πέρα απ' αυτό.

«Την άλλη στιγμή, όλες μας οι διαστημικές προσπάθειες είχαν εγκαταλειφτεί. Τώρα, δεν πρόκειται να τελειώσουμε ούτε τις προγραμματισμένες προσεληνώσεις με τον Απόλλωνα».

«Κάτι έγινε εκεί πέρα», λέει η Νάνσυ Γκούντ, συγγραφέας επιστημονικής φαντασίας. «Οι αστροναύτες συνάντησαν κάποιο φαινόμενο που δεν το περιμέναμε. Αυτό έφερε το τέλος των αποστολών του Απόλλωνα και άλλαξε τη ζωή των αστροναυτών που πήραν μέρος σ' αυτές».

Μήπως κάτι που είχε σχέση με UFO;

Οι μνημένοι του επιτελείου της NASA στην Ουάσινγκτον δεν μιλάνε γι' αυτό δημόσια, μεταξύ τους όμως παραδέχονται ότι οι αστροναύτες μας έχουν αλλάξει — μερικοί προς το καλύτερο, άλλοι προς το χειρότερο — από κάποια «δύναμη» που συνάντησαν έξω στο διάστημα.

Και υπάρχει μία «σχέση με UFO». Όταν οι ειδικοί συζητούν την παράξενη μοίρα των αμερικανών αστροναυτών από τότε που γύρισαν από το διάστημα, πάντοτε αναφέρεται το θέμα των UFO.

Πολλοί έχουν αναφέρει πώς έχουν δει αλλόκοτα πράγματα. Ο Έντουαρντ Όλντριν, ο δεύτερος άνθρωπος που πάτησε στο φεγγάρι, είδε κατά την επιστροφή στη Γή «άστραπές που τρεμόσβηναν» — ξαφνικές εκρήξεις φωτός που τις θεωρεί σαν ιπτάμενα αντικείμενα άγνωστης ταυτότητας. Ο Τζων Γκλεν, ο Έντουαρντ Χουάιτ και ο Γουώλτερ Σίρρα παρατήρησαν όλοι κοντά στο διαστημόπλοιο τους άνεξηγητα φώτα ή αντικείμενα. Ο αστροναύτης Τζέιμς Μακ Ντίιτ είδε κατά την αποστολή του Τζέμινι γύρω από τη Γή ένα δισκοειδές «περιέργο ιπτάμενο αντικείμενο» με «άπλωμένους βραχίονες».

Οι εμφανίσεις, γνωστές στη γλώσσα της αεροδιαστημικής σαν «στενές επαφές πρώτου τύπου», αποτελούν μόνο ένα μέρος της όλης ιστορίας. Ποιά σχέση υπάρχει ανάμεσα στα UFO και στις αλλόκοτες αλλαγές προσωπικότητας που έτυχαν σε πολλούς αστροναύτες αφού γύρισαν από τα ταξί-

Οι έμπειρίες που είχε ο Γλντριν σαν ο δεύτερος άνθρωπος που πάτησε στο φεγγάρι τον έκαναν να πιστέψει στην ύπαρξη των UFO.

δια τους στο διάστημα; Μήπως οι άστροναύτες είχαν παραφυσικές και παραψυχολογικές έμπειρίες; Μήπως αυτές οι έμπειρίες συνδέονταν με εμφανίσεις UFO, ο λόγος για τον οποίο κατέρρευσε το διαστημικό πρόγραμμα της Αμερικής — ο λόγος για τον οποίο ακυρώθηκαν οι τέσσερις τελικές αποστολές προσεληνώσεως του Απόλλωνα; Ο Ρόμπερτ Φ. Ροσκόφσκυ, λάτρης του διαστήματος, από την Ουάσινγκτον D.C., κάνει μερικές παράξενες σκέψεις για τους άστροναύτες — κι αυτό γιατί πουλάει ασφάλειες ζωής. Ακριβώς. Ασφάλειες ζωής!

«Ξέρετε τί είναι ο πίνακας του έμπειρογνώμονα ασφαλίσεων;» ρωτάει ο Ροσκόφσκυ. «Αυτό είναι το κυριότερο κόλπο των ασφαλιστικών εταιρειών. Σας λέει τί θα συμβεί στο μέσο πολίτη κάτω από όρισμένες περιστάσεις.

»Ας υποθέσουμε πως έχετε έναν τύπο με το όνομα κ. Τζόουνς. Θέλετε να ανακαλύψετε αν αξίζει τον κόπο να ρισκάρει να τον κάνει ή ασφαλιστική εταιρεία πελάτη της. Θέλετε λοιπόν να μάθετε αν θα έ-

ξακολουθήσει να είναι υπεύθυνος πολίτης, αν θα του συμβεί κανένα άπροσδόκητο ατύχημα και — αν όχι — πόσο θα ζήσει.

»Μήπως αλλάξει η προσωπικότητά του, τα ενδιαφέροντα ή οι δραστηριότητές του; Αν πρόκειται να εγκρίνετε ένα ακριβό ασφαλιστικό πρόγραμμα για τον κ. Τζόουνς, πρέπει να προβλέψετε το μέλλον του.

»Τώρα, το θέμα είναι πως δεν μπορείτε να προβλέψετε τί πρόκειται να συμβεί στο μέλλον του κ. Τζόουνς, εκτός βέβαια κι αν πιστεύετε στην κρυστάλλινη σφαίρα. Εκείνο που μπορείτε όμως να κάνετε είναι να ρίξετε μία ματιά σε 500 ή 8.000 παρόμοιους ανθρώπους, να βρείτε τί συνέβη σ' αυτούς, και να καταλήξετε σε μιά άμεση εικόνα που θα σας επιτρέψει να κάνετε *είκοσις* για τον κ. Τζόουνς. Η ομάδα που αποτελεί το δείγμα σας, οι στατιστικές που έχετε πάνω σ' ένα μεγάλο αριθμό κυρίων Τζόουνς... αυτός είναι ο ασφαλιστικός σας πίνακας.

»Οι άστροναύτες; Εντάξει, ας τους πάρουμε σαν δείγμα.

»Ας υποθέσουμε πως το 1958 έχετε μιά ομάδα ανθρώπων που μόλις μπήκαν στα 30. Πρόκειται για εξαιρετικά φυσικά δείγματα — όλοι τους είναι άθλητές. Πρόκειται επίσης και για εξαιρετικά πνεύματα — είναι μηχανικοί, τεχνικοί, επιστήμονες. Όλοι τους είναι πιλότοι καταδιωκτικών και όλοι έχουν το βαθμό του επίσημναγού (του πλωτάρχη, στο Ναυτικό). Όλοι είναι παντρεμένοι με μιά όμορφη, έξυπνη γυναίκα κι έχουν κατά μέσον όρο δυό υγιή και όμορφα παιδιά. Σύμφωνα με όλα τα κριτήρια της κοινωνίας μας, πρόκειται για φυσιολογικούς ανθρώπους με ανώτερες ικανότητες.

»Η ομάδα που μόλις περιέγραψα είναι η αρχική ομάδα άστροναυτών του Μέρκιουρι. Σύμφωνα με τη μέθοδο του ασφαλιστικού πίνακα που χρησιμοποιούν οι ασφαλιστές, μπορεί κανείς να προβλέψει ότι δυό δεκαετίες αργότερα, το 1978, όλοι τους θα εξακολουθήσουν να είναι φυσιολογικοί, πετυχημένοι κι εύτυχις.

»Αλλά, με τούς άστροναύτες του Μέρκιουρι δεν έγινε κάτι τέτοιο».

Ο Μπόμπ Ροσκόφσκυ μιλάει φρόνιμα και δείχνει απρόθυμος να σκάλλισι το άγνωστο χωρίς να διαλέξει τά λόγια του προσεχτικά.

«Δεν έγινε καθόλου κάτι τέτοιο.

»Πολλοί από τούς πρώτους άστροναύτες, βέβαια, πέτυχαν πραγματικά. Ο Άλαν Σέπαρντ είναι ναύαρχος. Ο Τζών Γκλέν γερουσιαστής, ο Φράνκ Μπόρμαν πρόεδρος των Ανατολικών Αερογραμμών. Ο Μάικ Κόλλινς βρίσκεται επικεφαλής του Εθνικού Μουσείου Αεροπορίας Σμίθσον.

»Πολλοί απ' αυτούς έχουν πετύχει σε τομείς για τούς οποίους δεν είχαν δείξει στο παρελθόν κανένα ενδιαφέρον ή ικανότητες. Παράδειγμα, ο Γουώλλυ Σίρρα που κάνει εμπορικές διαφημίσεις.

»Όλοι, όμως, όσοι πήγαν στο διάστημα έχουν αλλάξει. Έχουν αλλάξει βαθιά. Έχουν αλλάξει με τέτοιο τρόπο που ή επιστήμη δεν μπορεί να κατανοήσει. Και όλοι είχαν ασυνήθιστες έμπειρίες.

»Ακόμα και ο γερουσιαστής Γκλέν, για παράδειγμα, ακόμα κι αυτός είχε έμπειρίες ασυνήθιστες».

Ο Γκλέν υπήρξε πάντοτε ένας θαυμάσιος αξιωματικός στους Πεζοναύτες, εξαιρετικός πιλότος και άνθρωπος με βαθύ θρησκευτικό — συναισθημα. Αλλά, μέχρι την πτή-

ση του με τον Μέρκιουρι, τό 1963, κανείς δεν είχε μαντέψει πώς ο αντισημηνάρχος Τζών Χέρσελ Γκλέν, ο νεότερος, ενδιαφερόταν για την πολιτική ζωή. Παρ' όλ' αυτά, όταν στις 22 Μαρτίου 1963 πήρε από τον αντιπρόεδρο Λύντον Μπ. Τζόνσον το βραβείο της Έθνικής Λέσχης Πυραύλων, ο Γκλέν ζήτησε την υποστήριξη του Τζόνσον για να εκστρατεύσει τον επόμενο χρόνο για τη θέση του γερουσιαστή του Όχαιο. Αργότερα, ο Γκλέν ανάγγειλε δημόσια την πρόθεσή του ναβάλει υποψηφιότητα τό 1964 για τη Γερουσία και οι φίλοι του έμειναν κατάπληκτοι. Ο Ροσκόφσκυ σχολιάζει: «Κάποιος φίλος πεζοναύτης είπε πώς θα γινόταν ένας διαβολεμένα καλός γερουσιαστής, αλλά πώς αυτό, όμως, βρισκόταν τελείως έξω από τον τομέα τους».

Ο Γκλέν παραδέχτηκε πώς είδε στο διάστημα ένα UFO. Ένα χρόνο μετά την αποστολή του, έπεσε κατά παράξενο τρόπο στο μπάνιο του πράγμα που του προκάλεσε διάσειση και, όπως φαίνεται, ζημιές στο έσωτερικό του αυτιού του. Αυτό τον ανάγκασε να ακυρώσει την εκστρατεία του του 1964 για τη Γερουσία και τον κράτησε για έξι χρόνια μακριά από την πολιτική. Ο Ροσκόφσκυ λέει: «Σύμφωνα με τον ασφαλιστικό νόμο των πιθανοτήτων, δεν έπρεπε να συμβεί κάτι τέτοιο».

Ο αντισημηνάρχος Τζώρτζ Φίσερ, που υπηρέτησε μαζί με τον Γκλέν στον Πόλεμο της Κορέας, λέει πώς όταν ο πρώην αστροναύτης ενδιαφέρθηκε για την πολιτική, πρέπει να έκανε στροφή 180°.

Ο Μπίλ Τέρνερ, βοηθός του Γκλέν, παραδέχεται πώς ο αστροναύτης «άλλαξε ενδιαφέροντα» όταν μπήκε στη δημόσια ζωή — αρνείται όμως πώς αυτό έχει κάποια σχέση με ότιδήποτε συνέβει στο διάστημα. «Νομίζω πώς τέτοιου είδους ιδέες μπορούμε να τις απορρίψουμε», επιμένει ο Τέρνερ.

Αν η είσοδος του γερουσιαστή Γκλέν στην πολιτική ζωή αποτελεί μίαν αλλαγή, σέ άλλους αστροναύτες συνέβησαν ακόμα πιο έντυπωσιακές αλλαγές. Ο Γκόρντον Κούπερ έχασε τό συντηρητισμό του και έγινε ένθερμος οπαδός των UFO. Ο Έντγκαρ Μίτσελ άλλαξε και, από «φυσιολογικός» έπιστήμονας, έγινε υπέρμαχος των φαινομένων της πνευματικής τηλεπάθειας και της παραψυχολογίας. Ο Έντουιν Όλντριν, που είδε τις «α-στραπές που τρεμόσβηναν», ανάγ-

γειλε δημόσια στον κολοφώνα της έπιτυχίας του πώς παραλίγο τό πιοτό νά του καταστρέψει τη ζωή. Ο Εύγένιος Κίννερλυ, άλλοτε σκληρόπετσος πιλότος καταδιωκτικών, έχει μεταβληθεί σέ μακρυμάλλη ποιητή, με δεδηλωμένο ενδιαφέρον για τά UFO και τις απόκρυφες έπιστήμες.

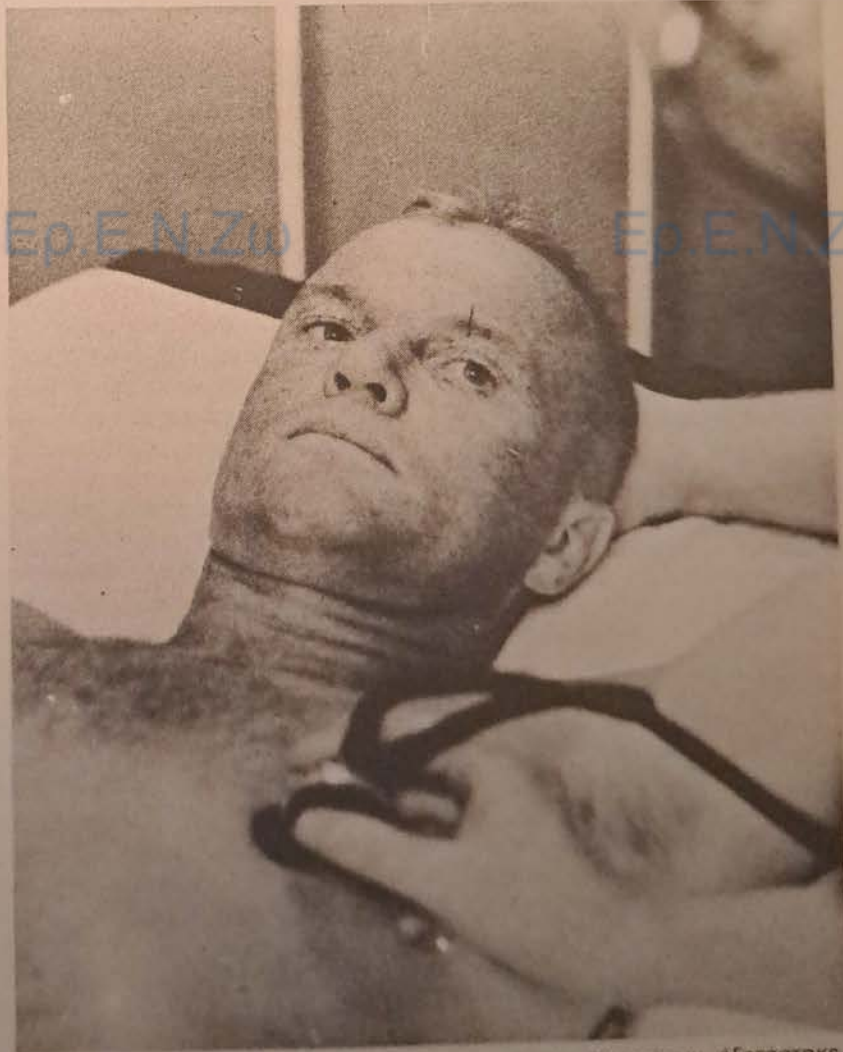
Ο Τζέιμς Π. Μπλόουερς, σύφο-λόγος από την Ουάσινγκτον D.C., που παρακολουθεί όλα αυτά τά χρόνια τούς αστροναύτες, δεν πιστεύει πώς οι αλλαγές αυτές ήταν «φυσιολογικές». Ο Μπλόουερς υποστηρίζει την άποψη ότι κάτι συνέβει στους αστροναύτες, εκεί έξω στο διάστημα. Κάτι συνέβει που στοιχειώσε τη ζωή τους, αναστάτωσε τό μέλλον τους και μεταμόρφωσε την προσωπικότητά τους.

Κάτι που είχε σχέση με τά UFO. «Ξέρω πώς ή NASA ισχυρίζεται πώς οι τέσσερεις προσεληνώσεις ακυρώθηκαν για λόγους προϋπολογισμού», λέει ο Μπλόουερς. «Αυτά είναι σαχλαμάρες. Οι αποστολές από Άπόλλωνα 17 μέχρι 20 είχαν

πληρωθεί και προγραμματιστεί. Τά σημεία της προσεληνώσης είχαν ήδη έπιλεγεί. Αλλά, όλες αυτές οι αποστολές ακυρώθηκαν γιατί συνέβει στο διάστημα κάτι τό όποιο δεν μπορούμε ακόμα νά κατανοήσουμε».

Τό 1970, ο συγγραφέας Μάικλ Κρίχτον δημοσίευσε τό μυθιστόρημά του που έγινε μπέστ-σέλλερ *Τό Μικρόβιο Άνδρομέδα* (Νέα Υόρκη: DELL, 1969), χρησιμοποιώντας την πείρα του σάν γιατρού για νά πλέξει μίαν ιστορία άγωνίας για μίαν ομάδα έπιστημόνων που άγωνίζονται ενάντια σ' ένα μικρόβιο από τό διάστημα. Τό τέλος-έκπληξη της ιστορίας του Κρίχτον ήταν πώς οι έξωγήινοι είχαν «μολύνει» τό γύρω από τη Γή διάστημα για νά έμποδίσουν τούς ανθρώπους νά σπάσουν τά δεσμά που τούς έδεσαν στο δικό τους πλανήτη.

Μήπως υπάρχει πραγματικά τό «Μικρόβιο της Άνδρομέδας» — ίσως όχι ένα μικρόβιο άκριβώς, αλλά κάποια άγνωστη άκόμη δύναμη που προσβάλλει τούς ανθρώπους

Τόν Άπρίλιο του 1961, ο Τζών Γκλέν, που ήταν τότε 39 χρόνων, εξέταστηκε από τό κεφάλι μέχρι τά νύχια, για νά αποφασιστεί αν ή υγεία του ήταν κατάλληλη για μία πιθανή πτήση σέ τροχιά.

καί τούς αλλάζει, κι αὐτοὺς καί τή ζωὴς τούς;

Μπορεῖ ἡ «δύναμη» αὐτὴ νὰ ὑπάρχει ἐξω ἀπὸ τίς διαστάσεις πού εἴμαστε σὲ θέση νὰ κατανοήσουμε ἐμεῖς. Μπορεῖ νὰ μὴν ἔχουμε κὰν τὰ αἰσθητήρια ὄργανα πού θὰ χρειάζονταν γιὰ νὰ τὴ μελετήσουμε ἢ νὰ τὴν καταλάβουμε. Θὰ μπορούσε νὰ εἶναι κάποια τηλεπαθητικὴ δύναμη, πού συνδέεται μὲ τὰ UFO.

«Πὼς ἀλλιῶς», ρωτᾷ ὁ Μπλόουερς, «μποροῦμε νὰ ἐξηγήσουμε τὸ φαινόμενο ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ στρατοῦ πού μεταβάλλεται σὲ χίππυ ποιητὴ; Ἡ ἑνὸς πολὺ πετυχημένου ἀνθρώπου πού γίνεται ἀλκοολικός; Ἡ ἑνὸς συντηρητικοῦ ἐπιστήμονα πού ἀρχίζει ξαφνικὰ νὰ πιστεύει στὴν τηλεπάθεια;»

Ὅταν ὁ ἐπιστήμονας Λερόυ

Ὁ Γκόρντον Κούπερ (ἀριστερά) καὶ ὁ Τζὼν Γκλέν (δεξιά) ἐκπαιδεύτηκαν τὸ 1960 στὴ Νεβάδα σὲ μεθόδους ἐπιβίωσης μέσα στὴν ἔρημο. Καὶ οἱ δύο ἐπηρεάστηκαν βαθιὰ ἀπὸ τὸ διάστημα.

Γκόρντον Κούπερ ἐκπαιδευόταν τὸ 1959 γιὰ ἀστροναύτης τοῦ Μέρκιουρυ, ἀποτελοῦσε πρότυπο ἑνὸς ψυχραίμου καὶ ἱκανοῦ ἀξιωματικοῦ, μὲ ἐπιστημονικὴ ἐκπαίδευση. Ὁ Κούπερ ἦταν στὴν Κορέα πιλότος καταδιωκτικοῦ καὶ εἶχε παρασημοφορηθεῖ. Τὰ μαλλιά του ἦταν κομμένα κοντὰ, τὸ ὕψος του ἥρεμο καὶ συγκρατημένο, οἱ γνώμες του ὀρθόδοξες καὶ ὅλοι τίς ἐπικροτούσαν. Ὅταν, τὸ 1959, ὁ Κούπερ ρωτήθηκε γιὰ τὰ UFO, τὰ ἀπέριψε σὰν «μᾶλλον ἀπίθανα» καὶ ἀφησε νὰ ἐννοηθεῖ πολὺ καθαρά πὼς ὁ

ποῖος ἐνδιαφερόταν γι' αὐτὸ τὸ θέμα θὰ πρέπει νὰ ἦταν «ψῶνιο».

Κάποιος συνάδελφός του ἀξιωματικὸς λέει: «Ὅλοι ξέραμε πού θὰ κατέληγε ὁ Γκόρντον σὲ 10 χρόνια. Θὰ γινόταν Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου καὶ θὰ διοικούσε τὸ Πεντάγωνο. Ἦταν τὸ πρότυπο ἑνὸς ἱκανοῦ καὶ ἀφοσιωμένου ἀξιωματικοῦ».

Στις 15 Ἰουλίου 1960, ὁ συγγραφέας πήρε συνέντευξη ἀπὸ τὸν Κούπερ στὴν Ἀεροπορικὴ Βάση STEAD τῆς Νεβάδας, ὅπου φρεσκοδιαλεγμένοι ἀστροναῦτες ἐκπαιδεύονταν στοὺς τρόπους ἐπιβίωσης στὴν ἔρημο. Αὐτὸ ἐγίνε προτοῦ πετάξει στὸ διάστημα κανένα ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ ὁμάδα τοῦ Μέρκιουρυ — ἢ ὁποιοσδήποτε ἄλλος. Ἐνῶ οἱ ἀστροναῦτες Τζὼν Γκλέν καὶ Γκάς Γκρίσσομ παρακολουθοῦσαν ἀπὸ κάποιαν ἀπόσταση, ὁ Κούπερ ἐξηγοῦσε ἡσυχὰ τίς ἀπόψεις του πάνω στὴν πολιτικὴ, τὸν πόλεμο, τὴν ἀεροπλοΐα καὶ τὰ διαστημικὰ ταξίδια. Ἦταν εὐγενικός ἀλλὰ φρόνιμος, ἀποφεύγοντας κάθε θέμα πού πιθανόν νὰ προκαλοῦσε ὁποιαδήποτε ἀμφιβολία. Ἐκείνη τὴ χρονιά εἶχε δημιουργηθεῖ στὸ δυτικὸ τμήμα τῶν ΗΠΑ ἑνας «ψεύτικος πανικός» ἐξαιτίας τῶν UFO καὶ ρώτησα τὸν Κούπερ σχετικὰ μ' αὐτό.

Δέν ὑπάρχει πιά ἡ καταγραφή τῶν λόγων του ἀκριβῶς, αὐτὸ πού εἶπε ὅμως ἦταν κάτι τέτοιο:

«Δέν παίρνω τὰ UFO στὰ σοβαρά Ἀμφιβάλλω πολὺ γι' αὐτά».

Στις 16 Μαΐου 1963, ὁ Κούπερ ἔκανε τὴν κρίσιμη πτήση τοῦ προγράμματος τοῦ Μέρκιουρυ, ἐκτελώντας 22 τροχιὰς γύρω ἀπὸ τὴ Γῆ, μέσα στὸ θαλαμίσκο τοῦ «Ἐλευθερία 7» καὶ καλύπτοντας πάνω ἀπὸ 600.000 μίλια προτοῦ τὸν περισυλλέξει στὸν Εἰρηνικὸ Ὦκεανὸ τὸ KEARSAGE. Ἡ πτήση τοῦ Κούπερ ἦταν ἡ μεγαλύτερη πτήση πού εἶχε κάνει μέχρι τότε ὁ ἄνθρωπος, ἡ πτήση πού «ἀπέδειξε» (ὅπως φαινόταν τότε) ὅτι τὰ ἀνθρώπινα ὄντα μπορούσαν νὰ ἀντέξουν γιὰ μεγάλες περιόδους στὰ ταξίδια ἐξω ἀπὸ τὴ γήινη ἀτμόσφαιρα. Δυὸ χρόνια ἀργότερα, στις 22 Αὐγούστου 1965, ὁ Κούπερ ξαναγύρισε στὸ διάστημα μέσα στὸ Τζέμινι 5, μὲ τὸν ἀστροναύτη Πήτε Κόνραντ. Τώρα πιά, ὁ ἐπανδρωμένος μὲ ἑναν ἀστροναύτη Μέρκιουρυ καὶ μὲ δύο Τζέμινι πρόκειται νὰ ἐκτοπιστοῦν ἀπὸ τὰ ὀλοκληρωμένα σεληνιακά ὀχήματα τοῦ Ἀπόλλωνα. Ὁ Γκόρντον Κούπερ, ἀψογὸς στρα-

τιωτικός, εἶχε βοηθήσει νὰ προετοιμαστεῖ τὸ ἔδαφος πρὸς τὴ Σελήνη.

Εἶναι σήμερα ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου;

Ἐχει κοντὰ μαλλιά; Εἶναι συντηρητικός; Ἀμφιβάλλει καθόλου γιὰ τὰ UFO;

Κάθε ἄλλο. Ὁ Λερόυ Γκόρντον Κούπερ ἔχει γίνει ἐπιχειρηματίας, ἔχει χάσει τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ψυχραιμίας καὶ προσοχῆς πού τὸν διέκριναν σὰν ἀξιωματικὸ καὶ πιστεύει σοβαρὰ στὴν ὑπάρξη τῶν UFO.

Θὰ μπορούσε νὰ παρατηρήσει κανεῖς ὅτι ὁ Κούπερ ἐξελίχθηκε φυσιολογικά. Στὸ κάτω κάτω, οἱ ἄνθρωποι ἀλλάζουν. Οἱ φίλοι του ὁμως λένε πὼς τὸ θέμα τῶν UFO «κατέτρεχε» τὸν Γκόρντον γιὰ ἓνα μεγάλο διάστημα καὶ ὅτι οἱ ἀλλαγές πού ὑπέστει ἡ προσωπικότητά του εἶναι ἐντονες. Ὁ ἴδιος ὁ Κούπερ θὰ ἦταν κατὰ πάσα πιθανότητα ὁ πρῶτος πού θὰ γελοῦσε στὴν ἰδέα ὅτι ἐκεῖνο πού ἔκανε τὴ ζωὴ του νὰ στραφεῖ πρὸς νέες κατευθύνσεις ἦταν κάποιο «Μικρόβιο Ἀνδρομέδα», παραδέχεται ὅμως ὅτι ἡ ἀλλαγὴ ἐγίνε.

Τώρα, ὁ Κούπερ λέει ὅτι ἔχει δεῖ UFO καὶ ὅτι πιστεύει πὼς ἔχουν ἐπισκεφτεῖ τὴ Γῆ ἐξωγήινα ὄντα. Τὸ Μάρτιο τοῦ 1978, εἶπε σὲ κάποιον ρεπόρτερ τῆς Associated Press ὅτι «εἶχαμε ἐπισκέπτες ἀπὸ ἄλλους πλανῆτες». Ἀργότερα, εἶπε στὴν ἐφημερίδα National Enquirer τῆς Λαντάνια τῆς Φλώριδας ὅτι «χωρὶς ἀμφιβολία τὰ UFO εἶναι πραγματικά». Ἐνας ἐκπρόσωπος τοῦ Κούπερ ἐπιβεβαιώνει ὅτι «ὁ Γκόρντον ἔχει πραγματικὰ ἀλλάξει γνώμη. Τώρα ἔχει ἀποκτήσει τελείως νέες ἀπόψεις».

Ἡ παραδοχὴ τῆς ὑπάρξεως τῶν UFO εἶναι ἑνας τομέας ὅπου ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀστροναῦτες ἔχουν μεταμορφωθεῖ. Ὁ Τζὼν Γκλέν, πού κάποτε ἀμφέβαλε, λέει τώρα ὅτι «πιθανόν τὰ UFO νὰ ὑπάρχουν. Δέν μπορεῖ νὰ ἀγνοήσει κανεῖς αὐτὴ τὴν πιθανότητα».

Ἴσως τὸ πιὸ γνωστὸ παράδειγμα νὰ εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἐντγάρ Μισέλ γιὰ τὴν τηλεπάθεια καὶ τὰ παραψυχολογικά φαινόμενα. Διάφορα ἀρθρα τοῦ σοβιετικοῦ τύπου ἔχουν ἀναφέρει κι αὐτὰ ἐντυπωσιακὲς ἀλλαγές στὴ ζωὴ τῶν σοβιετικῶν ἀστροναυτῶν — μερικές πρὸς τὸ καλὸ καὶ ἄλλες πρὸς τὸ κακὸ, καὶ τούτῃ τὴ φορὰ. Ἐδῶ καὶ χρόνια ἐπικρατεῖ ἡ φήμη ὅτι ὁ μακαρίτης Γκέρμαν Στεπάνοβιτς Τι-

Ο σμηναρχος Φράνκ Μπόρμαν είναι περισσότερο γνωστός σαν ο διοικητής της διαστημικής πτήσης Απόλλων 8, της πρώτης επανδρωμένης αποστολής που πέταξε γύρω από τη Σελήνη το 1968. Όταν αποτραβήχτηκε από την Αεροπορία, άρχισε να δουλεύει για τις Ανατολικές Αερογραμμές, σαν πρόεδρος και πολύ αποδοτικός διαφημιστής της στην TV.

Τώφ, ο δεύτερος άνθρωπος που ταξίδεψε το 1962 στο διάστημα, αυτοκτόνησε για λόγους που δεν έχουν γίνει γνωστοί.

Άλλοι βετεράνοι των διαστημικών ταξιδιών έχουν αναφέρει πως είχαν καινούργιες εμπνεύσεις ή απέκτησαν κάποιο ταλέντο. Μερικών η συμπεριφορά έχει αλλάξει τελείως. Μήπως κάποια «δύναμη» από το διάστημα τους έκανε να στραφούν προς νέες κατευθύνσεις;

Γιατί έχουν παρεκκλίνει τόσο πολύ από τους ασφαλιστικούς πίνακες του Μπόμπ Ροσκόφσκυ;

Βαθιά «αλλαγή προσωπικότητας» έχει υποστεί και ο πιο πνευματώδης και εύθυμος αστροναύτης της πρώτης διαστημικής ομάδας του Μέρκιουρι. Ο σμηναγός Βίρτζιλ Ίβαν («Γκάς») Γκρίσσομ, που αποτελούσε αναμφίβολα τον πιο αγαπητό από τους άντρες και τον πιο μεγάλο φαρσέρ, είχε πάρει επίσης μέρος στον Πόλεμο της Κορέας. Ο Γκάς Γκρίσσομ ήταν επαγγελματίας μέχρι το τελευταίο του δαχτυλάκι, φαινόταν όμως πάντα έτοιμος να άστειευτεί και να χαρεί τη ζωή του.

Ο Γκρίσσομ ήταν εκείνος που έπεισε ένα συνάδελφό του αστροναύτη να πάρει χωρίς άδεια σε μίαν αποστολή στο διάστημα ένα σάντουιτς με ζαμπόν. Όταν ο φίλος του έφαγε το γήινο εκείνο σάντουιτς, οι διαιτολόγοι που μελετούσαν την ανθρώπινη πέψη προ-σχεδιασμένων γευμάτων κάτω από συνθήκες όπου κυριαρχούσε η

έλλειψη βαρύτητας, εξοργίστηκαν. Λίγο έλειψε ο άλλος αστροναύτης να απολυθεί γι' αυτό το παράπτωμα, μέχρι που οι αρμόδιοι της NASA έμαθαν ότι εκείνος που το είχε προτείνει ήταν ο Γκρίσσομ και ότι οι Αμερικανοί το βρήκαν χαριτωμένο.

Λέγεται, επίσης, ότι ο Γκρίσσομ είχε ζωγραφίσει στο έσωτερικό τοίχωμα του θαλαμίσκου του Γκόρντον Κούπερ «Ελευθερία 7» ένα κάρτουν — μιά φιγούρα που έμοιαζε με το στοιχείο των αεροπλάνων, να προειδοποιεί κατσούφικα τον επιβάτη του διαστημόπλοιου ότι «τούτη η δουλειά έχει και τα καλά της και τα κακά της».

Ο Γκάς ήταν ο δεύτερος Αμερικανός που ταξίδευε στο διάστημα και ο πρώτος που δεν έφερε πίσω μαζί του το αεροσκάφος του. Μιά πόρτα του θαλαμίσκου του Μέρκιουρι ξεραγόι, ο θαλαμίσκος πλημμύρισε και το πλήρωμα περισύλλεξε τον έχασε μέσα στον αφρισμένο Ατλαντικό Ωκεανό, ενώ έσωσε τον Γκάς. Είναι αποδεδειγμένο πως η ζημιά δεν ήταν λάθος του αστροναύτη.

Για λόγους που δεν ξεκαθαρίστηκαν ποτέ, ο σμηναγός Γκρίσσομ υπέστη βαθιές αλλαγές μετά την πρώτη του πτήση στο διάστημα. Ένας συνάδελφός του, ο Τόμας Άντερσον, λέει ότι ο Γκάς εξακολουθούσε να είναι εύθυμος και πνευματώδης, αλλά πως «κάτι του έλειπε». Μιά έφημερίδα, που έχει κλείσει τώρα, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα UFO — τα οποία ποτέ δεν είχε αναφέρει ο ίδιος ο Γκρίσσομ — είχαν κάποια σχέση με τη βύθιση του θαλαμίσκου. «Τόν Γκάς δεν τον ενόχλησε αυτό», λέει κάποιος άλλος φίλος του. «Αλλά για κάποιο λόγο, έγινε πολύ πιο σοβαρός σε νοοτροπία. Άρχισε να μιλάει για το βαθύ νόημα των διαστημικών ταξιδιών και τη σημασία που είχαν για την ανθρώπινη γνώση. Σπάνια πιά έκανε φάρσες».

Απ' όλους τους αστροναύτες του Μέρκιουρι, ο Γκάς είχε τη μεγαλύτερη φυσική άνεση με τα όργανα χειρισμού του διαστημόπλοιου. Πρόκειτο να είναι, και θά 'πρεπε να είναι, ο πρώτος άνθρωπος που θά πατούσε στην επιφάνεια της Σελήνης. Οι φίλοι του λένε πως το έπερχόμενο πρόγραμμα του Απολλων και η προσελήνωση ήταν κάτι που τον κυνηγούσε διαρκώς. Είχε ένα προαίσθημα πως κάτι δεν πήγαινε καλά.

«Ποτέ δεν άνησυχούσε ούτε φο-

βόταν», λέει κάποιος από τη NASA. «Έδειχνε όμως μίαν επιφυλακτικότητα που ποτέ πριν δεν είχε δείξει. Άρχισε να ελέγχει τα πάντα δυο και τρεις φορές. Βέβαια, αυτή ήταν η δουλειά του — χωρίς αμφιβολία όμως είχε αλλάξει». Το ραντεβού του Γκάς με τη Σελήνη δεν ήταν γραφτό να πραγματοποιηθεί. Μιά έκρηξη στην εξέδρα εκτοξεύσεων — το μοναδικό μοιραίο δυστύχημα σε ολόκληρο το διαστημικό πρόγραμμα της Αμερικής — σκότωσε στις 27 Ιανουαρίου του 1967 τον Γκάς Γκρίσσομ, τον Έντουαρντ Χουάιτ και τον Ρότζερ Τσέηφ. Σύμφωνα με τους ειδικούς, το δυστύχημα ήταν κάτι το «άπροσδόκητο». Δεν θά 'πρεπε να έχει συμβεί. Ο Μπόμπ Ροσκόφσκυ επιμένει πως οποιοσδήποτε ασφαλιστής

Αυτό το γιγαντιαίο θήμα άλλαξε για πάντα τη ζωή των αστροναυτών. Κι όχι μόνον η Σελήνη άλλαξε τους ανθρώπους, αλλά και οι άνθρωποι άλλαξαν τη Σελήνη. Αυτά τα αποτυπώματα θά πρέπει να διαρκέσουν 1.000 χρόνια.

Θά είχε ποντάρει στο ότι δεν θά συνέβαινε κάτι τέτοιο. Σήμερα, έχει ονομαστεί προς τιμή του Γκάς η Αεροπορική Βάση Γκρίσσομ, έννιά μίλια έξω από το Περού της Ινδιάνας.

Μήπως οι αστροναύτες μας συνάντησαν στο διάστημα κάτι που εμείς δεν μπορούμε να καταλάβουμε ακόμα;

Μήπως αυτό ακόνισε την αντίληψή τους, τους οδήγησε προς νέες

συν. στή σελ. 28

UFO: ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Τό κυνήγι τών «άγνωστης ταυτότητας ιπτάμενων αντικειμένων» άρχισε στίς 24 Ιουνίου 1947. Διάφοροι μάρτυρες άναφέρουν καθημερινά περιπτώσεις έμφάνισης UFO και έκατομμύρια φάκελοι συσσωρεύονται. Ό Ζερόμ Ντυμουλέν αποδεικνύει ότι, γιά τήν έπιστήμη, λίγα θέματα παρουσιάζουν τόσο ένδιαφέρον.

Ζερόμ Ντυμουλέν

Ο φύλακας τής σκοπιάς τοί βουνού Βιναιγκρ πατάει γερά και βλέπει καλά. Γι' αυτό πληρώνεται. Από τόν πύργο του, πού έχει ύψος μεγαλύτερο από 600 μ. και βρίσκεται στήν καρδιά τών βουνοκορφών τού Έστερέλ, μπορεί νά σημάνει συναγερμό μόλις δει τό παραμικρό ύποπτο αντικείμενο. Στίς 13 τού περασμένου Ιουλίου, κατά τίς 13.00, τήν προσοχή του δέν τήν τράθηξε καπνός άλλα ένα ωσειδές αντικείμενο, πολύ λαμπερό, μέ διάμετρο περίπου ένα μέτρο. Έμοιαζε «ούρανοκατέβητο», προχωρούσε σέ χαμηλό ύψος, μέ μικρή ταχύτητα, άνάμεσα στους λόφους. Άλλοτε έμενε άκίνητο, άλλοτε ξαναξεκινούσε και άλλοτε άλλαζε κατεύθυνση, σά νά υπάκουε σέ συγκεκριμένες οδηγίες. Τελικά, άνυψώθηκε στόν ούρανό μέ μία φανταστική ταχύτητα. Η σύζυγος τού φύλακα, μέ τό μάτι κολημένο στά κυάλια, παρακολούθησε κι αύτή από τήν άρχή ως τό τέλος τήν πορεία τού αντικειμένου.

Αύτά είναι μία σύντομη περίληψη τών βασικών σημείων τής τελευταίας άναφοράς σχετικά μέ παρατήρηση UFO, πού έφτασε στό Παρίσι, στήν όδό Σαιντ-Ντιντιέ, από τή διεύθυνση τής Έθνικής Χωροφυλακής. Άποστολέας τού πορίσματος: σταθμός χωροφυλακής πού Σαιν-Ραφάέλ (βλ. πλαίσιο).

Στίς 18 τού περασμένου Ιανουαρίου, στό Λονδίνο, στή Βουλή τών Λόρδων, μέσα σέ μιάν έξημμένη άτμόσφαιρα, συζητήθηκε τό πρόβλημα τών UFO. Τήν τελευταία λέξη είπε ό λόρδος Στραμπόλτζι: «Μέχρι τώρα, δέν υπάρχει τίποτα πού νά μπορεί νά πείσει τήν κυβέρνηση τής Αύτης Μεγαλειότητας, ό τι ή Γή έχει δεχτεί έστω και μία επίσκεψη από διαστημόπλοιο άλλου πλανήτη».

Είρωνία τής τύχης Τήν ίδια μέρα, στήν Ούάσινγκτον, ή «Γκράουντ Σώσερ Γουότς», μιά άμερικανική όργάνωση πού συγκεντρώνει μαρτυρίες γιά τά UFO, δημοσίευσε μιά σειρά ντοκουμέντων πού τής παραχώρησε τό Πεντάγωνο και ή CIA, άφού επικαλέστηκε τό νόμο γιά τήν έλεύθερη κυκλοφορία τών πληροφοριών. Οι άναφορές αύτές άποκαλύπτουν ότι τόν Οκτώβρη και τό Νοέμβρη τού 1975, πάνω από τέσσερεις βάσεις στρατηγικών τηλεκατευθυνόμενων πυραύλων πέταξαν μεγάλα άγνωστα αντικείμενα. Κάθε φορά, αύτά τά «αντικείμενα» στάθμευαν γιά άρκετά λεπτά τής ώρας σέ ύψος λίγων μέτρων πάνω από τούς ύπόγειους χώρους όπου ήσαν κρυμμένοι οι πυραυλοι.

Στίς 24 Ιουνίου 1947, ό Κέννεθ Άρνολντ, ένας άμερικανός επιχειρηματίας πού οδηγούσε τό άεροπλάνο του στήν περιοχή Ροσέζ, ά-

νέφερε ότι είδε μιάν ομάδα έννέα αντικειμένων πού έμοιαζαν μέ μεταλλικούς δίσκους και πετούσαν μέ μεγάλη ταχύτητα. Ό δημοσιογράφος πού τού πήρε συνέντευξη, μετά τήν προσγείωσή του, έπλάσε τήν έκφραση «ιπτάμενος δίσκος». Έδώ και τριάντα χρόνια, τά αντικείμενα αύτά δέν έπαψαν ποτέ νά κυκλοφορούν στους ούρανούς και στις φαντασίες μας. Ό καθηγητής Άλλεν Χάυνεκ, τέως πρόεδρος τού άστρονομικού τμήματος τού Πανεπιστημίου Νορθγουέστερν τού Ίλλινόις και σήμερα διευθυντής ένός κέντρου έρευνών γιά τά UFO, υπολογίζει ότι καθημερινά, κατά μέσον όρο, σημειώνονται σέ όλόκληρο τόν κόσμο 100 έμφανίσεις ιπτάμενων αντικειμένων, πού, φαινομενικά, είναι άγνωστα. Ύστερα από τίς διφορούμενες έτυμηγορίες πού βγήκαν στά τέλη τής δεκαετίας τού '60 από τίς άμερικανικές έπιτροπές έρευνών — Σχέδιο Γαλάζιο Βιβλίο και Έπιτροπή Κόντον — ή κυβέρνηση τών Ήνωμένων Πολιτειών έπαψε έπίσημα νά ένδιαφέρεται γιά τό ζήτημα τών UFO. Έτσι, και από τίς δύο πλευρές τού Ατλαντικού, τά UFO έγιναν ύπόθεση τών όργανώσεων τών «ούφολόγων», μερικοί από τούς όποιους κάνουν πολύ εύσυνειδητη έρευνητική δουλειά.

Στή Γαλλία, όμως, όλα άλλαξαν τήν 1η Μαΐου 1977: εκείνη τήν ή-

μέρα το Έθνικό Κέντρο Διαστημικών Μελετών (ΕΚΔΜ), ίδρυσε τον Όμιλο Μελέτης Άγνωστων Αεροδιαστημικών Φαινομένων. Αίτια για τη δημιουργία αυτού του μοναδικού στον κόσμο οργανισμού, είναι μερικές επιστημονικές, κυβερνητικές και στρατιωτικές άρχες, που έντυπωσιάστηκαν από το συνεχή και συναφή χαρακτήρα του φαινομένου των UFO: οι εργασίες του ΟΜΑΑΦ ελέγχονται τακτικά από ένα πολυκλαδικό επιστημονικό συμβούλιο, τα όκτώ μέλη του οποίου προτίμησαν να διατηρήσουν την άνωθυμία τους. Έπικεφαλής του είναι τώρα ένας διπλωματούχος πολυτεχνείου, 32 χρόνων, που έχει κάνει επιστημονικές σπουδές πολλών χρόνων στις ΗΠΑ: ο Άλαιν Έστερλ. Ειδικά στα θέματα των δορυφόρων επικοινωνιών και παρατηρήσεων, εργάζεται στο ΕΚΔΜ από το 1973. Όταν ο αστροφυσικός Κλώντ Ποέρ, πρώτος υπεύθυνος του ΟΜΑΑΦ, αποφάσισε πριν ένα χρόνο να πραγματοποιήσει το παλιό του όνειρο — το γύρο του κόσμου με πλοίο — ο Άλαιν Έστερλ, μέλος της ομάδας από την εποχή της δημιουργίας της, έγινε άρχηγος.

Ο ΟΜΑΑΦ, που διαθέτει κιόλας κόπου 15.000 αναφορές παρατηρήσεων, τις αναλύει και τις κατανέμει σε φαινόμενα: τύπου Α που εξηγούνται απόλυτα (όπως τα δοκιμαστικά αεροπλοία του ΕΚΔΜ ή τα αεροπλάνα των αεροπορικών βάσεων), τύπου Β, που δεν εξηγούνται με βεβαιότητα, αλλά μπορούν να ταυτιστούν με γνωστά φαινόμενα (αεροπλάνα, αερόστατα, μετεω-

ρίτες κλπ), τύπου Γ, που είναι άγνωστα, αλλά και πολύ άσαφη, ώστε να μην μπορούν να τα επεξεργαστούν οι επιστήμονες, και τύπου Δ, «φαινόμενα που οι επιστήμονες δεν μπορούν να εξηγήσουν, παρά τις σχετικά σαφείς και πλήρεις αναφορές». Μόνο τα φαινόμενα τύπου Δ έχουν νόμιμα βαφτιστεί UFO.

«Από τις διακόσιες περίπου αναφορές παρατηρήσεων UFO που μας στέλνει κάθε χρόνο ή χωροφυλακή», εξηγεί ο Άλαιν Έστερλ, «το 20%-25% ταξινομούνται σαν UFO». Ποιός βλέπει UFO; Όλος ο κόσμος: οι ψυχοκοινωνιολογικές αναλύσεις των μαρτύρων, δεν μπόρεσαν να καταλήξουν σε ένα «πορτραίτο βασικών χαρακτηριστικών» ενός παρατηρητή UFO.

Ο ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

Αντίθετα, οι αναφορές τύπου Δ, οι μισές περίπου από τις οποίες αφορούν παραπλήσιες παρατηρήσεις, παρουσιάζουν αξιοσημείωτες ομοιότητες: τα σχήματα και τα χρώματα των αντικειμένων, η δεξιοτεχνία τους στις εναέριες manœuvres, ο τρόπος της εμφάνισης ή της εξαφάνισης τους, υπάρχουν σε όλες τις αναφορές. Αυτή η συνάφεια των μαρτυριών, «ή υψηλή αξιοπιστία» των μαρτύρων στο 25% των περιπτώσεων και η μακρόχρονη εργασία στατιστικής ανάλυσης των παρατηρήσεων τύπου Δ, επιτρέπουν σήμερα στον Άλαιν Έστερλ να υπογραμμίζει «τη σοβαρή υπόψια ότι υπάρχει μία φυσική

συνισταμένη στα φαινόμενα που αναφέρονται».

Οι λεγόμενες μαρτυρίες OR3 που αναφέρονται στην παρουσία επιβατών στα UFO και, καμιά φορά, άμεσων επαφών με τους επιβάτες, αντιπροσωπεύουν μικρό ποσοστό ανάμεσα στις παραπλήσιες παρατηρήσεις. Θά ήταν παράλογο, όμως, να τις αγνοήσουμε. «Αντίθετα», δήλωσε στο Έξπρες ο ραδιοαστρονόμος Ζαν-Κλώντ Ρίμπι, έντεταλμένος στην διεύθυνση του Έθνικού Ινστιτούτου Αστρονομίας και Γεωφυσικής, πρέπει να τους δώσουμε προτεραιότητα. Γιατί, έδω δεν υπάρχει μέσος όρος: ή οι μάρτυρες όνειρεύονται ή επιβάλλεται να υποθέσουμε ότι υπάρχουν εξωγήινοι».

Ο ΟΜΑΑΦ είναι εξοπλισμένος για τις δουλειές του με πολλά μέσα που θα μπορούσαν να τον βοηθήσουν να βελτιώσει τη ποιότητα των πληροφοριών του για το φαινόμενο UFO: μία ομάδα άμεσης επέμβασης από επιστήμονες όλων των κλάδων, μία ομάδα που ανιχνεύει τα ίχνη και είναι εξοπλισμένη με ειδικά μηχανήματα, μία ομάδα με ραντάρ που σημαίνει συναγερμό και έχει τη βοήθεια της Αεροπορίας, το ΚΕΑ: Κέντρο Επιχειρήσεων Αεράμυνας του Ταβερνύ, άπαντά όταν υπάρχει ανάγκη, στις εκκλήσεις του ΟΜΑΑΦ.

Υστερα από δυό χρόνια εργασίας, οι έρευνες της Ομάδας προχώρησαν περισσότερο από τον Άλαιν Έστερλ: πείστηκαν ότι αιτία του συνόλου σχεδόν των παρατηρήσεων του τύπου Δ ήταν κάποιο υλικό φαινόμενο. Όμως, ανάμεσα στην πεποίθηση και στη βεβαιότητα υπάρχει ένα θήμα που δεν έχουν ακόμα κάνει, ούτε η επιστήμη ούτε ο ΟΜΑΑΦ. Το μυστήριο καταδίδωκεται, αλλά παραμένει.

Τόν περασμένο Δεκέμβριο, οι παρατηρητές UFO στην Ιταλία, από το Πιεμόντε ως τη Σικελία, πολλαπλασιάστηκαν. Την αυγή της Πέμπτης, 14 Δεκεμβρίου, δεκάδες πρόσωπα είδαν να κινούνται κάτι φωτεινά αντικείμενα πάνω στη Ρώμη. Την ίδια μέρα, ο καθηγητής Φράνκο Φορνάρι, διευθυντής του Ινστιτούτου Ψυχολογίας του Μιλάνου, δήλωσε: «Η ταραγμένη εποχή μας αισθάνεται την ανάγκη να υλοποιεί την ελπίδα. Η έννοια του αγγέλου ανανεώνεται με μία τεχνολογική μορφή, τη μορφή του UFO». Κατά τη γνώμη του, το κύμα των παρατηρήσεων UFO δεν οφείλεται παρά σε ψύχωση των μαζών.

UFO καταλογοποιημένα: ο χάρτης των παρατηρήσεων στο γραφείο του διοικητή Μπερνάρ Κοσερώ, στη διεύθυνση της Χωροφυλακής.

Από το 1960 και μετά, έχουν επιβληθεί σχεδόν τα πάντα για την ψυχολογική έρμηνεία του φαινομένου UFO: ο μεγάλος ψυχαναλυτής Κάρλ Γκούσταβ Γιούνγκ, που δεν υπήρξε πιστός μαθητής του Φρόυντ και που ανακάλυψε την έννοια του συλλογικού ασυνειδήτου δημοσίευσε το βιβλίο «Ένας Σύγχρονος Μύθος». Κατά τη γνώμη του, οι ιπτάμενοι δίσκοι που αποτελούν μια σύγχρονη έκδοση των «Σημείων του Ούρανου» των αρχαίων, δεν είναι παρά προβολή της φαντασίας. «Δημιουργήθηκε», γράφει, «ένας ζωντανός μύθος. Έχουμε συχνά την ευκαιρία να διαπιστώνουμε πώς δημιουργούνται, σε μια δύσκολη εποχή, οι θαυματουργές ιστορίες». Στο κέντρο του αποδεικτικού συλλογισμού του υπάρχει η αρχέτυπη διάσταση — ιδιότητα του συλλογικού ασυνειδήτου — του κυκλικού σχήματος, συμβόλου του Σύμπαντος της Όλότητας του Θεού. Στην επιστημονική εποχή μας, αυτό το αρχέτυπο παίρνει τη μορφή ενός τεχνικού πράγματος «Λές και θέλει να αποφύγει», όπως λέει ο Γιούνγκ, «την προσβλητική απρέπεια μιάς μυθολογικής προσωποποίησης».

ΤΟ ΙΕΡΟ ΒΟΥΝΟ

Εκκινώντας απ' αυτές τις βασικές προαισθήσεις, οι ψυχολόγοι ρίχτηκαν με ζήλο στη δουλειά: έδειχναν ότι συμμετείχαν στην ίδια τη ζωή του μύθου. Π.χ., ένας γάλλος πανεπιστημιακός, ο Ζάν Μπρυνό Ρενάρ παρατηρώντας ότι οι «έξωγήινοι παριστάνονται πάντα σαν ανώτεροι από τους γήινους», διατυπώνει την υπόθεση ότι, «όλα έκτυλίσσονται σαν να ήταν οι έξωγήινοι το φαντασματικό προϊόν της κομπλεξαρισμένης συνείδησης του λευκού ανθρώπου, του παλιού αποικιοκράτη». Ο ιπτάμενος δίσκος γίνεται έτσι ένας από τους «άνθρωπους για όλες τις δουλειές» της ψυχοκοινωνιολογίας.

Η τέχνη δεν άφησε ανεκμετάλλευτο αυτόν το ζωντανό μύθο. Στο φιλμ «Στενές Έπαφές Τρίτου Τύπου», ο αμερικανός σκηνοθέτης Στήβεν Σπίλμπεργκ πλουτίζει το μύθο των UFO με όλες τις υπονοούμενες θρησκευτικές γνώσεις του. Το φιλμ είναι γεμάτο από θέματα εμπνευσμένα από τη Βίβλη: οι εικόνες που παραπέμπουν στην Παλαιά Διαθήκη — πυκνή νεφέλη, κεραυνός, στήλη φωτιάς, χαρακτήρας τυπικά προφητικός του ήρωα — παραχωρούν τη θέση τους, στη

διάρκεια της τελικής θεαματικής συνάντησης στους πρόποδες του «Ιερού Βουνού», σε εύαγγελικές εικόνες: οι έξωγήινοι εμφανίζονται σαν όντα που ήρθαν να φέρουν ειρήνη και αγάπη, «άφήνοντας τα παιδάκια να έλθουν προς αυτούς».

Στο φιλμ του Σπίλμπεργκ, είναι όφθαλμοφανής η μεσσιανική διάσταση του μύθου UFO: είναι αυτή η γεμάτη ελπίδα αναμονή της ημέρας που τα ανώτερα όντα, άορα αλλά πάντα παρόντα, θα αποκαλυφτούν στους Γήινους.

Στη Γαλλία, σύμφωνα με μία σφυγγομέτρηση του ΣΟΦΡΕΣ που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Ο Προσκυνητής», το 25% του πληθυσμού και το 40% των κάτω των 25 χρόνων πιστεύουν ότι τα UFO είναι αντικείμενα που έρχονται από άλλους πλανήτες. Στις Ηνωμένες Πολιτείες η αναλογία είναι διπλάσια. Και αυτή η πίστη όλο και μεγαλώνει.

Αντίθετα με τους επιγόνους του, ο Γιούνγκ δεν απέκλεισε ποτέ την πιθανότητα να αποτελούν τα UFO μία φυσική πραγματικότητα. «Δυστυχώς, υπάρχουν πολλές θάσιμες αιτίες που μάς εμποδίζουν να απαλλαγούμε απ' αυτό το πρόβλημα με τόσο απλό τρόπο», γράφει, με κάποια ίχνη όργισμένης λύπης.

Στην τωρινή κατάσταση των γνώσεών μας, όσοι θεωρούν το φαινόμενο των UFO σά μια προβολή της φαντασίας, εκφράζουν απλώς μία γνώμη, όπως και αυτοί που ισχυρίζονται ότι θα αποδείξουν τη φυσική πραγματικότητα των UFO με μίαν απλή συσσώρευση μαρτυριών.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΟΝΤΡΕΑΛ

«Το πρόβλημα είναι πολύπλοκο», αναγνωρίζει ο Άλαιν Έστερλ. «Υπάρχει μία έπαλληλια του μύθου και του φαινομένου, της ψυχολογικής συνισταμένης και της φυσικής συνισταμένης».

Περιμένοντας να βρεθεί η αποφασιστική απόδειξη της ύπαρξης των UFO, ο υπεύθυνος του ΟΜΑΑΦ πιστεύει ότι θα ήταν αποδοτικό αν ενεργούσε «σαν» να αντανakλούσαν σε μία φυσική πραγματικότητα οι μαρτυρίες γι' αυτά τα αντικείμενα. «Οι επιστήμονες», λέει, «εκκινώντας από τα φαινομενικά χαρακτηριστικά αυτών των υποθέσεων ακόμα αντικειμένων, μπορούν να επιχειρήσουν να φανταστούν θεωρίες που θα τους δίνουν πληροφορίες για τη συμπεριφορά τους». Π.χ., οι κομμένες ή αγκωνο-

ειδείς φωτεινές δέσμες, που αναφέρονται σε μερικές παρατηρήσεις ή μερικά έφε που φαίνεται ότι προκαλούν τα UFO, όπως τα σταμάτημα της μηχανής των αυτοκινήτων.

Αυτή η ενέργεια συγγενεύει με την ενέργεια της αμερικανικής ομάδας BIZIT: διάφοροι επιστήμονες της NASA ανέλαβαν να «προωθήσουν» τις επιστημονικές ιδέες που τους εμπνέουν οι μαρτυρίες για τα UFO. Στη Γαλλία, ένας έρευνήτης του Έθνικού Κέντρου Διαστημικών Έρευνών (ΕΚΔΕ), Εκκινώντας από τις παρατηρήσεις για τη συμπεριφορά των UFO στον αέρα, επιχειρεί να τοποθετήσει τις θεωρητικές βάσεις ενός νέου τρόπου προώθησης UFO, που στηρίζεται στη μαγνητοϋδροδυναμική, έναν από τους μελλοντικούς κλάδους της πυρηνικής φυσικής. «Δεν έχουμε ακόμα αρκετές πληροφορίες ώστε να προσανατολισούμε κατά προτεραιότητα τις έρευνές μας στη μίαν ή στην άλλη κατεύθυνση», παρατηρεί ο Άλαιν Έστερλ. Το θέμα πρέπει να θιγεί από πολλούς κλάδους της επιστήμης και με υπομονή.

Είρωνία της τύχης: πολλοί αστροφυσικοί, αδιάφοροι απέναντι στο φαινόμενο των UFO, είναι οι πρώτοι που υπερασπίζονται τη θεωρία της ύπαρξης έξωγήινων «φυσικού μεγέθους».

Την Πέμπτη 16 Αυγούστου, αστρονόμοι και βιολόγοι από τις τέσσερις γωνιές του κόσμου συναντήθηκαν στο Μόντρεαλ, όπου συζητήσαν το πρόγραμμα ερευνών για τη νοημοσύνη των έξωγήινων, που πατρνάει η NASA. Η μεγάλη πλειοψηφία των επιστημόνων πιστεύει ότι υπάρχουν στο γαλαξία μας κι άλλοι τεχνολογικοί πολιτισμοί.

Σε συνάρτηση με τις συνθήκες που επιτρέπουν την εμφάνιση και την παράταση της ζωής στο ηλιακό μας σύστημα — και με τις έπισφαλεις υποθέσεις σχετικά με τη μέση διάρκεια ζωής των τεχνολογικών πολιτισμών — οι αστροφυσικοί πιστεύουν ότι ο αριθμός των πολιτισμών του γαλαξία μας είναι 10.000-1.000.000. Αριθμός ικανός να κάνει τους επιστήμονες να ονειρεύονται κάτι που εύτυχώς δεν παραλείπουν να το κάνουν.

Ο Άλμπερ Ντυκρόκ, ο γάλλος κήρυκας των διαστημικών περιπέτειών, διηγείται στο βιβλίο του που κυκλοφόρησε πρόσφατα με τίτλο «Η Γαλαξία Άλυσίδα» — ή αλυσίδα των πλανητών όπου υπάρχει άφθονο νερό σε υγρή κατάσταση — την

ιστορία της αναζήτησης επαφής μ' αυτούς τους πολιτισμούς. "

ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΣ ΤΟ ΤΑΥ ΤΟΥ ΚΗΤΟΥΣ

Νά μία ιστορία που συνέβει πριν 20 χρόνια. Τό Σεπτέμβριο του 1959, δύο αμερικανοί διατύπωσαν την υπόθεση ότι μπορεί να υπάρχει κάποια παγκόσμια ραδιοφωνική συχνότητα που χρησιμοποιείται από κοινωνίες του γαλαξία: δηλ. ένα μήκος κύματος παραπλήσιο με τό μήκος κύματος του υδρογόνου του στοιχείου που υπάρχει σε μεγαλύτερη αφθονία στο σύμπαν, του ατόμου-συμβόλου του γαλαξία.

Στις 8 Απριλίου 1960, ο αστροφυσικός Φράνκ Ντραϊνκ έστρεψε το ραδιοτηλεσκόπιο του Γκρήν Μπάνκ της Βιργίνιας προς το Ταύ του Κήτους: το άστρο αυτό που

νων είναι να αποκτήσουν, μέσω των έκπομπών που θα φτάνουν από τό γαλαξία, γνώσεις που θα βοηθήσουν μονομιάς στην πρόοδο της ανθρωπότητας, ή όποια στό έξης θα είναι κουρνιασμένη στους «ώμους γιγάντων» έξωγήινων.

Όμως, τό σήμα, που με τόση λαχτάρα περιμένουν, δέν έχει έρθει ακόμα. Τόν Σεπτέμβριο έγινε στη Γενεύη τό Παγκόσμιο Συνέδριο για την Όργάνωση των Τηλεπικοινωνιών και θα έξετάσει τό θέμα των προστατευμένων συχνοτήτων: ή «τρύπα του νερού», δηλ. ή ζώνη 1400-1727 μεγαχέρτζ, που θεωρείται ως ή εύνοϊκότερη για τή δημιουργία μιάς επαφής, θα διατεθεί αποκλειστικά στην ακρόαση ήχων από άλλους κόσμους. Με έναν όρο, όμως: όσοι τή χρησιμοποιούν τώρα, οι ναυτικοί, οι πυροβέστες και τά ραδιοταξι, πρέπει να δε-

πολύτιμου πράγματος:

Σ' αυτό τό σημείο, τό βιβλίο του Άλμπερ Ντυκρόκ είναι αποκαλυπτικό. Στο έρώτημα: «Πώς μπορούμε να γνωρίσουμε τους έξωγήινους» απαντά: από δύο τελείως διαφορετικούς δρόμους: τή ραδιοεπικοινωνία και τόν παράλληλο ύπολογισμό. Ό πρώτος δέν απέδωσε μέχρι τώρα: και οι ίδιοι οι όπαδοί του αναγνωρίζουν ότι οι αναζητήσεις μπορεί να μην καταλήξουν πουθενά πριν περάσουν πολλοί αιώνες. Όσο για τόν παράλληλο ύπολογισμό — αναπαράσταση με ύπολογιστές της εξέλιξης των ήλιακών συστημάτων — δέν μπορεί να δώσει, έξ όρισμού παρά μόνο θεωρητικά αποτελέσματα. Ό Άλμπερ Ντυκρόκ, συμφωνώντας στο σημείο αυτό με τήν πλειοψηφία των αστρονόμων, αποκλείει έντελώς έναν τρίτο δρόμο: τή συνάντηση. Δέν υπάρχει τίποτα στο βιβλίο του για τό φαινόμενο των UFO, που αποτελεί σήμερα, είτε μάς άρέσει είτε όχι, μέρος της συζήτησης γύρω από τους έξωγήινους. Σάν «άδελφοφάδες», ο μύθος της αναζήτησης και ο μύθος της άναμονής μοιάζουν να άλληλογνοούνται.

Οι δημιουργοί και οι συνήγοροι του προγράμματος ΣΕΤΙ κάνουν επίδειξη ενός άσυνάρτητου ανθρωπομορφισμού: αποδίδουν στους έξωγήινους τή δική τους συλλογιστική, αλλά σταματούν στο δρόμο. Υποστηρίζουν ότι ή κατάσταση του διαστήματος από τόν πολιτισμό μας θα μπορούσε, από τους επόμενους αιώνες, να επεκταθεί πέρα από τό ήλιακό μας σύστημα. Δέν λένε, όμως, τίποτα για τό διαστημικό προορισμό των «Άλλων» και άρκοούνται να έλπίζουν ότι χρησιμοποιούν ακόμα τό TSF ή και τή ζώνη της «τρύπας νερού», «τό πανάρχαιο σημείο που συναντιώνται όλα τά είδη», όπως αναφέρεται σε μιά φράση της άναφοράς του ΣΕΤΙ που είναι γεμάτη λυρισμό.

Μονομιάς, οι έξωγήινοι πολιτισμοί που διαβλέπει ο Άλμπερ Ντυκρόκ, μοιάζουν να έμπνέονται από τους ποιητές του μηδενισμού: κατάφεραν να κυριαρχήσουν στον «τεχνολογικό καρκίνο» και να αντίσταθούν στην άλαζονική έπιθυμία να κατακτήσουν τό γαλαξία.

Χωρίς να χρειαστεί να παραδιάσουμε τό όριο της ταχύτητας του φωτός και χωρίς να επικαλεστούμε τήν έννοια του «ύπέρ-διαστήματος», πιστεύουμε ότι ή κατάκτηση του γαλαξία, ή ενός τμήματός του, μπορεί να αντιμετωπιστεί με τή

Ό Άλαιν Έστέρλ υπεύθυνος του Όμίλου Μελέτης Άγνώστων Άεροδιαστημικών Φαινομένων, στη διάρκεια της συνέντευξής του με τόν Ζερόμ Ντυμουλέν.

βρίσκεται σε άπόσταση μικρότερη από 12 έτη φωτός, είναι τό κοντινότερο για μάς που έχει τά ίδια χαρακτηριστικά με τόν Ήλιο. Ή ζώνη έκπομπής, που είναι παραπλήσια με τή ζωή του υδρογόνου, έξερευνείται μεθοδικά, χωρίς άποτελέσματα.

Έδώ και 20 χρόνια, οι αστρονόμοι ακούν τους ήχους των άστρων, με πολύ ισχυρά μέσα, όπως τό ραδιοτηλεσκόπιο του Άρεσίμπο στο Πόρτο Ρίκο, του οποίου τό γιγάντιο «αύτι» ακούει τό γαλαξία σε άπόσταση 50.000 έτών φωτός.

Ή μεγάλη έλπίδα των έπιστημό-

χτούν να μπουν στο περιθώριο, έμπρός στο μεγαλείο του άπειρου διαστήματος.

Ίσως, σ' αυτό τό σημείο, θα ήταν σκόπιμο να κάνουμε μερικές «ιερόσυλες» έρωτήσεις. Μήπως οι συλλογισμοί, με τους όποιους τό ΣΕΤΙ έπιχειρεί να προσεγγίσει τό γαλαξία είναι εν μέρος λαθεμένοι; Μήπως μερικοί έπιστήμονες είναι έπηρεασμένοι από κάποιο μύθο παραπλήσιο με τό μύθο της άναμονής και ριζωμένο στην ίδια άγνώνια: τό μύθο της αναζήτησης, της περιπετειώδους και δύσκολης έρευνας κάποιου μακρινού, κρυμμένου και

δοθέντα μιας τεχνολογίας, ελάχιστα υπό προχωρημένης από τη δική μας. Πολύ περισσότερο μάλιστα, με τη δοθέντα μιας τεχνολογίας που θα είχε πίσω της εξέλιξη μερικών εκατομμυρίων ετών. Η Γη μετά 4 δισεκατομμύρια χρόνια της, είναι νέος πλανήτης μέσα σ' ένα σύμπαν τρεις φορές πιο ηλικιωμένο. Ο τεχνολογικός μας πολιτισμός έχει μόλις γεννηθεί. Και ο άνθρωπος έχει περπατήσει κιόλας στη Σελήνη.

Η ανθρωπομορφική συλλογιστική πρέπει να σταματήσει: κάθε τεχνολογικός πολιτισμός έχει την τάση να κατακτήσει το διάστημα. Με βάση αυτό το αξίωμα, μπορούμε να κάνουμε δύο υποθέσεις:

— Είμαστε μόνοι στο γαλαξία: σ' αυτή την περίπτωση, το ΣΕΤΙ είναι άχρηστο και οι έρευνες γύρω από το φαινόμενο των UFO πρέπει να στραφούν γύρω από τη λειτουργία του ανθρώπινου ψυχισμού.

τεχνολογικού πολιτισμού πρέπει να βασίζεται στην ιδέα ότι ο γαλαξίας έχει αποικηθεί.

Ενδιάμεσα, επιχειρούν να απαντήσουν σε μίαν από τις ερωτήσεις-κλειδιά που δημιουργούνται από τις παρατηρήσεις των UFO: αν αυτά τα αντικείμενα, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, συνδέονται με την παρουσία εξωγήινων οντοτήτων, γιατί αυτές οι οντότητες δεν έρχονται φανερά σε επαφή με τον άνθρωπο; Ανάμεσα στις επεξηγηματικές υποθέσεις του Κουίπερ και του Μόρρις, υπάρχει μία που εντυπώνεται με τη γλαφυρότητά της: «Παραμβαίνοντας πρόωρα στη φυσική μας εξέλιξη», γράφουν, «τα μέλη κάποιου εξωγήινου πολιτισμού, θα υποτιμούσαν το μοναδικό στοιχείο που περιμένουν να πάρουν μακροπρόθεσμα από τον πλανήτη μας: τον πολιτισμό και τις γνώσεις των Γήινων».

ματα: μέσα απ' αυτά διαφαίνεται πως το φαινόμενο των UFO εισέβαλε σαν παράξενος άγγελος, στην ήσυχη ζωή του μέσου Γάλλου.

Περιγραφή των χώρων, κατάθεσις μαρτύρων, εκτίμηση της αξιοπιστίας τους, τοπογραφικά σχεδιαγράμματα, όπου σχεδιάζεται, όταν υπάρχει ανάγκη, η διαδρομή του UFO, και αποτυπώματα από τα ίχνη που άφησε το αντικείμενο στο σημείο όπου υποτίθεται ότι προσγειώθηκε: οι χωροφύλακες δεν παραμελούν τίποτα.

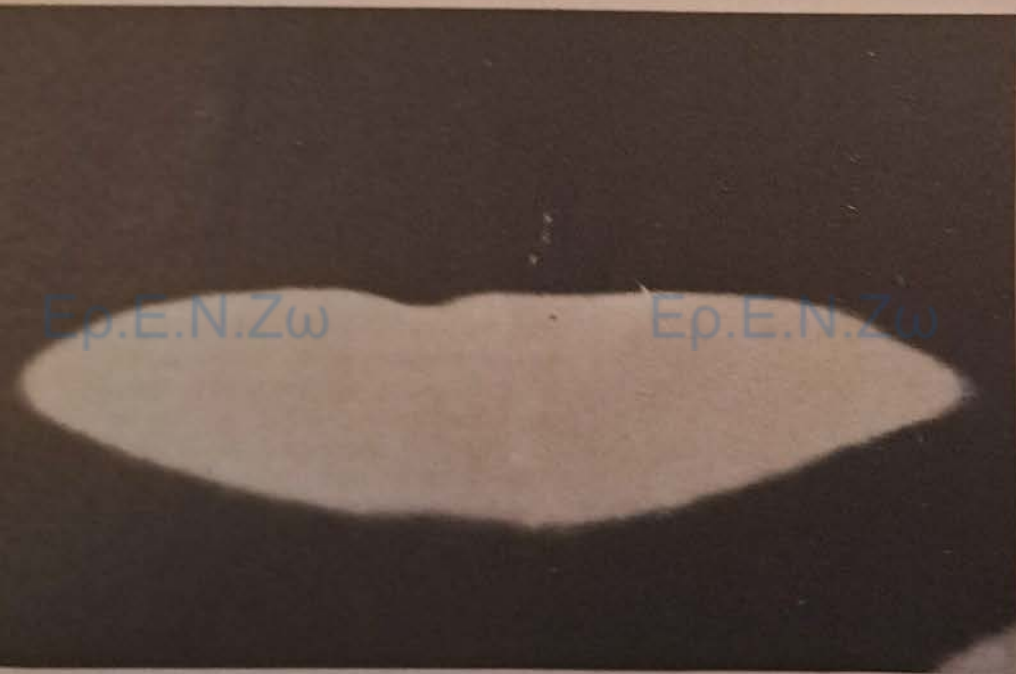
Ακόμα και για κάποιο τοπικό έγκλημα δεν θα γινόταν τόσο επισταμένη έρευνα. Η μελέτη των UFO έχει στίλ μελέτης γραφείου: είναι καθιστική και απαρχαιωμένη, αλλά, ταυτόχρονα, σκληρή και χωρίς έμφαση.

Ο διοικητής Κοσερώ, με μίαν ήρεμία αντάξια με την ήρεμία των Αδιάφθορων, θγάζει από το φάκελο «UFO 1978» μίαν ωραία περίπτωση, από τις 12 Οκτωβρίου: το UFO, που σταθμεύει σιωπηλό σε κάποιο ύψος, θεάθηκε από τέσσερις ανεξάρτητους μάρτυρες στο έδαφος και από δύο πιλότους ιδιωτικών αεροπλάνων. Το ραντάρ της γειτονικής αεροπορικής βάσης, που ειδοποιήθηκε από έναν από τους μάρτυρες, επιβεβαίωσε την παρουσία ενός άγνωστου ακινητού ήχου προς την κατεύθυνση του αντικειμένου. «Υπάρχει κάτι», αναγνωρίζει συνετά ο διοικητής.

Όταν αναφέρεται κάποια παρατήρηση, οι χωροφύλακες τόν ειδοποιούν κατευθείαν. «Αν η υπόθεση είναι σπουδαία», μάς λέει, «ειδοποιώ τον ΟΜΑΑΦ». Η Ομάδα Μελέτης των Άγνωστων Αεροδιαστημικών Φαινομένων θα βρει την ευκαιρία να του ανταποδώσει την ευγένεια: ύστερα από βαθιά ανάλυση ενός πορίσματος, ο ΟΜΑΑΦ στέλνει στο διοικητή Κοσερώ ένα σημείωμα με τις εκτιμήσεις του.

Αντίγραφα δίνονται πάντα στους χωροφύλακες που κάνουν την έρευνα — είναι κάτι που πάντα τους εύχαιστεί — και στους κυριότερους μάρτυρες, που πολλές φορές εξεγείρονται όταν το UFO «τους» ταξινομείται σαν «γνωστό ιπτάμενο αντικείμενο», κάτι που συμβαίνει στο 80% των περιπτώσεων.

«Εύχη μας είναι: να μας τηλεφωνούν άμεσα οι άνθρωποι», λέει ο διοικητής Κοσερώ. Πίσω του, υπάρχει ένας χάρτης της Γαλλίας όπου τρυπημένοι με πινέζες, βρίσκονται δεκάδες χαρτονένιοι ιπτάμενοι δίσκοι.

— Δεν είμαστε μόνοι στο γαλαξία: σ' αυτή την περίπτωση για το ΣΕΤΙ θεωρείται δεδομένη η ύπαρξη των «Άλλων» στα περίχωρα του γαλαξία μας και η επιστημονική κοινότητα πρέπει να ενισχύσει τις έρευνες γύρω από τα UFO.

Αυτή η δεύτερη υπόθεση αναπτύχθηκε κατά λαμπρό τρόπο το Μάιο του 1977 από δύο αμερικανούς επιστήμονες, τον Τ. Μπ. Χ. Κουίπερ και τον Μ. Μόρρις, σε ένα άρθρο που δημοσιεύτηκε στην επιστημονική «Επιστήμη». Με βάση την αρχή των ελάχιστων υποθέσεων — και χωρίς να επικαλούνται καθόλου το πρόβλημα των UFO — κατέληξαν σε ένα ούσιωδες συμπέρασμα: κάθε αναζήτηση εξωγήινου

Αν ήταν μυθικά, τα UFO θα ήταν οι πολύ ζωντοί άγγελιοφόροι του ασυνείδητου. Σαν υπαρκτά όμως, είναι οι πολύ διακριτικοί άγγελιοφόροι του σύμπαντος.

Για την επιστήμη, λίγα θέματα παρουσιάζουν τόσο μεγάλο ενδιαφέρον.

ΟΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ ΔΕΝ ΠΑΡΑΜΕΛΟΥΝ ΤΙΠΟΤΑ

Η ρουτίνα του ασυνείδητου: αυτό είναι το καθήκον του διοικητή Μπερνάρ Κοσερώ, υπευθύνου του γραφείου UFO στη Διεύθυνση Εθνικής Χωροφυλακής. Κάθε χρόνο μαζεύει κάπου 200 περίεργα πορί-

ΓΝΩΜΕΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΘΕΩΡΙΕΣ

ΑΝΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΕΠΑΦΕΣ

Το περιοδικό μας καθιερώνει μιάν ά-
κόμα μόνιμη στήλη που θα παρουσιάζει
κάθε φορά συνεντεύξεις ή απόψεις,
ξιάσημων και μη, γνωστών και άγνω-
στων, προσωπικοτήτων και άπλοϊκών
ανθρώπων της κοινωνίας μας για τό
θέμα των UFO και γενικότερα της έ-
ξωγήινης δραστηριότητας στον πλανή-
τη μας. Οι άναγνώστες θα έχουν έτσι
την εύκαιρία νά δούν πόσο και πώς
άπασχολεί τό μεγάλο και ενδιαφέρον
αυτό θέμα άτομα που ανήκουν σε κάθε
κοινωνικό επίπεδο και σε κάθε μορφω-
τική ή επαγγελματική στάθμη.

Κάνουμε έναρξη με μιά μάξι συνέν-
τευξη του Φ. Μαντζούνη, Μηχανικού
Άεροσκαφών, και με μίνι συνεντεύξεις
γνωστών άστεριών — για νά μή φεύ-
γουμε κι άπ' τό Διάστημα — του κι-
νηματογράφου και της τηλεόρασης.

Τι συνεντεύξεις αυτές πήραν οι Δη-
μήτρης Κούρτης και Γιώργος Χαραλα-
μπόπουλος, μέλη-έρευνήτες της Όμά-
δας ΦΑΕΘΩΝ.

ΕΡΩΤ.: Τι γνώμη έχετε για τά
UFO;

ΑΠΑΝΤ.: Προσωπικά, αν και δέν
είχα ποτέ έμπειρία, πιστεύω πως ύ-
πάρχουν. Βέβαια ή ύπαρξη των
UFO ή μάλλον ό ισχυρισμός όρι-
σμένων πως έχουν πραγματοποιη-
σει Στενές Έπαφές Τρίτου Τύπου
περιπλέκει τά πράγματα, δεδομέ-
νου ότι οι περισσότερες άπ' αυτές
ήταν έντελώς άνορθόδοξες.

ΕΡΩΤ.: Άς πάρουμε με σειρά τις
άπόψεις σας. Πρώτα πρώτα, πως
φτάσατε στην κατάληξη πως ύπάρ-
χουν;

ΑΠΑΝΤ.: Είναι άδιανόητο νά ει-
μαστε μόνοι μας στό σύμπαν. Είναι
τρέλα νά σκεφτεί κανείς πως τόσα
άστρα παίζουν ένα ρυθμικότατο
«κυνηγητό» κίνησης και έλξης, έν-

Έπάνω ό συνεργάτης μας δημοσιο-
γράφος κ. Γιώργος Χαραλαμπόπουλος
κατά τη διάρκεια της συνέντευξης που
πήρε άπό τον κ. Φ. Μαντζούνη.

τελώς άσκοπα. Υπάρχει σκοπός.
Υπάρχει ό Συμπαντικός Νόμος που
άκόμα δέν καθορίστηκε τέλεια άπό
τήν έπιστήμη, άπ' ό,τι ξέρω τουλα-
χιστον. Τό φαινόμενο των κομητών
των λεπιδόπτρων και των μπαλο-
νιών καθώς και ή μαζική ύποβολή
έχουν εξεταστεί λεπτομερώς. Ε-
πειδή, λοιπόν, πάντα ύπάρχει τό
ποσοστό — όσο μικρό κι αν είναι —
της αλήθειας των μαρτύρων καθώς
και οι ένδειξεις αν θέλετε των άρ-
χαίων άστροναυτών κι ένα πλήθος
μαρτυρίες άπό τη μυθολογία, την
παράδοση και την ιστορία, διαδικα-
στικά έρευνώντας κατέληξα στό

συμπέρασμα της ύπαρξης. Η ύπαρξη για μένα είναι ένα γεγονός που με κάνει πιά να ενδιαφέρομαι για την προέλευση, την αποστολή, τη σκοπιμότητα και το μήνυμα των εξωγήινων όντων που επιδιώκουν Έπαφή μαζί μας.

ΕΡΩΤ.: Μά η Έπαφή πραγματοποιήθηκε έστω και άνορθόδοξα, όπως μάς λέτε στην αρχή. Μήπως θά έπρεπε να ξεκαθαρίσουμε το ζήτημα της Έπαφής;

ΑΠΑΝΤ.: Θά έρθει η σειρά του. Αναλλοίωτοι νόμοι καθορίζουν τα Συμπαντικά Φαινόμενα. Η πορεία της εξέλιξης επέτρεψε στον άνθρωπο να φτάσει μέχρις εδώ και θά του επιτρέψει να πετύχει στο μέλλον την Κοσμική Έπαφή, που, κατά τη γνώμη μου, είναι ένα μέσο για να φτάσουμε στον πνευματικό πολιτισμό. Σημειώστε, πως η πορεία προς την Κοσμική Έπαφή προϋποθέτει διαδικασίες εξέλιξης. Έπειδή δε, είναι γνωστό ότι η εξέλιξη είναι Κοσμικό Φαινόμενο, οδηγούμαστε στη σκέψη ότι και στα εκατομμύρια των άστρων που μάς περιβάλλουν συμβαίνει το ίδιο. Ίσως, κάπου στο γαλαξία μας εξελίσσεται κάποιο άλλο ήλιακό σύστημα που προηγείται ή μάς ακολουθεί σε σχέση με το χρόνο. Αν ξεκινήσουμε από την παραδοχή της προηγμένης εξέλιξης, σ' αυτό το σύστημα είναι πιθανό να υπάρχει έλλογη ζωή και δυνατότητα διαστρικών ταξιδιών στον τομέα της τεχνικής. Σ' αυτή την περίπτωση, η ύπαρξη των UFO είναι γεγονός. Εξάλλου αν ποτέ βρεθούμε στο Α του Κεντάυρου με τα διαστημόπλοια που διαθέτουμε κι αν εκεί η ζωή είναι έντελώς διαφορετική, δεν θά είναι καθόλου παράλογο να είμαστε έμεις τα UFO και οι κάτοικοί του, οι έρευνητές που θά προσπαθούν να μάς προσδιορίσουν και να μάς εξερευνήσουν. Σ' αυτή την υπόθεση ίσως να συναντήσουν όρισμένες δυσκολίες, όσον αφορά την ατμοσφαιρική πίεση, τις κοσμικές ακτινοβολίες, την προμήθεια πρώτων ύλων και την επικοινωνία με τους κατοίκους. Ίσως πάλι, να υπάρξουν προβλήματα βιολογικά, δηλαδή να εξαρτάται η επιβίωση και η επιτυχία της αποστολής μας από την ύπαρξη όρισμένων στοιχείων που έχουν άμεση σχέση με τους κατοίκους του Α του Κενταύρου. Πάντως, τα προβλήματα αυτά θά μάς κάνουν να κινηθούμε ακόμη και άνορθόδοξα. Σ' αυτό θά επανέλθω.

Αν, τώρα, πάρουμε τη δεύτερη έκδοχή, πως δηλαδή η εξέλιξη σ' αυτό το σύστημα ακολουθεί τη δική μας και πως ο τεχνικός πολιτισμός είναι ικανός για διαστρικά ταξίδια, θά δημιουργηθεί πάλι το πρόβλημα της Έπαφής με άλλους. Κι εδώ τα UFO και οι επιβάτες τους θά κινηθούν για την Έπαφή με άνορθόδοξο τρόπο.

ΕΡΩΤ.: Πάλι στη σκέψη σας η άνορθοδοξία είναι πρωταρχικός παράγοντας στην Έπαφή. Η άνορθοδοξία της ενέργειας των Επαφικών σε συνάρτηση με το σκοπό τους ακολουθεί έναν τρόπο σκέψης που εντάσσεται σε κάποια ανώτερη διανοητική εξέλιξη;

ΑΠΑΝΤ.: Περίπου, όχι ακριβώς. Όπως ανέφερα προηγουμένως, τα πάντα ακολουθούν το Συμπαντικό Νόμο. Τα δεδομένα των πολιτισμών των δύο κόσμων που θά πετύχουν την Έπαφή δεν αποτελούν παρά ένα μικρό κρίκο στο Συμπαντικό Πολιτισμό, που νομίζω πως είναι η πορεία για τη συνάντηση με το ΟΝΤΩΣ ΟΝ του Παρμενίδη, του Φερεκύδη και των άλλων μας προγόνων.

Στην Κοσμική Έπαφή δύο διαφορετικών πολιτισμών τα UFO δεν είναι παρά η αρχή του μέσου που να μάς επιτρέψει να προστεθούμε στο μικρό κρίκο. Οι εξωγήινοι που έφτασαν στο σύστημά μας διαθέτουν τεχνικά μέσα που επιτρέπουν διαστρικά ταξίδια. Είναι γνώστες των μυστικών της ταχύτητας, της βαρύτητας και πιθανόν της προσαρμογής σε συνθήκες ζωής που για μάς είναι προς το παρόν άδυνατες. Όμως, αυτό δεν αποκλείει την περίπτωση να ύστερούν σε άλλα στοιχεία.

Ενδεικτικά, αναφέρω πως τα UFO συνήθως αποφεύγουν τις μαζικές επικοινωνίες και αυτό τον ήχο, ενώ, παράλληλα, αγνοούν την επίσημη εκπροσώπηση του κόσμου που εξετάζουν. Αυτόματα, μου έρχεται στο νου η μοναδική σκέψη που με προβληματίζει ιδιαίτερα. Ποιά είναι τα στοιχεία που έμποδίζουν την Έπαφή; Τι μάς προσφέρουν και τι είναι αυτό που έχουμε έμεις και που τους είναι απαραίτητο στο όλο πρόγραμμα της τελικής Έπαφής;

ΕΡΩΤ.: Στην πορεία του συλλογισμού σας, το πρόβλημα που υπάρχει είναι η δυσκολία στην ανταλλαγή πληροφοριών. Ας υποθέσουμε πως είναι έτσι, ποιές είναι οι δυ-

σκολίες και πως τις έντοπίσατε;

ΑΠΑΝΤ.: Κατά τη γνώμη μου, η δυσκολία της Έπαφής είναι στη διαφορετική διαμόρφωση της διανοητικής εξέλιξης. Δηλαδή, η εξέλιξη της επικοινωνίας ακολούθησε έντελώς διαφορετικό ρυθμό. Γι' αυτούς, τεχνική ανάπτυξη και τηλεπάθεια, για μάς, έναρμονισμός ή περίπου κάτι τέτοιο, μεταξύ τεχνικού και πνευματικού πολιτισμού. Για μάς, ο πρωταρχικός παράγοντας επικοινωνίας είναι ο ήχος και, με τη χρήση των τεχνικών επιτευγμάτων, έναρμονίσαμε την επικοινωνία με την παράλληλη εξέλιξη της μηχανής και της νόησης. Αυτός ο διαχωρισμός της εξέλιξης, αν εξεταστεί από την πλευρά της Φαινομενολογίας ίσως να αποτελεί το σημαντικότερο πρόβλημα για την τελική Έπαφή. Χωρίς να είμαι απόλυτα κατηγορηματικός, πιστεύω ότι το πρόβλημα της Έπαφής έγκειται στους παράγοντες που διαμορφώνουν τη διανοητική εξέλιξη κάθε ύπαρξης. Κι αυτοί οι παράγοντες όπωσδήποτε εξαρτώνται ή επηρεάζονται από τις ακτινοβολίες και τα βασικά στοιχεία ζωής.

Ο ήχος και η ακτινοβολία, πιστεύω, πως είναι ο δυναμικός παράγοντας στην κίνηση των UFO και γενικότερα στην όλη αποστολή των διανοιών που μάς μεταφέρουν το μήνυμά τους.

ΕΡΩΤ.: Τι σχέση μπορεί να έχει η ακτινοβολία και ο ήχος με το μήνυμα που μάς μεταδίδουν και βασικά τι μήνυμα είναι αυτό και γιατί αφού είναι διάνοιες δεν μάς το μετέδωσαν άκόμα;

ΑΠΑΝΤ.: Θά απαντήσω διεξοδικά αν και λίγο υπερδεμένα. Το ανθρώπινο αυτί αντέχει σε όρισμένους βαθμούς ντεζιμπέλ. Σε μίαν υπερθορυβώδη κοινωνία ο άνθρωπος θά διαμορφωνόταν έντελώς διαφορετικά. Πιθανόν, να προσαρμοζόταν στην ανάπτυξη των άλλων αισθήσεων χωρίς ακοή. Με την τελευταία, ο άνθρωπος δέχεται μηνύματα. Η μουσική είναι ένα είδος μηνύματος, όμως, απευθύνεται έσωτερικά. Η κλίμακα της μουσικής αντιστοιχεί σε κάποια υπερκόσμια κλίμακα που είναι κρυμμένη στις χαμένες γνώσεις. Τα UFO δεν παράγουν ήχο, είναι άθόρυβα. Στη θέση του ήχου, υπάρχουν οι ακτινοβολίες με τις όποιες επηρεάζουν τα μηχανικά μας αντικείμενα και,

MARIA ALIFERH

Η γνωστή ηθοποιός Μαρία Αλιφέρη γεννήθηκε στη Σπάρτη. Τελείωσε τη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου και τη Νομική Σχολή Αθηνών. Στο θέατρο εμφανίστηκε σαν πρωταγωνίστρια διάφορων θιάσων. Έχει επίσης εμφανιστεί στην τηλεόραση σε αρκετές σειρές και θεατρικά έργα.

Έξω από το θέατρο ασχολείται με πάθος, μπορούμε να πούμε, με τη μελέτη των διάφορων θρησκειών, με την ψυχανάλυση, την παραψυχολογία και γενικά με ό,τι αφορά την έρευνα της ψυχής, ίσως γι' αυτό θέλει τόσο πολύ να παίξει στην Επίδαυρο την Κασσάνδρα, όπως μας είπε.

Η Μαρία Αλιφέρη, που είναι μία νέα κοπέλα με πλατείς ορίζοντες και με πολλές γνώσεις πάνω σε θέματα UFO και παραψυχολογίας, μας είπε:

— Πιστεύω ακράδαντα ότι υπάρχει ζωή σε άλλους πλανήτες. Δεν μπορώ να καθορίσω τη μορφή των όντων που υπάρχουν και ζούν εκεί, αλλά όπωσδήποτε υπάρχουν και μάλιστα με πολιτισμό ανώτερο από το δικό μας.

ΕΡΩΤ.: Τι σας κάνει να το πιστεύετε;

ΑΠΑΝΤ.: Η ικανότητα που έχουν να διανύσουν τις τεράστιες αποστάσεις που υπάρχουν μεταξύ των πλανητών και των ηλιακών συστημάτων. Οι κατασκευές, δηλαδή, των διαστημοπλοίων τους πρέπει να είναι προηγμένης τεχνολογίας, από υλικά που ίσως εμείς δεν έχουμε σκεφτεί ότι μπορεί να υπάρχουν. Τα καύσιμα που χρησιμοποιούν πρέπει να είναι κάτι το έντελώς διαφορετικό απ' αυτά που χρησιμοποιούμε εμείς για να κινήσουμε τους πυραύλους μας.

ΕΡΩΤ.: Πιστεύετε στην εμφάνιση UFO στην αρχαιότητα;

ΑΠΑΝΤ.: Όπωσδήποτε ναι. Αυτό άλλωστε μαρτυρούν και οι τεράστιες κατασκευές οικοδομών, αγγυμάτων και άλλων, όπως στην Αιγύπτω οι Πυραμίδες, τα τεράστια αγγάλματα, οι αρχαίοι πολιτισμοί των Ινκας π.χ., ή άλλου τεράστια τείχη που είναι αδύνατο να έχουν κατασκευαστεί από ανθρώπινα χέρια με τα ανύπαρκτα τεχνικά μέσα της εποχής εκείνης. Πρέπει να είχαν έρθει, λοιπόν, στη Γη έξωγήινοι, οι οποίοι θα προσπάθησαν να αναπτύξουν κι εδώ πολιτισμό σαν το δικό τους, θεοποιώντας ίσως και όρισμένα αντικείμενα για να κάνουν πιο πιστευτά τα δικά τους επιτεύγματα στους ανθρώπους της γης.

ΕΡΩΤ.: Έχετε δει ποτέ UFO.

ΑΠΑΝΤ.: Όχι, αλλά θα 'θελα πολύ.

ΕΡΩΤ.: Πώς θα αντιδρούσατε σε μιάν επαφή τρίτου βαθμού;

ΑΠΑΝΤ.: Είμαι απόλυτα προετοιμασμένη για κάτι τέτοιο.

ΕΡΩΤ.: Δεν θα φοβόσασταν;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι, καθόλου. Θα πλησίαζα και θα προσπαθούσα να συνεννοηθώ μαζί τους.

ΕΡΩΤ.: Θα μπορούσατε να συνεννοηθείτε;

ΑΠΑΝΤ.: Νομίζω ότι και μέσω της τηλεπάθειας θα μπορούσαμε να κάνουμε πολλά πράγματα. Θα 'θελα πολύ να συναντούσα κάτι!

ΕΡΩΤ.: Νομίζετε ότι υπάρχει συγκεκριμένος σκοπός, ο οποίος να δικαιολογεί τις επισκέψεις των UFO στη Γη;

ΑΠΑΝΤ.: Νομίζω ότι υπάρχει όπωσδήποτε δημιουργικός σκοπός. Δεν θα 'πρεπε να θεωρούμε τους έξωγήινους έχθρους μας, γιατί, όπως ξέρουμε από τις υπνώσεις αναδρομής, ή ψυχή δεν πεθαίνει, αλλά επανεμφανίζεται. Η επανεμφάνιση, λοιπόν, αυτή δεν γίνεται πάντοτε σε άτομα που βρίσκονται στη Γη αλλά και σε άτομα που βρίσκονται σε άλλους πλανήτες. Υπάρχει μία έλξη ανάμεσα σε γήινους και έξωγήινους, που καταλήγει στις εμφανίσεις των UFO στη Γη.

ΕΡΩΤ.: Πιστεύετε ότι οι αρχαίοι πολιτισμοί μπορεί να έχουν κάποια σχέση με τις εμφανίσεις των UFO;

ΑΠΑΝΤ.: Όπωσδήποτε ναι. Αν παραδεχτούμε ότι στην Αρχαία Ατλαντίδα υπήρξε πολιτισμός ανώτερος από το δικό μας, ότι είχαν επικοινωνία με άλλους πλανήτες, ότι λίγο πριν καταστραφεί η Ατλαντίδα όρισμένοι κάτοικοι της πήγαν σε άλλους πλανήτες, τότε μπορούμε να πούμε ότι οι ψυχές εκείνες προσπαθούν να επικοινωνήσουν μαζί μας.

ΕΡΩΤ.: Για ποιο λόγο;

ΑΠΑΝΤ.: Μπορεί να θέλουν να μας μεταδώσουν τον πολιτισμό τους ή να μάς ειδοποιήσουν για γεγονότα που μπορεί να συμβούν.

ΕΡΩΤ.: Πιστεύετε ότι μαντεύουν γεγονότα;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι, φυσικά, αλλά μπορούν να προβλέπουν γεγονότα όπως οι δικόι μας επιστήμονες που προσπαθούν να προβλέψουν τους σεισμούς. Έτσι, λοιπόν, μπορεί να προβλέψουν διάφορες ανακατατάξεις στο φλοιό της Γης ή οτιδήποτε άλλο και να θέλουν να μάς προειδοποιήσουν.

ΕΡΩΤ.: Θα μπορούσαν άραγε να συνεννοηθούν μαζί μας;

ΑΠΑΝΤ.: Αν οι επιστήμονές μας δείξουν πνεύμα καλής συνεργασίας, τίποτα δεν αποκλείεται. ■

ΒΑΣΟΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ

Μια φιλική συζήτηση έγινε με τον Βάσο Άνδριανό, γνωστό ηθοποιό του θεάτρου, του κινηματογράφου και της τηλε-

όρασης για τα UFO και τους έξω-γήινους.

Ο Βάσος Άνδριανός γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου και έχει τελειώσει τη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου. Έχει σπουδάσει αρχιτεκτονικό σχέδιο και μιλά γαλλικά αγγλικά και αραβικά. Διαβάζει τα πάντα και ασχολείται με τα πάντα. Έχει παίξει στο στόν κινηματογράφο και στην τηλεόραση.

ΕΡΩΤ.: Πιστεύετε ότι υπάρχει ζωή σε άλλους πλανήτες;

ΑΠΑΝΤΗ.: Πιθανόν να υπάρχει ζωή, αλλά είναι κάτι που δεν μπορώ να το πω με βεβαιότητα. Βέβαια, οι αστροναύτες που πήγαν στη Σελήνη δεν βρήκαν ίχνος ζωής, αλλά, αν σε άλλους πλανήτες υπάρχει οξυγόνο ή ατμόσφαιρα κατάλληλη, μπορεί να υπάρχει κι εκεί ζωή όπως εμείς την έννοούμε.

ΕΡΩΤ.: Ποιά η γνώμη σας για τα UFO;

ΑΠΑΝΤ.: Είμαι αρκετά επιφυλακτικός σε ό,τι αφορά τις εμφανίσεις των ιπτάμενων αντικειμένων. Με τόσους δορυφόρους (τηλεπικοινωνιακούς, μετεωρολογικούς κλπ.) που έκτοξεύουν καθημερινά διάφορα κράτη, πώς μπορούμε άραγε να ξεχωρίσουμε τα γήινα από τα έξωγήινα ιπτάμενα αντικείμενα;

ΕΡΩΤ.: Πώς θα αντιδρούσατε σε μιάν έπαφή τρίτου βαθμού;

ΑΠΑΝΤ.: Όπωςδήποτε θα φοβηθώ, γιατί είναι κάτι που δεν γνωρίζω. Δεν ξέρω αν θα είχα τό θάρρος να πλησιάσω ένα UFO και τα όντα του. Πάντως, μιά έπαφή με έξωγήινα όντα πρέπει να γίνει με μεγάλη προσοχή από τους επιστήμονες, για να ανταλλάξουμε απόψεις πάνω σε διάφορα θέματα. Πιστεύω, ότι η έλξη δημιουργεί ζωή. ■

ANNA ΓΕΡΑΛΗ

Η γνωστή ηθοποιός Άννα Γεραλή, γεννημένη στην Αθήνα, τελείωσε τη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου και έκτοτε εμφανίστηκε σαν πρωταγω-

νίστρια σε πολλά θεατρικά έργα καθώς επίσης και στην τηλεόραση. Σχετικά, με τα UFO μάς είπε:

Υποθέσεις, βέβαια, κάνουμε για το ότι υπάρχει ζωή σε άλλους πλανήτες. Εμφανίσεις ιπταμένων αντικειμένων στη Γη μας πείθουν, όχι απόλυτα, ότι κάτι υπάρχει, αλλά, επειδή εμφανίζονται κάπως ιδιόρρυθμα, δηλαδή σε έρημες περιοχές, σε απλούς ανθρώπους, μάς κάνουν να έχουμε όρισμένες επιφυλάξεις. Θα 'πρεπε ίσως να εμφανιστούν σε σημεία όπου υπάρχουν πόλεις κατοικημένες ή ειδικοί επιστήμονες, έτσι ώστε να έρθουν σε έπαφή μαζί μας και να ανταλλάξουμε πληροφορίες για τους πολιτισμούς μας. Πάντως, με μαγεύει μιά έπαφή με έξωγήινους. Νομίζω, ότι στην αρχή θα φοβηθώ, αλλά, επειδή προσαρμόζομαι εύκολα σε κάθε περιβάλλον, θα μπορούσα να έρθω σε έπαφή. Με γοητεύει μιά τέτοια σκέψη και αφήνει τη φαντασία μου να καλπάζει τρελά. Ίσως, οι αρχαίοι να είχαν τέτοιες εμπειρίες αν δεχτούμε τα ανεξήγητα φαινόμενα των πυραμίδων, τους γιγάντιους πολιτισμούς που βρίσκουμε ή τις τεράστιες γραμμές

που είναι χαραγμένες σε πεδιάδες και βουνά όπως τα έχει βρει και φωτογραφίσει ο Νταϊνικεν.

Τα καθιερωμένα έχουν ξεφτίσει πάρα πολύ στην εποχή μας κι αυτό μάς σπρώχνει στην αναζήτηση κάτι καινούργιου κι άγνωστου. ■

Η ΑΤΛΑΝΤΙΔΑ ΑΝΑΔΥΕΤΑΙ

Ουίλιαμ Λ. Μούρ

Η Ρένα Βουτσινά, γνωστή ήθοποιός από το θέατρο και την τηλεόραση, σύζυγος του Βάσου Ανδριανού, γεννήθηκε στο Άργοςτόλι της Κεφαλλονιάς και τελείωσε τη Δραματική Σχολή Άρωνη Μιχαηλίδη. Έχει σπουδάσει βιολί, αλλά δεν ασχολείται καθόλου μ' αυτό, λόγω πολλών καλλιτεχνικών υποχρεώσεων.

Η τηλεοπτική λοιπόν «Γαρυφαλιά» πιστεύει πως υπάρχει ζωή σε άλλους πλανήτες. Μπορεί βέβαια οι έξωγήινοι να μην έχουν την ίδια μορφή μ' εμάς, αλλά όπωσδήποτε υπάρχουν και είναι πιο εξελιγμένοι από μάς, αφού μπορούν και μάς επισκεπτόνται, κάνοντας τόσο μακρινά ταξίδια, ενώ εμείς βρισκόμαστε ακόμα στο αρχικό στάδιο της έρευνας.

ΕΡΩΤ.: Έχετε δει ποτέ UFO;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤ.: Τι θα κάνετε αν δείτε ένα ιπτάμενο αντικείμενο;

ΑΠΑΝΤ.: Θα φοβηθώ όπωσδήποτε, γιατί είναι κάτι το άγνωστο.

ΕΡΩΤ.: Αν σας πλησίαζαν έξωγήινοι;

ΑΠΑΝΤ.: Θα προτιμούσα να βρισκόμουν σε ασφαλές μέρος και όχι μόνη μου.

ΕΡΩΤ.: Ποιός νομίζετε ότι είναι ο σκοπός των επισκέψεων των UFO στη Γη;

ΑΠΑΝΤ.: Νομίζω ότι θέλουν να γνωρίσουν από κοντά τον πλανήτη μας και όσα υπάρχουν και γίνονται πάνω σ' αυτόν. Πιστεύω να έχουν την ίδια περιέργεια για μάς όπως κι εμείς γι' αυτούς. ■

Οταν περάσει κανείς τα Νησιά της Μαδέρας, οι θαλάσσιοι δρόμοι ανάμεσα στα Στενά του Γιβραλτάρ και στον Κόλπο του Μεξικού γίνονται ένας τόπος πολύ έρημος, γιατί ανάμεσα σ' αυτά τα σημεία δεν βρίσκεται τίποτ' άλλο, εκτός από αρκετές χιλιάδες μίλια του έρημου, άνεμοδαρμένου Ατλαντικού. Έδώ και χρόνια έχουν ξεφυτρώσει πολλές αλλόκοτες ιστορίες για μυστηριώδη περιστατικά μέσα σ' αυτή τη θαλάσσια έκταση· ίσως καμία να μην είναι τόσο παράξενη, όσο εκείνη που συνέβει στον πλοίαρχο Ντέηβιντ Έημορ Ρόμπσον, όταν πέρασε τον Ατλαντικό σαν καπετάνιος του ατμόπλοιου Jesmond, πριν 100 περίπου χρόνια. Έδώ και αιώνες φημολογείται πως καταμεσής του Ατλαντικού βρίσκεται το ύγρο κοιμητήριο αυτού που απόμεινε από ένα μυθικό αρχαίο πολιτισμό, την Ατλαντίδα· παρόλο όμως που οι γεωλογικές ενδείξεις φαίνονται να δείχνουν ότι τμήματα τουλάχιστον αυτής της περιοχής πρέπει να βρίσκονται πάνω από το νερό τα τελευταία 10 με 20.000 χρόνια, κανένας άλλος δεν βρήκε ποτέ τίποτα πιο πειστικό, ώστε να θεωρηθεί η Ατλαντίδα κάτι περισσότερο από ένας περιέργα πεισματάρικος μύθος.

Ένα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν εδώ και χρόνια αυτοί που ανακάλυψαν ενδείξεις για τα φορτεανικά φαινόμενα είναι πως, κι όταν βρεθεί πράγματι κάτι που μπορεί να έχει κάποια ιστορική σημασία, είναι δύσκολο να κάνουν κάποιο σοβαρό μελετητή να το πιστέψει. Φαίνεται πως το ίδιο συνέβει και με τον πλοίαρχο Ρόμπσον και το πλήρωμά του — μίαν ομάδα αν-

θρώπων που μπορεί να έπεσαν κατά τύχη πάνω σε ένα χειροπιαστό τμήμα αυτής της μυθικής χαμένης ήπειρου που, όπως και τόσοι άλλοι σύγχρονοι μάρτυρες UFO, αναγκάστηκαν να περάσουν ένα πολύ μεγάλο μέρος της ζωής τους, προσπαθώντας να υπερασπίσουν μπροστά σε ένα δύσπιστο κοινό αυτά που είχαν δει. Ο πλοίαρχος Ντέηβιντ Α. Ρόμπσον, που γεννήθηκε στις 20 Οκτωβρίου του 1839 στο Σάουθ Σήλντς της Αγγλίας και που ήταν κάτοχος του Πιστοποιητικού Καπετάνιου Νο 28911 του Βρετανικού Εμπορικού Ναυτικού, ταξίδευε στη θάλασσα για αρκετά χρόνια, όταν, προς το τέλος του 1881, έγινε πλοίαρχος του S.S. Jesmond, ενός ατμόπλοιου 1.495 τόνων της Εταιρείας Watts, Watts & Co. που είχε τα γραφεία της στην οδό Τρέντνιγλ του Λονδίνου. Δεν υποψιαζόταν όμως πως πρόκειται να κάνει ένα από τα πιο παράξενα ταξίδια για τα οποία είχε μαρκάρει ποτέ είτε αυτός είτε οποιοσδήποτε άλλος καπετάνιος.

Στη διάρκεια του χειμώνα του 1881-82, το πλήρωμα χάρηκε τη ζεστασιά των διάφορων λιμανιών της Μεσογείου. Οι άρχες Φεβρουαρίου του 1882, τους βρήκαν στη Μεσσηνή της Σικελίας, να φορτώνουν ξερά φρούτα που προορίζονταν για τη Νέα Όρλεάνη.

Την 1η Μαρτίου το πλοίο βγήκε απ' τα στενά του Γιβραλτάρ και, ακολουθώντας νοτιοδυτική πορεία, πέρασε χωρίς επεισόδια τις Αζόρες και τα Νησιά της Μαδέρας και μπήκε στον ανοιχτό Ατλαντικό. Στο γεωγραφικό πλάτος 33° βόρεια και μήκος 23° δυτικά, κάπου 500 μίλια στα νότια από τις Αζόρες, φάνηκαν οι πρώτες ενδείξεις πως

Είχε αρχίσει να παρουσιάζεται κάτι έξω από το κανονικό. Τού Ρόμπσον τού φάνηκε παράξενο πού τὰ συνήθως καθαρά νερά τῆς θάλασσας σ' αὐτή τήν περιοχή ἀρχισαν ξαφνικά νά παίρνουν μιά σκοτεινή καί ζοφερή ὄψη· ὅταν ὁμως τὸ Jesmond ἀρχισε νά προχωρεῖ μέσα ἀπὸ πηχτές μάζες πρόσφατα σκοτωμένων ψαριῶν, τότε ἀρχισε νά ἀνησυχεῖ. Τὸ χαλὶ αὐτὸ ἀπὸ ψάρια συνεχίστηκε ὅλη τὴ νύχτα, μίλι μετὸ μίλι. Παρόλο πού ὁ Ρόμπσον ἦταν περιέργος, θαρῆθηκε στὸ τέλος αὐτὸ τὸ θέαμα κι ἀποσύρθηκε γιὰ τὴ νύχτα, ἀφήνοντας ἐντολές νά τὸν ξυπνήσουν ἀμέσως, ἀν ἀλάζε τίποτα στὴν κατάσταση.

Τὰ νέα μιάς τέτοιας ἀκριβῶς ἀλλαγῆς τοῦ τὰ ἔφεραν νωρὶς τὸ ἄλλο πρωὶ τὰ ξέφρενα χτυπήματα τοῦ ὑποπλοίαρχου τοῦ στὴν πόρτα του. Ἡ ὁ ἀνθρωπος εἶχε τρελαθεῖ ἢ εἶχε δεῖ μπροστὰ του ξηρὰ, σὲ ἓνα σημεῖο ὅπου θὰ ἔπρεπε νά ὑπάρχουν μόνο ἀρκετές χιλιάδες μίλια ὠκεανοῦ. Ὁ Ρόμπσον ὀρμησε στὴ γέφυρα ἔτριψε τὰ μάτια του, κι ἀμέσως τρομοκρατήθηκε ἀπὸ τὸ θέαμα πού τὸν ὑποδέχτηκε. Ἐκεῖ ὅπου οἱ ναυτιλιακοὶ χάρτες δὲν ἔδειχναν τίποτ' ἄλλο ἀπὸ θάλασσα, βρισκόταν κάτι πού ἀπὸ κάθε ἀποψη φαινόταν σὰν ἓνα νέο, ἀκαταχώρητο νησί — μὲ ἀρκετές ψηλές κορφές πού κάπνιζαν ἀκόμα!

Φοβούμενος γιὰ ὑφάλους, ὁ Ρόμπσον διέταξε νά μειώσουν τὴν ταχύτητα στὸ ἐλάχιστο καί προχώρησε πολὺ ἀργά, κάνοντας στὸ μεταῒ προληπτικές βυθομετρήσεις. Ἀμέσως σχεδόν, ἡ βυθομέτρηση ἔδειξε πὼς ὁ βυθὸς βρισκόταν μόνο 300 πόδια ἀπὸ κάτω. Ὁ πλοίαρχος μόλις καί μπορούσε νά κρύψει τὴ σασσιμάρα του. Ἡ διαπεραστικὴ μυρωδιά τῶν νεκρῶν ψαριῶν, τὸ θέαμα νησιῶν ἐκεῖ πού δὲν θὰ ἔπρεπε νά ὑπάρχει ξηρὰ, καί τώρα ἓνας θαλάσσιος βυθὸς στὰ 300 πόδια, ἐκεῖ ὅπου θὰ ἔπρεπε νά ὑπάρχουν 12.000 πόδια νεροῦ, ὅλα τὸν ἔκαναν νά πειστεῖ πὼς ἢ δὲν βρισκόταν πιά πάνω στὴ Γῆ ἢ ὅτι κάτι πολὺ ἀσυνηθιστο εἶχε συμβεῖ, κυριολεκτικὰ μπροστὰ στὰ μάτια του. Προχωρώντας προσεχτικὰ καί συνεχίζοντας τὶς βυθομετρήσεις, ὁ Ρόμπσον ὡδήγησε τὸ Jesmond πρὸς αὐτὴ τὴν ὀγκώδη καί ἀπροσδόκητη ἐμφάνιση. Σὲ μίαν ἀπόσταση λίγο μεγαλύτερη ἀπὸ 10 μίλια ἀπὸ τὴν ἀκτὴ, καί μετὸ φόβο μήπως βάλει τὸ πλοῖο του σὲ κίνδυνο μέσα σ' αὐτὰ τὰ ὅλα καί πὺ ρηχὰ νερά, πού τώρα ἔδειχναν τὸ βυθὸ μόνο στὰ 40 πόδια καί συνέχιζαν

νά γίνονται ἀκόμα πὺ ρηχὰ, σταμάτησε μετὸς τὶς μηχανές κι ἐρίξε ἀγκυρά. Γρήγορα κατεβάστηκε μιά βάρκα, καί ὁ Ρόμπσον, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ἀνθυποπλοίαρχο κι ἓνα μέλος τοῦ πληρώματος, ξεκίνησαν γιὰ νά ἐξερευνήσουν τὸ νησί.

Πλέοντας ἀργὰ κατὰ μήκος τῆς δυτικῆς καί χαμηλότερης πλευρᾶς τοῦ νησιοῦ, βρέθηκε ἀντίκρου σὲ μιά μάλλον μεγάλη ἐπίπεδη ἑκταση ἐνὸς ὑλικοῦ πού ἐμοιαζε σὰν ἡφαιστεϊδῶδες καί πού ἐκτεινόταν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ νησιοῦ, πρὸς ἓνα ψηλὸ ὀροπέδιο πού ἀπείχε μερικὰ μίλια, καί πίσω ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἦταν ὀρατὲς οἱ μακρινές κορφές τῶν ἡφαιστείων. Ὁλόκληρη ἡ περιοχή φαινόταν τελειῶς ἀγονη καί στερημένη ἀπὸ κάθε ζωντανό ὄν. Μὴ μπορώντας νά βρεῖ κάτι πού νά μοιάζει μετ' ἀκρογιαλιά, ἓνα γεγονός πού ἔδειχνε ὅτι τὸ νησί δὲν μπορούσε νά βρίσκεται ἐκεῖ καιρὸ, ὁ Ρόμπσον ὡδήγησε τὴ βάρκα του σὲ κάτι πού ἐμοιαζε μετ' στρώμα χοντροκομμένων χαλικίων, κατὰ μήκος τῆς ἀκτῆς.

Οἱ ἄντρες βγήκαν στὴν ξηρὰ νιὰ νά ἀντικρίσουν ἓνα τοπίο πού θὰ μπορούσε νά βρισκόταν καί στὸ φεγγάρι. Παρόλο πού ὁ Ρόμπσον διέταξε τοὺς ἄντρες του νά μείνουν μαζί, οἱ προσπάθειες νά ἐξερευνήσουν ὅποιαδήποτε ἀπόσταση πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ ἀπὸ τὴ βραχῶδη ἀκτὴ ἐμποδίστηκαν ἐπανειλημμένα ἀπὸ σωρούς ἐλαφρόπετρες, τεράστιους βράχους καί βαθιές ρωγμές στὸ ἔδαφος, μερικές ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐβγαζαν λεπτές στήλες ἀτμοῦ. Ὅταν οἱ προσπάθειές τους ματαιώθηκαν καί νιώθοντας παραζαλισμένοι ἀπὸ τὸ παράξενο τοπίο τριγύρω τους, ξαναγύρισαν στὴν ἀκτὴ μετὰ τὰ χαλίκια, προσπαθώντας νά ἀποφασίσουν τί ἔπρεπε νά κάνουν μετὰ. Ἐνας ναύτης, καθὼς περιμένε τὴν ἀπόφαση τοῦ καπετάνιου του, ἀρχισε νά ἀνακατεῦει νευρικὰ τὶς πέτρες μετὰ τὴν ἀκρὴ τοῦ γάντζου τῆς βάρκας, ὅταν, πρὸς ἀφάνταστη ἐκπλήξη τοῦ, τράβηξε μίαν αἰχμὴ θέλους ἀπὸ πυρόλιθο! Ἀμέσως, ἀρχισε μιά γενικὴ ἐρευνα σ' αὐτὴ τὴν περιοχή καί οἱ ναῦτες πῆγαν τρέχοντας νά φέρουν ἀπὸ τὴ βάρκα κασμάδες καί φτυάρια. Πρὶν περάσει πολλὴ ὥρα, κατόρθωσαν νά ἀποκαλύψουν τὰ χαλάσματα δύο χοντρῶν πέτρινων τοίχων, ἀνάμεσα στοὺς ὁποῖους φαινόταν νά ὑπάρχει κάποιου εἶδους ἀνοιγμα πού ὡδηγοῦσε σὲ ἓνα ἐσωτερικὸ γεμάτο χαλάσματα. Τὴν ὑπόλοιπη μέρα, ὅπως καί ὁ-

λὴ τὴν ἐπόμενη, οἱ ἄντρες τοῦ Ρόμπσον κατόρθωσαν νά ξεθάψουν καί νά μεταφέρουν στὸ Jesmond μίαν ἐκπληκτικὴ καί ἀπίθανη συλλογὴ τεχνουργημάτων καί θησαυρῶν — ἀνάμεσα στοὺς ὁποῖους ὑπῆρχαν μπρούτζινες αἰχμές ὑπὸ δόρατα, κοντὰ σπαθιά μετ' ἀπλές σταυρωτές λαβές, δαχτυλίδια, σφυριά, διάφορα πέτρινα σκεύη, ἓνα ζευγάρι μεγάλα, σφαιρικὰ βάζα μετ' ἀγάλματα στόμια, σκαλισμένα μετ' αἰχμὲς καί ζῶα καί παράξενα ἱερο-

γλυφικά, μίαν ὀλόκληρη ἐντυπωσιακὴ σειρά ὀστέα, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα κι ἓναν σχεδόν πλήρες κρανίον καί, κάτι πού φαίνεται ἀπίστευτο, ἓνα μουμιοποιημένο σῶμα μέσα σὲ μιά μεγάλη πέτρινη σαρκοφάγο, στὴν ὁποία βρισκόνταν μπηγμένα κοχύλια.

Τὴ νύχτα ἐκείνη ὁ Ρόμπσον ἀντιμετώπισε μίαν ὀδυνηρὴ ἀπόφαση. Τὸ ἐνστικτὸ του νά μείνει καί νά ἐξερευνήσει περισσότερο μετριά-

ζόταν από το γεγονός ότι ο καιρός φαινόταν να χειροτερεύει κατά πολύ και ήδη είχε δυο μέρες καθυστέρηση. Στο τέλος, καταλαβαίνοντας ότι είχε καθήκον πρώτα απέναντι στους εργοδότες του, και πώς δεν μπορούσε να κάνει τίποτ' άλλο εκτός από το να σημειώσει προσέχτικά τη θέση του νησιού (γεωγραφικό πλάτος 31° 25'8, και μήκος 23° 40'δ.) συνέχισε τον πλού του προς τη Νέα Όρλεάνη, μαζί με το φορτίο του, ελπίζοντας να μπο-

φορτώνει το φορτίο του στις αποθήκες της Α. Β. Φρέντς και Σία. Όταν το ξεφόρτωμα είχε αρχίσει για τα καλά, ο Ρόμπσον βρήκε τον καιρό να βγει στη στεριά για ένα ποτό και λίγες στιγμές ανάπαυσης, που του χρειάζονταν πολύ. Λίγο μετά, κι ενώ είχε βουλευτεί άνετα σε μία ταβέρνα της προκουμαίας, με το συνηθισμένο του ποτήρι με ρούμι μπροστά του, τον πλησίασε ο ρεπόρτερ των «Ναυτικών Νέων» της εφημερίδας Daily Picayune της Νέας Όρλεάνης, και τον ρώτησε πώς είχε πάει το τελευταίο του ταξίδι. Καθώς ο δημοσιογράφος ήταν συνηθισμένος πολλοί καπετάνιοι που μόλις είχαν φτάσει να προσπαθούν λίγο πολύ να τον ξεφορτωθούν, πρέπει να έμεινε κατάπληκτος όταν ανακάλυψε πώς ο Ρόμπσον, όχι μόνο ήθελε να μιλήσει, αλλά και είχε να πει μία πολύ έντυπωσιακή ιστορία.

Το αποτέλεσμα αυτής της συνέντευξης εμφανίστηκε στην Picayune της άλλης μέρας σαν ένα μεγάλο άρθρο, κάτω από έντονους τίτλους που έλεγαν:

ΜΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΦΗΓΗΣΗ
ΑΠΟ ΤΟΝ
ΚΑΠΕΤΑΝΙΟ ΕΝΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ
ΑΝΑΚΑΛΥΦΤΗΚΕ
ΕΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΝΗΣΙ
ΚΑΙ ΛΕΙΨΑΝΑ ΕΝΟΣ
ΑΡΧΑΙΟΥ ΛΑΟΥ

Παρόλο που οι λεπτομέρειες αυτής της συνέντευξης αντιγράφτηκαν στη συνέχεια ή αναφέρθηκαν ξανά σε τουλάχιστον έφτα άλλες εφημερίδες σε όλη τη χώρα, από τη σοβαρή Τάιμς του Σικάγου μέχρι τον ταπεινό Ρεπόρτερ από το Όντεμπολτ της Αιόβα, κανένας δεν μπόρεσε να προσθέσει σ' αυτήν τίποτα που να έχει κάποια ουσιαστική σημασία. Στην πραγματικότητα, τα γραφεία της Picayune κατακλύστηκαν από τόσα γράμματα, που ή δεν πίστευαν την ιστορία ή ζητάγαν περισσότερες λεπτομέρειες, που ή εφημερίδα αναγκάστηκε στο τέλος να την αποκηρύξει και να προσπαθήσει να την περάσει σαν «Πρωταπριλιάτικο Άστείο».

Κατά την άφιξη του στη Νέα Υόρκη, στις 31 Μαρτίου 1882, μετά από ένα θυελλώδες ταξίδι από τη Μασαλλία, ο Τζέιμς Νιούντικ, πλοίαρχος του ατμόπλοιου Westbourne, 1886 τόννων, ανέφερε κι αυτός την παρουσία ενός αγνώστου νησιού σε γεωγραφικό μήκος 31° 30'δ. Το μέγεθος του νησιού,

σύμφωνα με τη διαφορά ανάμεσα στις συντεταγμένες του Κάπταιν Ρόμπσον κι εκείνων που ανέφερε ο Ντιούντικ, πρέπει να ήταν τουλάχιστον 30 μίλια μήκος επί 10 περίπου μίλια πλάτος.

Δυστυχώς, και ο Νιούντικ και το Westbourne χάθηκαν σε ένα ναυάγιο το 1890, και μία έρευνα για τυχόν διασωθέντα ημερολόγια του πλοίου αποδείχτηκε άκαρπη.

Όσο για τον Κάπταιν Ρόμπσον, η ιστορία αναφέρει ότι, παρόλο που απέπλευσε από τη Νέα Όρλεάνη στις 6 Απριλίου κι έφτασε μετά στο Λονδίνο στις 19 Μαΐου 1882, με ένα φορτίο φωσφορικών αλάτων με το Coosaw, S.C., φαίνεται πώς ποτέ πιά δεν ξανάδε το μυστηριώδες νησί του. Κι όπως αποδείχτηκε, δεν το ξανάδε και κανένας άλλος. Στα χρονικά τουλάχιστον των θαλάσσιων οδών του Ατλαντικού του 1882 δεν αναφέρεται πουθενά κάτι τέτοιο. Μπορεί να υποθέσει κανείς ότι το νησί βυθίστηκε και πάλι στη θάλασσα απ' όπου βγήκε, λίγο μετά από τότε που έφυγε από την περιοχή εκείνη το Jesmond. Πολλά άλλα πλοία όμως συνάντησαν την ίδια ζοφερή θάλασσα και το ίδιο χαλί από νεκρά ψάρια όπως και το Jesmond, και υπάρχουν στην πραγματικότητα αρκετές διηγήσεις για την άπαισια μυρωδιά που έβγαζαν καθώς σάπιζαν και ξεβράστηκαν αρκετές εβδομάδες αργότερα στις ανατολικές ακτές της Αμερικής. Ένα πλοίο ανέφερε πώς είχε πλεύσει μέσα από μία συμπαγή μάζα νεκρών ψαριών που επέπλεαν και που είχε πλάτος 70 περίπου μίλια.

Όσο για τα λείψανα, παρόλο που ο δημοσιογράφος της Picayune προσπάθησε να τα περιγράψει με λεπτομέρειες, δεν ξαναφάνηκαν από τότε. Η πρόθεση του Ρόμπσον να τα δωρίσει, όπως είχε αναγγείλει, στο Βρετανικό Μουσείο, μπορεί να μην έφερε αποτελέσματα όταν απέτυχε να ξαναβρεί το νησί στο ταξίδι της επιστροφής του. Και δίκαια μπορεί να έφτασε στο συμπέρασμα ότι, παρά να κινδυνεύσει να γελοιοποιηθεί στα χέρια του δύσπιστου τύπου καλύτερα θα ήταν να τα πουλήσει απλά και ήσυχα σαν «αιγυπτιακά λείψανα», που σύμφωνα με την αφήγηση της εφημερίδας, τα θύμιζαν τόσο πολύ. Αν πράγματι έγινε κάτι τέτοιο, τότε είναι πολύ πιθανόν ότι, η μόνη απόδειξη ενός χαμένου ατλάντειου πολιτισμού βρίσκεται ακόμα και σήμερα στην προθήκη κάποιου ανύποπτου συλλέκτη ή σε κάποιο σκονισμένο θησαυροφυλάκιο, περιμέ-

ρέσει να επισκεφτεί ξανά το μέρος αυτό, κατά το ταξίδι της επιστροφής του στην Αγγλία.

Το Jesmond έπιασε λιμάνι στη Νέα Όρλεάνη, όπου κι έμεινε έφτα μέρες. Τα αρχεία αναφέρουν ότι μπήκε στο λιμάνι της Νέας Όρλεάνης στις 7.30 π.μ., το πρωινό της 31ης Μαρτίου του 1882. Το μεσημέρι της επόμενης μέρας το βρήκε δεμένο στη «Θέση 14, Περιφέρεια Πρώτη», μπροστά στην αρχή της οδού Έρατω, όπου και άρχισε να ξε-

νοντας ήσυχά να την «ανακαλύψουν και πάλι».

Οι υπόλοιπες αποδείξεις που προσφέρονται για την υποστήριξη της ιστορίας του Ρόμπσον, είναι πραγματικά πολύ ισχνές. Μιά έρευνα που άρχισε ο βρετανός συγγραφέας Λ. Ντ. Χίλλς για το ήμερολόγιο του Jesmond στις αρχές της δεκαετίας του '50, απέδειξε άκαρπη, όταν ανακαλύφθηκε πώς το έγγραφο αυτό είχε χαθεί, όταν τα γραφεία της εταιρείας στην οποία ανήκε το πλοίο βομβαρδίστηκαν στη διάρκεια των αεροπορικών επιδρομών που υπέστει το Λονδίνο, το φθινόπωρο του 1940. Ταυτόχρονα, οι έρευνες που έγιναν στους Αλλουντ του Λονδίνου, το μόνο που μπόρεσαν να επιβεβαιώσουν ήταν ότι πράγματι υπήρχε ένα εμπορικό πλοίο με τ' όνομα Jesmond, ότι καπετάνιος του ήταν κάποτε ο πλοίαρχος Ρόμπσον, και ότι πράγματι το πλοίο είχε ταξιδέψει στη Νέα Όρλεάνη, κατά τη διάρκεια του χρονικού αυτού διαστήματος που βρίσκεται υπό συζήτηση. Σάν πατριδα του Ρόμπσον αναφερόταν το Τζάρροου, στην έπαρχία Ντέρχαμ — ένα γεγονός που έκανε τον Χίλλς να κάνει μιά έκτεταμένη έρευνα σέ καταστήματα της περιοχής που πουλούσαν αντίκες, έχοντας μιά μικρή έλπιδα μήπως ξεσκεπάσει κάποιο ίχνος που να δείχνει τη μοίρα των τεχνουργημάτων αυτών. Το Ντέρχαμ είναι μιά περιοχή συντηρητική και είναι γνωστό πώς μερικές φορές οι παλαιοπώλες θυμούνται πολλά, δεν μπόρεσε όμως να βρει τίποτα.

Μιά ένδειξη που φαίνεται να δείχνει καθαρά ότι η ιστορία του Ρόμπσον είναι αληθινή, βρίσκεται στους ναυτιλιακούς χάρτες της περιοχής, στην οποία είχε αναφέρει πώς βρισκόταν το νησί του. Ένώ κατά το τέλος του 19ου αιώνα οι χάρτες αναφέρουν ένα μάλλον όμοιομορφο βάθος 2.000 περίπου όργυες στην περιοχή του «Νησιού του Ρόμπσον», οι θυθομετρήσεις που έγιναν για την ενημέρωση των χαρτών μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο έδωσαν τελείως διαφορετικά αποτελέσματα. Το 1954, σέ ένα σημείο που ήταν σχεδόν το ίδιο μέ την τοποθεσία του Νησιού του Ρόμπσον και 100 περίπου μίλια βόρεια της Μεγάλης Όχθης Meteor (που ή ίδια δεν ανακαλύφθηκε παρά μόνο το 1927), αναφέρθηκε μιά νέα έκτεταμένη όχθη κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας, μέ ένα μέσο βάθος μόνο 11 όργυες! Και οι όχθες βρίσκονται

άκριβώς στο ίδιο έκτεταμένο ήφαιστειώδες ρήγμα όπως και οι Άζορες — νησιά που συνδέονται από παλιά μέ τους μύθους της Άτλαντίδας — και οι σύγχρονοι γεωλόγοι θεωρούν και τά δύο αυτά σημεία σάν τοποθεσίες πιθανές για την ύπαρξη αυτού του είδους του νησιού που ανέφερε ο Ρόμπσον και το πλήρωμά του και που παρουσιάζεται τη μιά κι έξαφανίζεται την άλλη. Άν ο Ρόμπσον έφτιαξε μόνος του όλη αυτή την ιστορία, τότε ασφαλώς στάθηκε τυχερός μέ τό να διαλέξει τό σωστό σημείο. Δεν χρειάζεται βέβαια νά πούμε ότι η Γεωλογία του 19ου αιώνα δεν είχε κανένα τρόπο νά γνωρίζει τίποτα απ' όλ' αυτά. Ι Ο

Άλλά, γιατί νά κατασκευάσει ο Ρόμπσον ένα τέτοιο παραμύθι; Η ιστορία δείχνει πώς ο Ρόμπσον δεν έκανε ποτέ καμία προσπάθεια νά κερδίσει απ' αυτό. Κι ούτε φαίνεται πώς κινήτρώ του μπορεί νά ήταν η δημοσιότητα γιατί, αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, τότε γιατί νά διαλέξει μιάν από τις πιό ταπεινές έπαρχιακές έφημερίδες των Ήνωμένων Πολιτειών για νά πει την ιστορία του; Πρέπει ακόμα νά σκεφτεί κανείς ότι η αναφορά ενός άνύπαρκτου νησιού στη μέση μιάς θαλάσσιας όδου δεν θά έκανε τον Ρόμπσον πιό αγαπητό στους έργοδότες του στο Λονδίνο — σέ μιάν εταιρεία που όχι μόνο θά άμφέβαλε σοβαρά για την πνευματική του ισορροπία, αλλά θά άμφισβητούσε ακόμα και τό δικαίωμα του νά έξακολουθήσει νά εργάζεται. Όλ' αυτά μάς οδηγούν ξανά στις μουχλιασμένες αίθουσες και στά σκοτισμένα θησαυροφυλάκια των μουσείων και των παλαιοπωλείων του Ντέρχαμ. Μπορεί κάπου, μαζεύοντας σκόνη ανάμεσα στις παλιατσάριες των αιώνων, νά βρίσκεται και η απόδειξη του νησιού του πλοίαρχου Ρόμπσον και τά ίχνη που θά μάς οδηγήσουν σ' αυτή τη μυθική χαμένη ήπειρο. ■

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ UFO

συν. από τη σελ. 15

κατευθύνσεις και άλλαξε ολοκληρωτικά τη ζωής τους;

Μήπως αυτό ήταν κάποιο «Μικρόβιο Άνδρομέδα» — όχι άπαράτητα επιβλαβές, θά μπορούσε νά είναι ακόμα και μιά εύεργετική «δύναμη» — που έσπρωξε τούς άστροναύτες μας σέ νέα πεπρωμένα; Έκτός από τη σύνδεση των θαλαμίσκων Άπόλλων-Σογιούζ τό 1975 — που ήταν ήδη προγραμματισμένη από χρόνια — κανένας Άμερικανός δεν έχει επιχειρήσει νά βγει στο διάστημα από τότε που άκυρώθηκε τόσο άπότομα η προσελήνωση του Άπόλλωνα 17 τό 1971. Σήμερα δεν υπάρχει κανένα σχέδιο για άλλες έπανδρωμένες άποστολές στη Σελήνη ή πέρ' απ' αυτή. Οι λίγοι σοβιετικοί κοσμοναύτες που έχουν βγει από τό 1971 στο διάστημα έχουν μείνει σέ χαμηλή τροχιά, κοντά στη Γή.

Μήπως, τά πιό φιλόδοξα σχέδια για τό διάστημα έχουν άκυρωθεί από έλλειψη κεφαλαίων;

Η μήπως οι έπιστήμονες της Μόσχας και της Ούάσινγκτον έρευνούν μυστικά τις έμφανίσεις UFO, τις παραψυχολογικές έμπειρίες και την αλλαγμένη ζωή των βασανισμένων μας άστροναυτών; Μήπως, οι ειδικοί έγκατέλειψαν τις διαστημικές πτήσεις, ώσότου νά είναι σέ θέση νά βρούν άπαντήσεις στα έρωτήματα που δεν έχουν καν διατυπωθεί ακόμα καθαρά;

Ένα είναι βέβαιο. Οι άμερικανοί άστροναύτες, έπηρεασμένοι βαθιά από τις έμπειρίες που είχαν μέσα στο διάστημα, έχουν αλλάξει. Η ζωή τους έχει έπηρεαστεί για πάντα από τό ταξίδι τους μέσα στο άγνωστο. ■

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όλα τά άτομα της περιοχής Βόλου — ειδικότερα — και Νομού Μαγνησίας — γενικότερα — τά όποία επιθυμούν νά συμμετάσχουν στην προσπάθειά μας, είτε αναφέροντας χρήσιμες πληροφορίες για έξωγήινη δραστηριότητα είτε συμμετάσχοντας σέ επιτόπιες έρευνες, μπορούν στο έξής νά επικοινωνούν μέ τόν κ. Σταύρο Βασαρδάνη (τηλ. 24.915, 23.500), συγγραφέα-έρευνητή, αντιπρόσωπο της ΦΑΕΘΩΝ στόν Βόλο.

Ο κ. Βασαρδάνης, βασικό στέλεχος της όμάδας και έμπειρος έρευνητής έχει ήδη αναλάβει τη συγκρότηση περιφερειακού τμήματος της ΦΑΕΘΩΝ στην περιοχή του Βόλου.

**Ο ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΠΑΛΑΝΟΣ
ΕΡΕΥΝΑ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ**

Ο ΗΦΑΙΣΤΟΣ, Ο ΕΓΚΕΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΑ UFO

Μια ιστορία με αίνιγματικές προεκτάσεις

Το φαινόμενο που ονομάζουμε UFO ή ΑΤΙΑ φαίνεται ότι είναι τόσο πολύπλευρο στις εκδηλώσεις του που κανένας έρευνητής δεν κατάφερε ακόμη να συγκεντρώσει έστω και τις βασικές πλευρές του σε μία συνοπτική μελέτη. Δεν υπάρχει κανένα πεδίο γνώσης ή εμπειρίας που να μην αγγίζει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τα αντικείμενα αυτά — ή ό,τι άλλο πιστεύει κανείς ότι είναι.

Όλα σχεδόν τα απλά άρθρα που απευθύνονται στο γενικό αναγνώστη αρχίζουν με την κλασική παρατήρηση του Κέννεθ Άρνολντ στις 24 Ιουνίου 1947 πάνω από το βουνό Ραϊνιρ (συνήθως γράφεται Ραϊνιερ) των ΗΠΑ. Από τα έννιά UFO που είδε τότε ο Άρνολντ ξεκίνησε όλη η ιστορία. Τη μικρή αυτή έρευνα θα την ξεκινήσουμε από το ίδιο έπεισόδιο, αλλά όχι για τους γνωστούς λόγους. Θα πρωτοτυπήσουμε λίγο και δεν θα ασχοληθούμε καθόλου με την παρατήρηση του Άρνολντ. Αυτό που θα μάς απασχολήσει εδώ είναι το σημείο που έγινε η παρατήρηση: το βουνό Ραϊνιρ.

Το Ραϊνιρ βρίσκεται στην πολιτεία Ουάσιγκτον, στις ΒΔ. ΗΠΑ, κι εκεί συμβαίνει κάτι πολύ παράξενο. Το Ραϊνιρ είναι ένα ήφαιστειο

ύψους 4.400 περίπου μέτρων, σκεπασμένο με χιόνια και πάγους. Αυτό από μόνο του δεν είναι περιεργο για ένα ήφαιστειο που δεν είναι ενεργό τώρα. Για πάνω από 100 χρόνια υπήρχε μία περίεργη φήμη για το βουνό αυτό. Ή φήμη έλεγε ότι εκεί υπήρχαν τεράστια συγκροτήματα σπηλαίων.....

Οι έπιστήμονες, όπως πάντα, αρνήθηκαν να πάρουν στα σοβαρά τις παραδόσεις αυτές και πιθανώς τα πράγματα να είχαν μείνει εκεί, αν κάτι δεν τούς άναγκαζε να στρέψουν την προσοχή τους στο βουνό το 1970. Ξαφνικά, σεισμικές δονήσεις και αύξηση της θερμοκρασίας καταγράφηκαν στο «σθνημένο» κρατήρα, ή μάλλον κρατήρες, γιατί υπάρχουν δύο. Αυτό δημιούργησε τον άμεσο κίνδυνο να λιώσουν εκατομμύρια τόννοι πάγων, με καταστροφικές συνέπειες, κι έτσι αναγκάστηκαν να ερευνηθούν. Κι έτσι βρήκαν τα μεγάλα τούνελ κάτω από τους πάγους του κρατήρα!

Ήταν ένα τεράστιο συγκρότημα με διαδρόμους μήκους εκατοντάδων και διαμέτρου δεκάδων μέτρων, με άγνωστη ακόμη έκταση, ενώ ο πάχος από πάνω τους έφτανε το πάχος των 150 μέτρων. Υπήρχε ακόμη έντονη θερμική δρα-

στηριότητα. Σε όρισμένα σημεία η θερμοκρασία του αέρα ξεπερνούσε τους 56° και του δαπέδου τους 85° Κελσίου. Και βρήκαν κάτι ακόμη πιο περίεργο στα τούνελ: ένα νεκρό πουλί που ζούσε στις άκτες 100 χιλιομέτρα μακριά, και ένα κόκκινο, μάλλινο γάντι! Το αίνιγμα της παρουσίας τους δεν έχει λυθεί και κανένας δεν ξέρει ακόμη τι άλλο κρύβεται κάτω από το Ραϊνιρ.

Τώρα — κανονικά δεν υπάρχει κανένας λόγος να σχετίζονται τα UFO πάνω από το Ραϊνιρ με τα αίνιγματικά τούνελ κάτω απ' αυτό. Θα μπορούσε να πρόκειται για απλή σύμπτωση. Ας δούμε όμως το πρόβλημα σε μία πιο γενική εικόνα. Είναι γνωστό ότι μία μεγάλη κατηγορία σεισμών σχετίζεται με την ήφαιστειακή δράση. Και στους σεισμούς έχουμε το φαινόμενο των Σεισμικών Φώτων. Η ιστορία αυτή είναι πανάρχαιη, αλλά και πάλι η επίσημη έπιστήμη αρνιόταν να τη δεχτεί μέχρι πρόσφατα.

Από την αρχαιότητα π.χ., οι πολυπαθείς από τούς σεισμούς Ιάπωνες είχαν προσέξει ότι πριν από την εκδήλωσή τους παρουσιάζονται στον ούρανό διάχυτες λάμψεις και σφαιρικές αστραπές, αν και δεν υπάρχουν καθόλου σύνεφα. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο πρώτος έπι-

στημόνας που ασχολήθηκε με τό φαινόμενο στον αιώνα μας ήταν ο 'Ιάπωνας Τεράντα. Υπήρχε καμιά εξήγηση; Ήταν τό φαινόμενο απόλυτα φυσικό; Θά τό συζητήσουμε σέ λίγο.

Τό ερώτημα αυτό δέν έχει απλή απάντηση, γιατί τά φωτεινά φαινόμενα που σχετίζονται με τούς σεισμούς και τά ήφαιστεια εκδηλώνονται με διάφορες μορφές και είναι δύσκολο νά τά καλύψει κανείς κάτω από μιά γενική έρμηνεια. 'Ο Βαννούκι π.χ., γράφοντας τό 1789 γιά τό μεγάλο σεισμό που είχε καταστρέψει τό Ρίμινι τό 1786, περιγράφει «καταρράκτες ηλεκτρικής φωτιάς» που έπεφταν επί μέρες από μαύρα σύνεφα. Τό 1902 τό ήφαιστειο Μόν Πελέ της Μαρτινίκας κατέστρεψε την πόλη Σαίν Πιέρ και σκότωσε τούς 30.000 κατοίκους της έκτός από δύο. Έκει εμφανίστηκε ένα «σύνεφο φωτιάς» που έπεσε στην πόλη. Στους σεισμούς του 1868 στο Περού παρατηρήθηκαν «φλεγόμενοι ούρανοι» χωρίς εκδήλωση φωτιάς. Διάχυτες λάμψεις και φωτεινά μετέωρα είχαμε στά νησιά της Καραϊβικής τό 1872. Φωτεινά σύνεφα και μετέωρα παρατηρήθηκαν στη Νότια Καρολίνα τό 1887. «μεγάλα ακόντια από χρωματιστά φώτα» αναφέρονται στους σεισμούς του 1930 στην 'Αργεντινή.... φωτεινές σφαίρες με ούρά στην 'Αγγλία τό 1957.... φωτεινά μπαλόνια στην Τασκένδη τό 1966...

Και στην 'Ελλάδα τά φαινόμενα αυτά είναι συνηθισμένα. Στη διάρκεια των σεισμών της Θεσσαλονίκης τόν 'Ιούνιο του 1978 είχαμε ένα πλήθος εμφανίσεις UFO και σεισμικών φώτων. 'Ο έρευνητής 'Ομηρος Καρατζάς από τη Θεσσαλονίκη, συγκέντρωσε ένα σωρό μαρτυρίες από την περίοδο αυτή γιά γαλάζιες σφαίρες που περούσαν πάνω από τις λίμνες και άλλα σχετικά φαινόμενα. Πέρα από ένα σημείο δέν μπορεί νά ξεχωρίσει κανείς τις διαφορές των σεισμικών φώτων από τά «συμβατικά» UFO, και αυτό είναι ένα πρόβλημα που απασχόλησε πολλούς έρευνητές από την εποχή του Τσάρλς Φόρτ.

'Από τις σεισμικές έρευνες έχει βρεθεί ότι πριν από τις δονήσεις παρουσιάζεται μιά αύξηση από ραδόνιο (ραδιενεργό άέριο στοιχείο) και μεθάνιο, καθώς και μιά αλλαγή στην ηλεκτρική αγωγιμότητα του εδάφους. Τό ραδόνιο και τό μεθάνιο δέν έξηγούν καθόλου τά σεισμικά φώτα και ή προσοχή των έπιστημόνων στράφηκε βασικά στην «ηλεκτρομαγνητική εξήγηση». 'Η

πρώτη έντύπωση — και πολλοί την πιστεύουν ακόμη — ήταν ότι πρόκειται βασικά γιά πιεζοηλεκτρικό φαινόμενο, εξαιτίας των ισχυρών πιέσεων που δέχονταν οι κρυσταλλικές δομές των πετρωμάτων. Όσοι όμως είναι ένημερωμένοι με τις έρευνες ξέρουν ότι ή εξήγηση αυτή έχει απορριφτεί. 'Ακόμη και οι άρχικές έρευνες των καθηγητών Πάουελ και Φίνκελσταϊν τό 1970 μπορούσαν νά εξηγήσουν φαινομενικά μόνο τις στιγμιαίες λάμψεις και όχι τά μεγάλης διάρκειας σφαιρικά φώτα που παρουσιάζονται στους σεισμούς και γύρω από τά ήφαιστεια — ένα θέμα που ανέλυσα στό βιβλίο «Οι Κόσμοι της Φωτιάς».

Τό πρόβλημα είναι πολύ, μά πολύ πιό βαθύ και τεράστιο. Χωρίς νά θίξουμε μερικές παρατραβηγμένες ιστορίες ότι ή Γή είναι κούφια και μέσα της υπάρχει ένας άλλος κόσμος κι ότι τά UFO προέρχονται από τό έσωτερικό του πλανήτη, μπορούμε νά τονίσουμε κάτι πιό σίγουρο. Δέν υπάρχει καμιά άμφισβόλια ότι παράξενα πράγματα συμβαίνουν στο έσωτερικό του πλανήτη και, όταν «έξηγούμε» μερικά φαινόμενα σαν ηλεκτρομαγνητικές εκδηλώσεις, ξεχνούμε ότι δέν ξέρουμε έντελώς τίποτε γιά τις ηλεκτρομαγνητικές εκδηλώσεις. 'Υπάρχει κάτι εδώ που συσχετίζεται με την όλη δομή του χώρου, κι αυτό τό «κάτι» θά μπορούσε νά έχει ζωτική σημασία στους ταξιδιώτες από άλλους κόσμους. Βέβαια, ένα μέρος των φαινομένων θά μπορούσαν νά είναι όπτικές εκδηλώσεις αυτής της κατάστασης κι ένα άλλο μέρος πραγματικά UFO που ενδιαφέρονται και χρησιμοποιούν αυτή την κατάσταση, αλλά ή διάκριση στο επίπεδο που είμαστε είναι περιττή και μάταιη. 'Ετσι κι άλλώς και στις δυό περιπτώσεις έχουμε κάτι τό άγνωστο.

'Ας κάνουμε μιάν υπόθεση που δέν είναι απόλυτα πρωτότυπη. 'Ας υποθέσουμε ότι τά UFO — αν γίνουν δεκτά σαν τεχνητά αντικείμενα — χρησιμοποιούν με κάποιο τρόπο — άγνωστο γιατί — όρισμένα από τά πεδία που παρουσιάζονται σέ όρισμένους κόσμους. 'Αν αυτό είναι αλήθεια, τότε μπορούμε νά περιμένουμε εμφανίσεις τους κοντά σέ ήφαιστειοσεισμικά σημεία. 'Ενα ακόμη σημαντικό ερώτημα που θά μπορούσε νά γίνει εδώ είναι αν συμβάλλουν κατά κάποιο τρόπο στις ήφαιστειοσεισμικές άναστατώσεις ή απλώς επωφελούνται απ' αυτές, αλλά με τά στοιχεία και τις γνώσεις που έχουμε είναι

μάταιο ν' αναζητήσουμε απάντηση σ' αυτό τώρα.

Μπορεί ή Γή νά μ'ήν κρύβει έναν υπόγειο κόσμο, όσο ενδιαφέρον κι αν ήταν αυτό, αλλά κρύβει πολλά άλλα αινίγματα. Δέν έχουμε ιδέα τι υπάρχει κάτω από τά πόδια μας και ποιά χρησιμότητα μπορεί νά έχουν μερικές έπιφανειακές εκδηλώσεις απ' αυτό τό άγνωστο. Όσοι έχουν μερικές έγκυκλοπαιδικές γνώσεις έχουν άκούσει ότι ο πυρήνας της Γής αποτελείται από σιδηρονικέλιο σέ μεγάλες θερμοκρασίες. Πολλοί, κι άνάμεσά τους άρκετοί έπιστήμονες, θρήκαν σ' αυτό μιά βολική εξήγηση γιά τό μαγνητικό πεδίο του πλανήτη: 'Η Γή είναι ένας τεράστιος μαγνήτης χάρη στη μαγνητική φύση του πυρήνα από σιδηρονικέλιο. 'Αλλά....

Πρώτα πρώτα δέν ξέρουμε τη σύνθεση του πυρήνα και τό σιδηρονικέλιο είναι μιά απλή υπόθεση, αλλά και αν ακόμη αυτή είναι ή σύνθεση του πυρήνα, τά πράγματα δέν αλλάζουν. 'Ο λόγος είναι πολύ απλός: 'Η μαγνητική ιδιότητα χάνεται στους 770° Κελσίου, και σέ καμιά περίπτωση ένα μαγνητικό μέταλλο δέν έξηγει τό μαγνητισμό της Γής. Μετά, είχαμε τη θεωρία ότι ή Γή είναι ένα τεράστιο δυναμό μιά ηλεκτρογεννήτρια, και αυτή είναι σήμερα ή πιό έπίσημη έκδοχή. 'Η αλήθεια είναι ότι και ή θεωρία αυτή έχει απορριφτεί. Κανένας δέν κατάφερε νά εξηγήσει πώς ο ρευστός πυρήνας μπορεί νά παράγει ηλεκτρικά ρεύματα με τις κινήσεις του, και πολύ περισσότερο νά μωρέσει νά εξηγήσει τις παρατηρήσεις με τη θεωρία αυτή.

Τό πρόβλημα αυτό συνέχιζε νά μεγαλώνει, μιά και ή Γή δέν είναι δυνατό νά εξεταστεί σαν ένα μεμονωμένο σώμα σ' ένα άδειο σύμπαν. 'Από τόν περασμένο αιώνα είχε γίνει προσπάθεια νά εξηγηθεί τό μαγνητικό πεδίο του πλανήτη με τό ηλεκτρικό δυναμικό της Γής. Στά 1878 ο Δρ Ρόουλαντ είχε υπολογίσει ότι τό δυναμικό αυτό έπρεπε νά είναι της τάξης των 4X10¹⁶ βόλτ άρνητικού φορτίου — ένα μέγεθος που θεωρείτο απαράδεκτο μέχρι σήμερα, γιατί ένα τέτοιο δυναμικό θά τίναζε τόν πλανήτη στον άέρα. Αυτό άποδείχτηκε λάθος, μιά και δέν ίσχυε ή βασική προϋπόθεση ότι αυτό που συγκρατεί τη φόρτιση στους άγωγούς είναι ή βαρύτητα....

'Ενα πλήθος νέα ερωτήματα και προβλήματα προέκυψαν στο θέμα του κοσμικού ηλεκτρομαγνητισμού και ή τροπή που πήραν τά πράγ-

ματα ήταν εκπληκτική. Όπως φαίνεται, τα ηλεκτρομαγνητικά φαινόμενα άρχισαν να εκτοπίζουν τη βαρύτητα σε σημασία στη νέα κοσμογονία, καθώς — κι αυτό είναι πιο άπιστευτο — τη θερμοπυρηνική σύντηξη σαν την πηγή ενέργειας των άστρων. Το τελευταίο αυτό θέμα όλοι πίστευαν ότι είχε κλείσει. Κανένας δεν είχε καμία αμφιβολία ότι η πηγή ενέργειας του ήλιου και των άλλων άστρων ήταν θερμοπυρηνική — μία μεγάλη υδρογονική βόμβα — αποτέλεσμα της σύντηξης ατόμων υδρογόνου σε ήλιο.

Και ξαφνικά είχαμε μία πλημμύρα ανατροπών σ' αυτές τις καθιερωμένες αντιλήψεις. Οι πυρηνικές και βαρυτικές δυνάμεις πήραν το δεύτερο ρόλο και την πρώτη λέξη έχει πάλι ο ηλεκτρομαγνητισμός. Δεν μπορούμε ν' αναλύσουμε εδώ τις πραγματικά «κοσμογονικές» αλλαγές που συντελούνται στις επιστημονικές ιδέες και ίσως δεν μας άφορούν προς το παρόν. Η σημασία όλων αυτών στο φαινόμενο που ερευνούμε βρίσκεται σε κάτι άλλο.

Τα UFO μέχρι σήμερα δεν μας πρόσφεραν σχεδόν κανένα άνοιγμα για συγκεκριμένη έρευνα, και η συγκεντρώνση απλών μαρτυριών κι εμφανίσεων ήταν ένα παιχνίδι και τίποτε το ουσιαστικό. Υπήρχαν μερικά σημεία που μπορούσαν να ερευνηθούν, αλλά αυτά ήταν και είναι τρομερά δύσκολα για τους πολλούς. Οι βαρυτικές τους εκδηλώσεις μας ήταν άκατανόητες, γιατί δεν ξέρουμε ουσιαστικά τίποτε για τη φύση της βαρύτητας και σαν συνέπεια ήταν κάτι που μόνο σαν ουδέτεροι θεατές μπορούσαμε να δούμε.

Στο παρελθόν είχαν γίνει πολλές προσπάθειες να συσχετιστούν τα UFO με τις μαγνητικές γραμμές της Γης ή με τις συχνές εμφανίσεις τους σε περιοχές με άγωγους ύψηλης τάσης. Η σχέση τους με τούς σεισμούς και τα ήφαιστεια ήταν άλλη μία προσπάθεια στο ίδιο κανάλι. Οι έρευνες αυτές ήταν χωρίς αποτέλεσμα γιατί δεχόμαστε αναγκαστικά ότι η σχέση UFO με τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία έπρεπε να αναζητηθεί στην εικόνα που είχαμε γι' αυτά τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία. Επιπλέον, σύμφωνα με τις παλιές επιστημονικές απόψεις, η σημασία του ηλεκτρομαγνητισμού ήταν περιορισμένη στη Γη και δεν είχε κοσμικές προεκτάσεις, έτσι αναγκαστικά πάλι δεχόμαστε ότι τα UFO «απορροφούσαν» απλώς ηλεκτρομαγνητική ενέργεια που πι-

θανό να τη χρησιμοποιούσαν σαν «καύσιμο». Βασικά, όμως, τα υποθετικά ποτέ τους έπρεπε να είναι βαρυτικά.

Τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά τώρα, στη νέα εικόνα ενός ηλεκτρομαγνητικού σύμπαντος. Το τι αλλαγές μπορεί να επιφέρει αυτό στην έρευνα και πώς μπορούν να συσχετιστούν τα σεισμικά φώτα, οι σφαιρικές αστραπές, τα ήφαιστεια και τα UFO, είναι ένα πρόβλημα που μόλις αρχίζουμε να καταπιανόμαστε μαζί του και δεν ξέρουμε πού ακριβώς θα οδηγήσει.

Το ευχάριστο εδώ για τον απλό, έρασιτέχνη ερευνητή είναι ότι έρχεται αρκετά πιο κοντά μας. Το από πού έρχεται, πώς εκδηλώνεται και κάτω από ποιές προϋποθέσεις ή ενέργεια του εσωτερικού της Γης είναι ακόμη άλυτα αινίγματα, αλλά ξέρουμε ότι ο ρόλος τους είναι πολύ πιο σημαντικός απ' ό,τι πιστεύαμε. Οι κρατήρες και οι σπηλιές έρχονται πιο κοντά στην ενέργεια αυτή — αν κι αυτό δεν ισχύει πάντα για τις σπηλιές.

Από αρκετά χρόνια υπήρχαν απόψεις και φήμες για «υπόγειες βάσεις» των UFO σε τεχνητές ή φυσικές σπηλιές. Η ιδέα της «βάσης» δεν ήταν ιδιαίτερα ικανοποιητική στις περισσότερες περιπτώσεις. Δεν υπήρχε κανένας σοβαρός λόγος για να υπάρχουν και μάλιστα σε τόση έκταση, ακόμη και αν δεχτούμε μόνο το 1% των θεωριών και διαδόσεων. Μην έχοντας το χώρο, θα περιοριστώ να πω ότι «κάτι δεν ταίριαζε». Το ίδιο και στην άποψη ότι άντλούσαν ηλεκτρική ενέργεια, σαν να ήθελαν να φορτίσουν τις άδειες μπαταρίες των σκαφών τους. Όποιος είχε ασχοληθεί βαθιά έμεινε ανικανοποίητος από τις απλές αυτές θεωρίες, έστω κι αν δεν ήξερε γιατί.

Βέβαια, είναι αδύνατο να εξετάσουμε πόσο αλλάζουν τα πράγματα με τις νέες ηλεκτρομαγνητικές θεωρίες σε λίγες σελίδες. Άς πούμε μόνο πολύ γενικά ότι η Γη παύει να είναι ένας απομονωμένος κόσμος με μοναδική σχεδόν σύνδεση με το υπόλοιπο σύμπαν την αδύναμη βαρύτητα. Τώρα υπάρχουμε μέσα σ' ένα καλύτερα δεμένο σύνολο, που τις προεκτάσεις του μόλις αρχίζουμε να ερευνούμε. Ο ρόλος της βαρύτητας παραμένει άγνωστος, αλλά δεν είναι άπιθανο να βρούμε κάποια απάντηση στους νέους δρόμους — πολύ πιο απλή απ' ό,τι νομίζαμε.

Για την ώρα η επιστήμη δεν έχει προσαρμοστεί στη νέα εικόνα του

σύμπαντος και δεν έχει να μας προσφέρει θετική βοήθεια πέρα από πολύ προχωρημένες έρευνες, που δεν προσφέρονται παρά μόνο για ειδικούς. Για όλους εμάς, όμως, διαγράφεται άχνά μία πολύ πιο ουσιαστική σχέση ανάμεσα στα UFO και σε όρισμένα φαινόμενα και περιοχές της Γης — όπως είναι τα ήφαιστεια, οι σεισμοί, οι σπηλιές, οι πόλοι, σημεία γεωμαγνητικών ανωμαλιών κι ένα σωρό άλλα. Ήδη οι έρευνες στον παλαιομαγνητισμό έχουν αρχίσει δειλά δειλά ν' ανατρέπουν τις κλασικές ιδέες της εξέλιξης — είτε βιολογικής είτε γεωλογικής. Ουσιαστικά δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή πεδίο γνώσης που να μην έχει ανατραπεί ή να μην ανατρέπεται ή να μην είναι έτοιμο ν' ανατραπεί. Άνοιξαμε πολύ μεγαλύτερες πόρτες απ' ό,τι νομίζαμε.....

Οι νέες έρευνες των UFO μπορούν ν' ακολουθήσουν τώρα ένα σωρό διαφορετικά κανάλια — αλλά είναι δύσκολο να προχωρήσω άλλο σ' ένα τόσο μεγάλο θέμα χωρίς να πηδώ σπασμωδικά από το ένα πρόβλημα στο άλλο, που μπορεί φαινομενικά να είναι ασύνδετα γιατί δεν είναι δυνατό ν' αναλύσω τις συνδέσεις. Προβλέπω όμως ένα συνεχώς αυξανόμενο ενδιαφέρον των ερευνητών UFO στα φαινόμενα του γεωμαγνητισμού, της σεισμολογίας, σπηλαιολογίας, μετεωρολογίας κλπ σε μιάν απόπειρα για νέες σχέσεις, που μέχρι τώρα δεν είχαν αίτια να υπάρχουν ή δεν ήταν τόσο σημαντικές.

Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να συνεχίσουμε μία σε βάθος έρευνα του περιβάλλοντος σε σημεία σαν αυτά που ανέφερα πιο πάνω. Το πώς ακριβώς μπορούν να γίνουν οι έρευνες αυτές είναι ένα θέμα που πρέπει να μελετηθεί εξαντλητικά, γιατί είναι πολύ δύσκολο να ξεφύγουμε από όρισμένα καλουπωμένα κανάλια σκέψης που έχουμε. Στο σημείο αυτό φοβάμαι ότι θα σκοπιάσουμε άσχημα. Το μόνο ευχάριστο είναι ότι μπορούμε να ερευνήσουμε τα UFO χωρίς να ερευνούμε τις φευγαλέες εμφανίσεις τους, αλλά τις περιβαλλοντολογικές, κατά κάποιο τρόπο, συνθήκες της εμφάνισης. Αξίζει π.χ. τον κόπο να αναρωτηθούμε κατά πόσο είναι συμπίπτωσι τα UFO του Άρναλντ να περνουν πάνω από τις ανεξερεύνητες σπηλιές του δουνού Ραϊννιρ....; Μπορούμε ν' αντιμετωπίσουμε διαφορετικά τα διάφορα ασύνδετα

τα συμβολα των

UFO

Μιά νύχτα τού 1957, στις 11.00 μ.μ., ο Χάσκελ Ρήπερ έκανε μέ τó αúτοκίνητο τó τελευταίο μίλι γιά τó σπίτι του, στό Πρόβενσαλ τής Άλαμπάμα. Ήταν μιά μεγάλη καί μοναχική διαδρομή από τή δουλειά του στό Σρήθπορτ τής Λουιζιάνα, όπου δούλευε σάν όξυγονοκολλητής, καί βιαζόταν νά φτάσει στό σπίτι του. Παρά τή βροχή καί τούς βρεγμένους δρόμους, έτρεχε μέ 80 μίλια τήν ώρα.

Καθώς πέραγε τήν κορφή ενός λόφου είδε πάνω στό δρόμο, κάπου 300 γυάρδες μπροστά του, ένα μεγάλο αντικείμενο, απ' όπου έβγαине φώς. Ένα φορηγό! Ήταν ή πρώτη σκέψη τού Ρήπερ, καθώς άρχισε νά πατάει φρένο. Δέν είχε άρχισει καλά καλά νά κόβει ταχύτητα, όταν τó φώς έπεσε ίσια πάνω στό αúτοκίνητό του. Άμέσως ό Θέηπερ ένιωσε μιά δυνατή πίεση — κάποιου είδους αντίσταση — στό μπροστινό μέρος τού αúτοκινήτου του καί κατάλαβε ότι αúτ ή τόν σταματούσε.

Ή λάμψη τής άκτινας σχεδόν τόν τύφλωσε, αλλά παρ' όλ' αúτά μπορούσε νά δει τó περιγραμμά του αντικειμένου, καθώς τó αúτοκίνητο του σταμάτησε σέ άπόσταση 15 ποδιών απ' αúτό. Πρόσεξε πώς είχε τó σχήμα μπάλας ποδοσφαίρου, μέ μάκρος 15 καί ύψος περίπου 9 πόδια. Γύρω του υπήρχε κάποιου είδους περιθώριο καί σκέφτηκε πώς είχε τó χρώμα τού στρατιωτικού καφεπράσινου.

Μετά, ό Ρήπερ είδε — καθαρά — κάτι πού ήταν γραμμένο επάνω του. Υπήρχαν τά γράμματα «UN», τά όποία άκολουθούσαν άρκετοί άριθμοί πού δέν τούς θυμάται, τούς όποιους όμως άναγνώρισε σάν συνηθισμένους άριθμούς.

Ό Ρήπερ θά είχε δώσει μεγαλύτερη προσοχή στά άλφαθητο-άριθμητικά σύμβολα άν δέν είχε μείνει άφωνος από έκπληξη. Πρίν όμως προλάβει νά συνέλθει από τó σοκ πού τού προξένησε ή άναπάντεχη συνάντησή του μέ τó παράξενο αúτό μηχανήμα, αντίληφθηκε ξαφνικά πώς τó αúτοκίνητό του είχε άρ-

χίσει νά ζεσταίνεται. Όχι μονάχα ή σθησμένη μηχανή, αλλά κι όλόκληρο τó αúτοκίνητο! Μετά από μερικά δευτερόλεπτα άφωνης κατάπληξης, πανικοβλήθηκε. Πετάχτηκε από τó αúτοκίνητο καί έπεσε μέσα σέ ένα χαντάκι, δίπλα στό δρόμο. Από τó ταμπλώ τού αúτοκινήτου άρχισε νά βγαίνει καπνός, καί φλόγες ξεπήδησαν από τή μηχανή.

Τώρα, τó αντικείμενο ύψωνόταν άργά στόν άέρα. Ό Ρήπερ είπε πώς έκανε «σά νά έβαζε μπρός μέ μανιβέλα» καί ό ήχος του θύμιζε μεγάλη μηχανή Ντιζελ. Μέσα σέ λίγες στιγμές, τó κατάπιαν τά χαμηλά σύνεφα πού βρίσκονταν από πάνω.

Ό Ρήπερ πετάχτηκε έξω από τó λασπωμένο χαντάκι κι έτρεξε πρός τήν Πρόβενσαλ, τήν ώρα άκριβώς πού τó ρεζερβουάρ τού αúτοκινήτου έξερράγει, πισπιλίζοντας μέ φλεγόμενη βενζίνη τó σημείο όπου ήταν ξαπλωμένος. Ξύπνησε τó σερίφη τής πόλης, πού είδοποίησε τίς άρχές. Παρόλο πού ή άπροσδόκητη κι έφιαλτική αúτ ή συνάντηση μέσα στό σκοτεινό δρόμο όδήγησε τόν Ρήπερ στό χείλος τής τρέλας σχεδόν, σήμερα ξεχωρίζουμε τó πραγματικά μυστήριο τού τί σήμαινε ή έπιγραφή μέ τούς έγγλέζικους χαρακτήρες; Μήπως τó γνωστό «UN» σήμαινε πώς ό δίσκος εκείνος ήταν κατασκευασμένος στή Γή;

Είναι δυνατόν, τó ταραγμένο καί ξαφνιασμένο από τήν άπροσδόκητη συνάντηση μυαλό τού Ρήπερ νά παραμόρφωσε μιά ξένη έπιγραφή καί νά τή μετέτρεψε σέ κάτι γνωστό καί καθησυχαστικό από τή Γή; Ή μήπως οί εισβολείς καμουφλάρησαν έπίτηδες τó σκάφος τους μέ πλάστα γράμματα γιά νά μάς κάνουν νά πιστέψουμε πώς ήταν δικής μας κατασκευής;

Στό πρόσφατο παρελθόν, τά UFO έχουν πετάξει καί έχουν προσγειωθεί κοντά σέ μάρτυρες πού είδαν τίς λεπτομέρειές τους από κοντά καί καθαρά. Άρκετά αντικείμενα είχαν πάνω τους σημειώμένα σύμ-

βολα ή διακριτικά καί πολλοί μάρτυρες τά έχουν φωτογραφήσει ή τά έχουν σκισάρει, ενώ τά είχαν άκόμα φρέσκα στή μνήμη τους.

Άν δέν ήταν άρκετό τó πόσο μυστηριώδη ήταν μέσα στό πέρασμα τών αιώνων τά ίδια τά UFO, έχουν ρίξει άκόμα μεγαλύτερη σύγχυση γιά τó σκοπό τους μέ τά μυστηριώδη σημάδια πού φέρνουν πάνω στήν έπιφάνειά τους. Παρόλο πού όρισμένα σύμβολα μοιάζουν μέ γήινα, κανένα δέν μοιάζει νά είναι τó ίδιο άκριβώς. Κι όμως, σέ κάποιους κάτι πρέπει νά σημαίνουν. Τί όμως; Καί σέ ποιούς; Τά διακριτικά αúτά ήταν έμφανή πάνω σέ κάθε είδους UFO: σέ δίσκους, σέ UFO μέ σχήμα πούρου, τριγωνικά καί σφαιρικά. Μιά προσεχτική μελέτη δείχνει ότι οί έπιβάτες τών UFO όποιοι κι άν είναι αúτοί, χρησιμοποιούν κάποια μορφή γραπτού άλφαβήτου πού μοιάζει πολύ μέ τó δικό μας. Τó χρησιμοποιούν γιά άναγνώριση — ή γιά έπικοινωνία;

Μιά από τίς πρώτες ντοκουμενταρισμένες έμφανίσεις ενός παράξενου ιπτάμενου αντικειμένου πού έφερε διακριτικά, ήρθε από τó Γκαλιστέο Τζάνξιον — τώρα Λέημυ — στό Νέο Μεξικό. Τó θράδυ τής

Ό Γκάρυ Τσόπικ πρόσεξε αúτό τó σχήμα στό πλάι ενός τριγωνικού UFO στήν Κοιλάδα Σίμι τής Καλιφόρνιας, τόν Οκτώβριο τού 1973.

μηνύμα ή μυστηριο

Λούσιους Φάρις
και
Ντέηλ Μ. Τάιτλερ

Χρόνια τώρα,
οί άπορημένοι αυτόπτες μάρτυρες
άναφέρουν κάθε είδους
διακριτικά και σημάδια πάνω στα UFO.
Μήπως μπορεί κανείς
νά μαντέψει
ποιό είναι το αίνιγμα
πού κρύβεται πίσω απ' αυτά;
Αυτή είναι μία ειδική έκθεση
γι' αυτές τις περιπτώσεις.

25ης Μαρτίου του 1880, άρκετοί κάτοικοι τής πόλης έκαναν μία μικρή βόλτα πριν πάνε στα σπίτια τους, όταν από πάνω τους άκουσαν φωνές. Κοιτάζοντας προς τα πάνω, είδαν ένα «μεγάλο μπαλόνι» που πλησίαζε γρήγορα από τα δυτικά. Είπαν πως το μέγεθος του ήταν «τερατώδες», το σχήμα του θύμιζε ψάρι (μήπως ήταν μακρόστενο;), βρισκόταν κάτω από τον έλεγχο των επιβατών του και φαίνεται πως κατευθυνόταν από μία μεγάλη συσκευή που ήταν σά βεντάλια.

Οι φωνές των επιβατών ακούγονταν καθαρά και καθώς το σκάφος πλησίαζε έγιναν καθαρότερες, αν και κανείς δέν μπορούσε νά καταλάβει τί έλεγαν. Οι επιβάτες — γύρω στους 8 με 10 — φαίνονταν νά διασκεδάζουν, γιατί οι άνθρωποι από κάτω άκουγαν γέλια και από καιρό σέ καιρό ήχους μουσικής. Άκούστηκαν δυνατές φωνές σέ μία ξένη γλώσσα, γιά νά τραβήξουν, κατά τα φαινόμενα, τήν προσοχή των ανθρώπων που βρίσκονταν από κάτω.

Τό αντικείμενο πέρασε τόσο χαμηλά πάνω από τήν περιοχή πού, ακόμα και μέσα στο άβέθαιο φώς, οι μάρτυρες είδαν καθαρά «φανταχτερά σχήματα» ζωγραφισμένα στο

έξωτερικό του οχήματος, πού φαίνονταν «πολύ καλαίσθητα».

Άμέσως μόλις πέρασε τό Γκαλίστέο Τζάνξιον άνέβηκε σέ μεγάλο ύψος και γρήγορα χάθηκε προς τα ανατολικά.

Δεκαεφτά χρόνια άργότερα, ένα άλλο μεγάλο «αερόπλοιο» έμφανιζόταν σποραδικά στον ουρανό γιά δύο περίπου βδομάδες, γύρω από τό Σαιντ Λούις του Μισούρι. Στις 13 Άπριλίου του 1897, γύρω στις 6.00 π.μ. κατέβηκε γιά λίγο στο Γκίρραντ του Ίλινόις. Προσγειώθηκε πίσω από μία σύσταδα δέντρων, κατά μήκος των σιδηροδρομικών γραμμών. Ο Π.Φ. Μάκ Κρέηνερ, ό νυχτερινός χειριστής τής Western Union πού είχε ήδη ειδοποιηθεί με τηλεγράφημα του χειριστή τής Κάρλινβιλ ότι τό αερόπλοιο κατευθύνεται προς τήν περιοχή του, έτρεξε με τρεις φίλους του κοντά του. Πριν όμως φτάσουν στο μακρόστενο σκάφος, αυτό ύψώθηκε, άνέβηκε ψηλά με ταχύτητα και χάθηκε προς τα βόρεια. Βρίσκονταν όμως τόσο κοντά πριν άπογειωθεί, πού είδαν καθαρά στο «θάλαμο έλέγχου» άρκετους επιβάτες. Άκόμα, παρατήρησαν στή μία του πλευρά κάτι πού έμοιαζε μ' ένα μεγάλο γράμμα «Μ». Οι τρεις άντρες συμφώνησαν πως τό αντικείμενο είχε μάκρος 100 περίπου πόδια και φάρδος 25. Στο σημείο όπου είχε προσγειωθεί τό αερόπλοιο είδαν καθαρά άποτυπώματα ενός ανθρώπινου ποδιού. Υπέθεσαν πως τά άποτυπώματα θά έπρεπε νά ανήκουν στο μηχανικό του αεροπλοίου πού πήδηξε γρήγορα έξω γιά νά ρυθμίσει κάποιο όργανο του έξωτερικού μηχανισμού.

Υπήρξε μία περίπτωση όπου τά ίδια διακριτικά σύμβολα βρέθηκαν σέ τρεις διαφορετικές τοποθεσίες και σέ τρεις διαφορετικές χρονικές περιόδους — τις δύο φορές από τό ίδιο άτομο.

Ένα όμιχλώδες βράδυ του Φεβρουαρίου του 1954, ό Α. Π. Χουήλερ, μηχανικός, οδηγούσε στήν Καλιφόρνια, ανάμεσα στα βουνά Σάν Μπερναντίνο. Ήταν περίπου

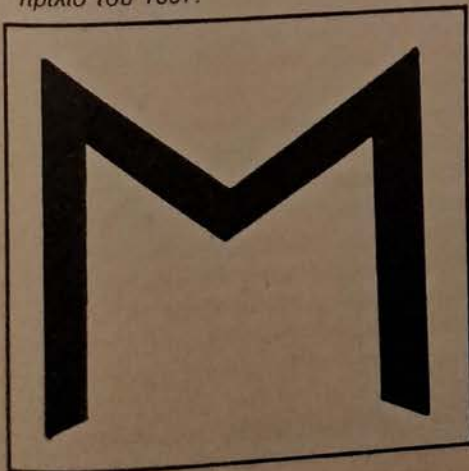
7.00 π.μ. Καθώς έπαιρνε μία στροφή, είδε στο φώς των προβολών του ένα μεγάλο αντικείμενο σέ χρώμα μουντό γκριζο. Βρισκόταν πάνω στο έδαφος και κάλυπτε τήν άριστερή λωρίδα του δρόμου, καθώς επίσης και 12 περίπου πόδια τής πέρα από τό δρόμο περιοχής. Υπολόγισε πως τό λείο, δισκοειδές αντικείμενο έπρεπε νά είχε διάμετρο 25 πόδια.

Ο Χουήλερ πάτησε φρένο και σταμάτησε 30 πόδια μακριά. Είπε πως είχε τήν πολύ καθαρή έντύπωση πως μία καταπακτή με ύψος 3 περίπου πόδια, από τήν πλευρά πού βρισκόταν αυτός, έκλεισε και κλειδώθηκε καθώς πλησίαζε τό αντικείμενο. Στήν καταπακτή είπε ό Χουήλερ, υπήρχαν διάφοροι χαρακτήρες — μία κουκίδα, ένα γυρτό «8», ένα σύμβολο πού έμοιαζε με «F» και ένα «M» με περιέργες καμπύλες. Παρόλο πού δέν ήξερε τί σήμαιναν, τά σύμβολα αυτά χαρακτηκαν βαθιά στο μυαλό του.

Η συνάντηση αυτή πάνω σ' εκείνο τον όρεινό δρόμο διάρκεσε περίπου 30 δευτερόλεπτα. Ο δίσκος άρχισε νά πάλλεται έλαφρά και μετά ύψώθηκε γιά μερικά πόδια. Ήσυχα και άθόρυβα, κινήθηκε κατά μήκος του δρόμου και πάνω από τό φαράγγι. Μετά, έγειρε λίγο προς τό μέρος του Χουήλερ και τινάχτηκε προς τα βόρειοανατολικά.

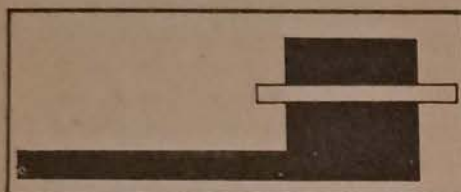
Ο μηχανικός δέν ξεχασε τά παραξένα σύμβολα. Συνέχισαν νά τριγυρίζουν μέσα στο μυαλό του άκόμα και μετά τήν παρέλευση μηνών. Δεκαοκτώ μήνες άργότερα, ό Χουήλερ έχτιζε ένα τζάκι στο σπίτι του, στο Σάν Λούις τής Άριζόνας. Η φοβερή αύγουσιاتیκη ζέστη είχε φτάσει τους 113 βαθμούς και καθώς κατέβαινε τή σκαλωσιά κοίταξε προς τα πάνω και είδε ένα βομβαρδιστικό τύπου Κανμπέρ πού έκανε άσκήσεις κατευθυνόμενο προς τά νότια. Είδε ακόμα ένα λαμπερό, δισκοειδές αντικείμενο, πού τό άκολουθούσε από κοντά. Μετά, καθώς τό αεροπλάνο έστριψε, τό αντικείμενο έχασε ταχύτητα και χαμήλωσε άργά προς τήν έρη-

Άρκετοί αυτόπτες μάρτυρες είδαν τό μεγάλο γράμμα «Μ» στο πλάι ενός «αερόπλοιο» πού προσγειώθηκε γιά λίγο κοντά στο Γκίρραντ του Ίλινόις, τον Άπρίλιο του 1897.

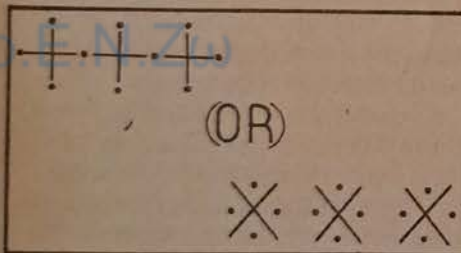

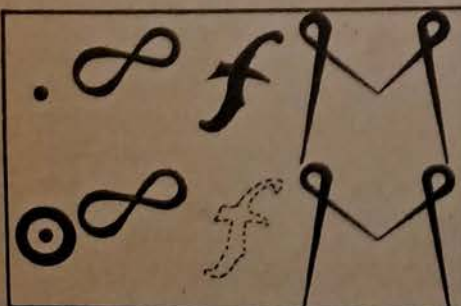
Αυτά τὰ γεωμετρικά σχήματα — σέ κόκκινο χρώμα — είδε ὁ ἀστυφύλακας Λόννυ Ζαμόρα στὴν καταπακτὴ ἐνὸς μεγάλου UFO πού προσγειώθηκε κοντὰ στὸ Σοκόρο τοῦ Νέου Μεξικού, τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1964.

«Μιὰ πίπα μ' ἓνα σημάδι στὴν κορυφή», ἔτσι περιέγραψε κάποιος μάρτυρας ἀπὸ τὸ Τένεσου τὸ παράξενο διακριτικό πού ὑπῆρχε πάνω σ' ἓνα UFO πού ἐμοιαζε μὲ «ὀλλανδικὸ τσόκαρο». Πρὶν ἀπομακρυνθεῖ πετώντας, στάθηκε γιὰ λίγο ἀκίνητο, λίγα πόδια πάνω ἀπὸ τὸν κήπο του.

Μιὰ ἀγρότισσα ἀπὸ τὸ Νιούτον τοῦ Ἰλινόις καὶ τὰ πέντε τῆς παιδιὰ είδαν ἓνα UFO πού πέρασε ἀργὰ πάνω ἀπὸ τὸ κτήμα τους, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1966. Εἶχε περιέργως διακριτικά, πού μισόκρυβε ἡ ὁμίχλη πού τὸ περιέβαλε. Παρόλο πού δὲν ἦταν σίγουρη γιὰ τὸ σχῆμα τους, ἰσχυρίζεται πὼς τὰ διακριτικά ἦταν ἓνα ἀπ' αὐτὰ τὰ σχήματα.

Στὸ βουνὸ Σάν Μπερναντίνο, κάποιο βράδυ μὲ ὁμίχλη, τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1954, ὁ Α.Π. Χουήλερ, μηχανικός, πρόσεξε αὐτὰ τὰ διακριτικά στὴν καταπακτὴ ἐνὸς προσγειωμένου UFO. Δεκαοχτὼ μῆνες ἀργότερα, είδε ἓνα ἄλλο UFO μὲ παρόμοια διακριτικά στὴν Ἀριζόνα.

μο. Ἦταν φανερό πὼς εἶχε πάθει βλάβη. Τаланτευόταν καὶ πεταγόταν σὰν μεθυσμένο μπρὸς πίσω, πῆγαινε ἀπὸ δῶ κι ἀπὸ κει καὶ ἐξερναγε ἀπὸ παντοῦ μαῦρο καπνὸ.

Ἀργὰ ἀργὰ, χαμήλωσε πάνω ἀπὸ τὸ νοτιότερο σημεῖο τοῦ κτήματός του, μέχρι πού ἐμεινε ἀκίνητο στὰ 1.000 περίπου πόδια, σὲ ἀπόσταση τριῶν δεκάτων τοῦ μιλίου, ὅπου φαινόταν καθαρά. Στὸ κέντρο τοῦ δίσκου, ὁ Χουήλερ είδε — ἀκόμα καὶ μέσα στὸ ἐντονο φῶς τοῦ ἡλίου — ἓνα λαμπερὸ μπλέ ἑλεκτρικ. Μετὰ ἀπὸ δύο περίπου λεπτά, εἶπε ὁ Χουήλερ, ἀρχισε νὰ ὑψώνεται, ἀργὰ καὶ μὲ φανερὴ δυσκολία, ἐξακολουθώντας νὰ βγάζει καπνοὺς. Εἶχε χαθεῖ σχεδὸν στὴν ἀπόσταση, ὅταν ξαναγύρισε στὸ ἴδιο σημεῖο, καπνίζοντας χειρότερα ἀπὸ πρὶν. Τότε ὁ Χουήλερ είδε ἓνα ἄλλο σκάφος, νὰ κατεβαίνει ξαφνικά ἀπὸ μεγάλο ὕψος καὶ νὰ γλιστράει κάτω ἀπὸ τὸ πρῶτο, σὲ μιὰ καταφανὴ προσπάθεια νὰ βοηθήσει τὸ δίσκο πού εἶχε πάθει βλάβη. Ἀλλὰ, αὐτὸ δὲν ἦταν τὸ πιὸ σημαντικό πρᾶγμα πού τράβηξε τὴν προσοχὴ τοῦ Χουήλερ ἦταν ἐκεῖνο πού είδε στὸ δευτέρου σκάφος. Στὸ πάνω του μέρος ὑπῆρχαν δύο ἀπὸ τὰ ἴδια διακριτικά πού εἶχε δεῖ καὶ στὴν καταπακτὴ τοῦ UFO τοῦ 1954 — τὸ πρῶτο καὶ τὸ τελευταῖο σχέδιο, ἀλλὰ μὲ ἐλαφρὲς διαφορὲς. Τὸ παράξενο γερτὸ «8» ἦταν τὸ ἴδιο, ἀλλὰ ἐκεῖ ὅπου ὁ δίσκος τοῦ 1954 εἶχε πρὶν ἀπ' αὐτὸ μιὰ κουκίδα, ἐτούτος ἐδῶ εἶχε ἓνα φαρδύ στεφάνι πού περιτριγύριζε τὴν κουκίδα. Δὲν ἦταν σίγουρος γιὰ τὸ μεσαῖο «F», ἀλλὰ τὸ παράξενο «M» ἦταν ἴδιο. Σὲ λίγα λεπτά, τὸ UFO διάσωσης εἶχε σπρώξει τὸ UFO μὲ τὴ βλάβη — ἀργὰ καὶ μὲ κόπο — πρὸς τὰ πάνω, ὥσπου ἐξαφανίστηκαν.

Ὅταν ὁ ἐπιστήμονας Στάντον Φρήντμαν ἐμαθε γιὰ τὶς ἐμφανίσεις πού εἶχε ὁ Χουήλερ, σημείωσε προσεχτικά τὰ διακριτικά πού εἶχε ἀναφέρει. Ἀργότερα, ὅταν ἐγινε γνωστὴ ἡ περίπτωση τῆς Μπέτυ καὶ τοῦ Μπάρνεϋ Χιλ, ὁ Φρήντμαν ζήτησε τὸ 1971 ἀπὸ τὴ Μπέτυ Χιλ νὰ διαλέξει μέσα ἀπὸ ἀρκετὰ τυχαία σύμβολα (πολλὰ ἀπὸ τὰ ὅποια ἦταν δικά του) ἐκεῖνα πού θυμόταν πὼς εἶχε δεῖ στὸ βιβλίο πού εἶχε ἐξετάσει μέσα στὸ δίσκο. Ἀμέσως αὐτὴ ξεχώρισε τὸ περίεργο «8» μὲ τὴν κουκίδα πρὶν ἀπ' αὐτὸ.

Τὸ 1959, πάνω σ' ἓνα UFO, πού πέταξε πάνω ἀπὸ τὴ Βραζιλία, ὑπῆρχε ἓνα σύμπλεγμα ἀπὸ τρία παρὰξενα σύμβολα: ἓνα ἄστρο μὲ ἑξὶ ἀκτίνες, ἓναν κύκλο μὲ μιὰ κουκίδα

πάνω στὴν περιφέρειά του καὶ μιὰ μονιδικὴ κυματιστὴ γραμμὴ. Τὸ σκάφος, ἓνα δισκοειδὲς ἀντικείμενο μὲ θόλο καὶ φινιστρίνια, τὸ είδε ὁ Ἐλίο Ἀγκούιαρ, ἓνας σχεδιαστὴς ἀπὸ τὸ Σαλθαντόρ. Εὐτυχῶς, μπόρεσε νὰ πάρει ἀρκετὲς φωτογραφίες, ὅπου τὰ διακριτικά φαίνονται καθαρά.

Ἡ ἀπόλυτα ἐπιβεβαιωμένη ἐμφάνιση πού εἶχε ὁ ἀστυφύλακας Λόννυ Ζαμόρα κοντὰ στὸ Σοκόρο τοῦ Νέου Μεξικού, τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1964, ὅταν είδε ἓνα προσγειωμένο UFO, ἀνέφερε σύμβολα ἢ διακριτικά.

Καθὼς ὁ Ζαμόρα ὁδηγοῦσε σ' ἓνα σημεῖο πού βρισκόταν ψηλότερα ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ ἀντικείμενο, οἱ δύο ἐπιβάτες πού βρισκόνταν ἐξω ἀπὸ τὸ ἐπιμήκες σκάφος σκαρφάλωσαν ἐπάνω, κι αὐτὸ ἀπογειώθηκε μὲ φοθερὸ μουγκρητό, ἀφήνοντας πίσω του μιὰ μακριά, γαλάζια φλόγα, ὅχι ὅμως προτοῦ ὁ ἀστυφύλακας παρατηρήσει στὴ μιὰ του πλευρὰ κάτι κόκκινα γεωμετρικά σχήματα. Ἀργότερα, ἐγινε ἡ ὑπόθεση πὼς πρέπει νὰ βρισκόνταν πάνω στὶς πόρτες ἢ στὶς καταπακτὲς ἀπὸ τίς ὁποῖες μπήκαν στὸ σκάφος οἱ ἐπιβάτες. Ὁ Ζαμόρα εἶπε στοὺς ἐρευνητές: «Τὸ πιὸ ἀξιοσημείωτο (σχετικὰ μὲ τὸ ἀντικείμενο) πρᾶγμα ἦταν τὰ γράμματα ἢ σύμβολα πού ξεχώριζαν μαῦρα ἀκόμα καὶ πάνω στὸ σκούρο χρώμα τοῦ ἀεροσκάφους. Τὰ σχήματα ἦταν πολὺ πλατιά καὶ δὲν μπορῶ νὰ πῶς ἂν ἦταν ζωγραφισμένα ἢ ὄχι. Δὲν γυάλιζαν ἀλλὰ ξεχώριζαν καθαρά μὲ ὕψος 8 περίπου Ἴντσες, πάνω στὴ σκούρα γκρι καταπακτὴ, πού ὑπολόγισα πὼς εἶχε ὕψος τρία περίπου πόδια».

Ἐξὶ μέρες μετὰ ἀπὸ τὴ συνάντηση πού εἶχε ὁ Ζαμόρα στὴν ἐρημο, ἓνας πιλότος πού πετοῦσε μ' ἓνα B-57 πάνω ἀπὸ τὸ Σάν Ἀντόνιο στὸ Νέο Μεξικό, ἐστειλε σήμα στὴν Ἀεροπορικὴ Βάση Χόλμαν: «Δὲν εἶμαι μονάχος ἐδῶ πάνω».

«Τὶ ἐννοεῖς;» ρώτησε ὁ ἐλεγχος. «Ἐχῶ ἓνα UFO».

«Μὲ τί μοιάζει;»

«Εἶναι ἄσπρο καὶ σὰν αὐγὸ», ἀπάντησε ὁ πιλότος.

«Κανένα διακριτικό;»

«Τὰ ἴδια μὲ τοῦ Σοκόρο», εἶπε ὁ πιλότος καὶ πρόσθεσε: «Θά δοκιμάσω νὰ πλησιάσω ἄλλη μιὰ φορὰ».

Ὅταν τὸ μεγάλο βομβαρδιστικὸ πήρε στροφὴ, ὁ πιλότος εἶπε στὸν ἀσύρματο «Βρίσκεται στὸ ἐδαφος».

Ἀπ' αὐτὴ τὴ συζήτηση εἶναι φανερό πὼς ὁ πιλότος τοῦ B-57 εἶχε

Ερ.Ε.Ν.Ζω
ήδη κατατοποιείται σχετικά με τα διακριτικά που είχαν φανεί πάνω στο αντικείμενο του Σοκόρο.

Τά ξημερώματα της 23ης Μαρτίου του 1966, ο Έντυ Λάξον, από το Τέμπλ του Τέξας, πήγαινε στη δουλειά του, στη Βάση της Πολεμικής Αεροπορίας Σέπαντ, όπου εργαζόταν σαν εκπαιδευτής στα ηλεκτρονικά. Έξι μίλια βόρεια της πόλης σταμάτησε εξαιτίας ενός φωτεινού αντικειμένου που είχε σχήμα ψαριού και έκλεινε τον αυτοκινητόδρομο 70. Το αντικείμενο είχε μήκος 60 με 70 πόδια και ύψος 10-12. Στη μία του πλευρά στεκόταν ένας άντρας με στολή. Ο Λάξον βγήκε από το αυτοκίνητό του και μετά, φέρνοντας στο νου του πως είχε μαζί του φωτογραφική μηχανή, γύρισε για να την πάρει. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή το παράξενο σκάφος απογειώθηκε. Ο Λάξον όμως, παρόλο που βρισκόταν σε υπερδιέγερση, είδε καθαρά ένα διακριτικό ή γράψιμο πάνω στο πλευρό του αντικειμένου. Χωρίς να χάσει καιρό, χάραξε τα γράμματα πάνω στο χρώμα, στην άκρη του αυτοκινητόδρομου. Ήταν, TL 4138 ή TL 4738.

Ερ.Ε.Ν.Ζω
Ο Λάξον συνέχισε την οδήγηση. Μισό μίλι από το σημείο της προσγειώσης είδε έναν οδηγό που είχε σταματήσει το φορτηγό του στην άκρη του δρόμου. Ο Λάξον σταμάτησε κι αυτός και, καθώς παρακολουθούσαν το αντικείμενο να χάνεται προς τα βορινά, ο οδηγός, Κ. Ού. Άντερσον, είπε στον Λάξον ότι προτού προσγειωθεί τον είχε ακολουθήσει.

«Δέν ήθελα να το κάνω θέμα: Μοιάζει με παλαβομάρα», είπε στους δημοσιογράφους ο Τζέιμς Χάρκινς, από το Ιούνιο του 1966, όταν οι δυο του γιοί, ηλικίας 6 και 7 χρόνων, κι ένας φίλος τους, 8 χρόνων, έτρεξαν κοντά του ξέπνοοι, χλωμοί και πολύ φοβισμένοι.

Ερ.Ε.Ν.Ζω
Γύρω στις 7.30 μ.μ. έπαιζαν οι τρεις τους πίσω από τα σπίτια τους όταν είδαν έναν «πύραυλο ή τζέτ» να περνάει στον ούρανό σαν αστραπή και να χάνεται πίσω από το κτίριο, πέφτοντας προφανώς μέσα στο νερό. Έτρεξαν λοιπόν στην ακρογιαλιά και είδαν, περίπου 30 γυάρδες μπροστά, δυο άντρες που μιλούσαν, με την πλάτη γυρισμένη προς αυτούς. Τά παιδιά είπαν πως φορούσαν «γυάλινες κάσκες και γκριζες στολές που είχαν στην πλάτη κάτι που έμοιαζε με αναπνευστικές συσκευές». Κατάπληκτο το ένα από τα αγόρια έκανε ένα θόρυβο που ξάφνιασε τους δυο άν-

Ερ.Ε.Ν.Ζω
τρες και μπήκαν γρήγορα μέσα σ' ένα «άσπρο, στρογγυλό πράγμα», που πήγε με ταχύτητα προς ένα παράξενο όχημα, που περίμενε κάπου 300 πόδια σ' ανοιχτά.

Είπαν ακόμα πως το αντικείμενο είχε παράθυρα και πως μέσα είδαν ανθρώπους. Στο πλευρό του υπήρχε το διακριτικό ενός γκριζου αστεριού με τὰ γράμματα «HU HR PS RED».

Τά παιδιά υποχώρησαν ταυτόχρονα με τους άντρες κι όταν σταμάτησαν να κοιτάζουν πίσω, περιμένοντας πως το σκάφος θα σηκωνόταν στον αέρα, αυτό αντίθετα βυθίστηκε κι εξαφανίστηκε.

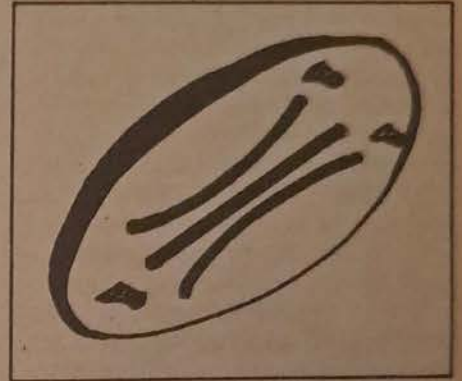
Ερ.Ε.Ν.Ζω
Ο Χάρκινς είπε πως ο φίλος των γιών του πήγε στο σπίτι του να τὸ πει στους γονείς του. Σύντομα μετά απ' αυτό, ρώτησε τά παιδιά και τὸ φίλο τους και μπόρεσε να μάθει τις λεπτομέρειες σχετικά με τὰ διακριτικά του σκάφους. Κάθε φορά που τούς ρώτησα ξεχωριστά έδωσαν και οι τρεις τὰ ίδια γράμματα», είπε ο Χάρκινς, και «άνεφεραν και οι τρεις τις ίδιες λεπτομέρειες. Δέν νομίζω πως τὴ σκάρωσαν μόνοι τους τὴν ιστορία — δέν είναι τέτοια παιδιά». Παραμένουν όμως ακόμα αναπάντητα τὰ ἐξῆς ἐρωτήματα: Ποιοί ἦταν οι ἐπιβάτες; Ποιό ἦταν τὸ ὑποβρύχιο αὐτὸ αντικείμενο; Καί τί ὑποδύλωναν τὰ διακριτικά;

Ερ.Ε.Ν.Ζω
Μιά ἀγρότισσα ἀπὸ τὸ Νιούτον τοῦ Ἰλινόις, πού θὰ τὴν ὀνομάσουμε ἐδῶ κυρία Κράμερ, βρισκόταν στὴν κουζίνα της κι ἐτοίμαζε τὸ δείπνο, γύρω σὲς 5.20 μ.μ. τῆς 10ης Ἰκτωβρίου τοῦ 1966. Ήταν ἀκριβῶς ἡ ὥρα πρὶν ἀπὸ τὸ ἡλιοβασίλεμα καὶ πέντε ἀπὸ τὰ παιδιά της ἐπαιζαν ἀκόμα ἐξω. Ξαφνικά, τῆς φώναξαν νὰ «βγῆ κι αὐτὴ γιὰ νὰ δει τὸ ἀθόρυβο ἀεροπλάνο». Ἡ ἴδια εἶπε ἀργότερα: «Ἐρίξα μιά ματιά ἀπὸ τὸ παράθυρο πού βλέπει στὰ νότια καὶ τὸ εἶδα, νὰ ἀρχίζει νὰ διακρίνεται πρὸς τὰ νότια, πάνω ἀπὸ τὸ σιλό μας τῶν 72 ποδιῶν, πετώντας πολὺ ἀργὰ ἀπὸ τὰ ἀνατολικά πρὸς τὰ δυτικά. Βρισκόταν σὲ ὕψος 35 περίπου ποδιῶν».

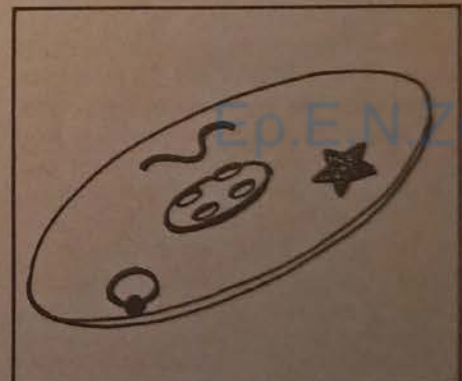
Ερ.Ε.Ν.Ζω
Ἡ κ. Κράμερ σκέφτηκε στὴν ἀρχὴ πως θὰ ἦταν κάποιο ἀεροπλάνο πού ἔκανε ἀναγκαστικὴ προσγείωση, ὅταν ὅμως τὸ εἶδε πιὸ καθαρά κατὰλαβε πως πρόκειται γιὰ κάτι ἄλλο. Βγήκε θιαστικά ἐξω κι ὅλοι μαζί τὸ παρακολούθησαν νὰ περνάει πάνω ἀπὸ ἓνα μισο-τελειωμένο παράπηγμα μηχανημάτων. Εἶπε πως εἶχε σχῆμα ὀβάλ καὶ ἦταν μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ αυτοκίνητό τους. Γύρω ἀπὸ τις δυὸ του ἄκρες, πάνω

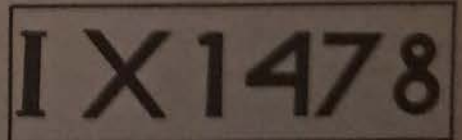
Τὸ κάτω μέρος ἑνὸς UFO πού ἐμφανίστηκε τὸν Ἰούνιο τοῦ 1967 στὰ περὶχωρα τῆς Μαδρίτης στὴν Ἰσπανία.

Τὸ κάτω μέρος ἑνὸς UFO πού εἶδε ὁ Χοσέ Λουίς Τζόρνταν κοντὰ στὴ Μαδρίτη τῆς Ἰσπανίας, τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1966.

Στὴν κοιλιά ἑνὸς UFO πού φωτογραφήθηκε κατὰ μῆκος ἑνὸς παραλιακοῦ δρόμου ἀπὸ τὸν Ἑλίο Ἀγκούιερ ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Σαλταντὸρ, τὸ 1959, φαίνονταν πολὺ καθαρά αὐτὰ τὰ τρία διακριτικά.

Οἱ χαρακτῆρες αὐτοὶ ὑπῆρχαν στὸ κάτω μέρος ἑνὸς UFO πού εἶδε ὁ Μόρις Χέλφιν ἀπὸ τὸ Ὀκλαχόμα Σίτι, τὸν Ἀπρίλιο καὶ Μάιο τοῦ 1971.

Πάνω σ' ἓνα UFO πού προσγειώθηκε κοντὰ στὸ σπίτι του, στὴν Προβενσαλ τῆς Ἀλαμπάμα, μιά νύχτα τοῦ 1957, ὁ Χάσκελ Ρέιπερ εἶδε καθαρά τὰ γράμματα «UN» νὰ προηγούνται ἀπὸ ἀρκετοὺς ἄλλους χαρακτῆρες.

καί κάτω, υπήρχε μία γαλαζωπή λάμψη, σαν ένα χαμηλό σύννεφο ή όμίχλη. Αργότερα, είπε πώς ή όμίχλη φαινόταν να πλανιέται γύρω του σαν ένα μίγμα από μικροσκοπικές φυσαλίδες, σέ χρώμα γκριζο-γαλαζωπό.

Τό ίδιο αντικείμενο ήταν γαλάζιο καί φαινόταν να είναι μεταλλικό. Είχε σέ όλο του τό μήκος γραμμές συναρμολόγησης, αλλά ή κ. Κράμερ δέν είδε στήν επιφάνειά του καρφιά πού να δείχνουν πώς είχε γίνει κάποια σύνδεση. Πρός τό μπροστινό μέρος του αντικειμένου υπήρχε ένα μοναδικό, μουντό, μαύρο παράθυρο. Πρός τά πίσω κι άπάνω ήταν ένα ανασηκωμένο τμήμα πού τό είδαν όλοι οι μάρτυρες. Χαμηλά στο πίσω μέρος υπήρχε ένα καφετί-χρυσό σχέδιο — ή μία σειρά από κουκίδες καί σταυρούς — πού ένα μέρος του τό έκρυβε ή μισόθαμπη, μισο-φωτεινή λάμψη.

Γιά τέσσερα περίπου λεπτά ή κ. Κράμερ καί τά παιδιά της παρακολούθησαν τό UFO να πετάει άθόρυβα — έκτός από ένα σύντομο θόμβο — καθώς αυτό κινιόταν μέσα στο όπτικό τους πεδίο με ταχύτητα 4 με 8 μίλια τήν ώρα περίπου. Υπολόγισαν πώς ή κοντινότερη άπόστασή του άπ' αυτούς ήταν 150 με 300 πόδια Τό είδαν να ύψώνεται γιά να περάσει πάνω από τά σύρματα του ηλεκτρικού — καί μετά τινάχτηκε προς τά πάνω καί χάθηκε με μία πορτοκαλιά λάμψη.

Δυό UFO πού τά διακριτικά τους ήταν πολύ όμοια παρατηρήθηκαν, μέσα σέ χρονικό διάστημα 16 μηνών τό ένα άπό τό άλλο, κοντά στή Μαδρίτη τής Ισπανίας. Αργά τό άπόγευμα τής 6ης Φεβρουαρίου του 1966, ό Χοσέ Τζόρνταν όδηγούσε προς τή Μαδρίτη, όταν είδε να πλησιάζει ένας άσπριδερός δίσκος. Τά χρώματά του άλλαζαν σέ κίτρινο καί πορτοκαλί. Καθώς ό δίσκος χαμήλωσε πάνω άπό ένα χωράφι μπροστά του, ό Τζόρνταν σταμάτησε γιά να τόν παρακολουθήσει. Μετά, όδήγησε προς τό μέρος του καί, καθώς πλησίαζε είδε τό δίσκο να ύψώνεται γρήγορα, να κάνει ένα σταθερό, χαμηλό παλλόμενο ήχο καί να άκτινοβολεί με μία φωτεινότητα πού ύπνώτιζε. Στά επόμενα λίγα δευτερόλεπτα ό Τζόρνταν παρατήρησε τρία πράγματα: τό αντικείμενο είχε διάμετρο γυρω στα 30 πόδια, τρεις προεξοχές — σαν πέλματα προσγειώσης — πού προεξείχαν άπό τό κάτω του μέρος καί στήν επίπεδη κάτω του επιφάνεια είχε ένα σχέδιο. Ήταν μία ίσια γραμμή με μία καμπύ-

λη γραμμή στήν κάθε της άκρη.

Τήν 1η Ιουνίου του 1967 παρατηρήθηκε ένα παρόμοιο ιπτάμενο αντικείμενο στο Σάν Χοσέ ντε Βαλντέρας, στα προάστια τής Μαδρίτης. Δεκάδες άτομα τό είδαν να κάνει έλιγμούς πάνω άπό τό άρχαιο κάστρο του Μαρκέζ, πού είχε γίνει κολέγιο θηλέων, όπου διδασκαν καλόγριες, καί να προκαλεί μεγάλη συγκίνηση ανάμεσα στίς μαθήτριες. Κρεμόταν άπό πάνω γιά 12 περίπου λεπτά, πριν χαθεί στο τέλος προς τόν αυτοκινητόδρομο Έξτραμαντούρα — όχι όμως χωρίς να προλάβουν να πάρουν οι αυτόπτες μάρτυρες άρκετές καθαρές φωτογραφίες. Άρκετές φωτογραφίες έδειχναν στο κάτω μέρος του αντικειμένου ένα σχέδιο πού έμοιαζε πολύ με κάποιο άλλο σχέδιο πού υπήρχε σ' ένα προηγούμενο UFO: ένα περίπλοκο «Η».

Ο Ιβάν Μάκ Κόνελ, άπό τό Καζαμπάτζουα του Κεμπέκ, όδηγούσε στίς 10 Οκτωβρίου του 1969, γύρω στίς 7.00 μ.μ., δυτικά τής πόλης, όταν είδε ένα αντικείμενο να κινείται με μεγάλη ταχύτητα προς τά ανατολικά, 200 πόδια πάνω άπό τό αυτοκίνητό του. Όπως διηγήθηκε, είχε σχήμα κώνου, διάμετρο 8 περίπου ποδιών καί ένα αλλόκοτο διακριτικό. Ο Μάκ Κόνελ είπε πώς τό αντικείμενο ήταν ως επί τό πλείστον άσπρο καί πρόσθεσε: «Είχε στή μία του πλευρά μία φιγούρα σαν σκελετό — μπορούσα να διακρίνω ένα είδος κρανίου καί διασταυρωμένα κόκαλα».

Παρόμοιες με τήν έμπειρία του Α.Π. Χουήλερ, πριν άπό 20 περίπου χρόνια, ήταν καί οι συναντήσεις πού είχε ό Μόρις Χέλφιν άπό τό Όκλαχόμα Σίτι. Είδε αυτό πού πιστεύει πώς ήταν ό ίδιος δίσκος σέ δυό περιπτώσεις — ή τουλάχιστον είχαν τά ίδια διακριτικά. Ή πρώτη εμφάνιση συνέβη ένα ζεστό, καθαρό βράδυ, στίς 2 Απριλίου του 1971, στίς 10.30 μ.μ. Όδηγώντας προς τά ανατολικά του αυτοκινητόδρομου Crosstown, ό Χέλφιν παρατήρησε μπροστά του στόν ουρανό μία λάμψη φωτός. Σταμάτησε λοιπόν καί βγήκε έξω άπό τό αυτοκίνητό του. Αργότερα, ό Χέλφιν ανέφερε: «Στήν άρχή νόμισα πώς ήταν άεροπλάνο. Ξαφνιάστηκα όταν είδα πώς πρόκειται γιά ένα στρογγυλό, μεταλλικό, δισκοειδές αντικείμενο. Έρχόταν προς έμένα με 60 περίπου μίλια τήν ώρα. Τό αντικείμενο άπείχε μόνο 300 πόδια άπό τό έδαφος καί ήταν κάποιο 100 πόδια προς τά άριστερά μου.

» Ένα άσπρο φώς στή μία του

άκρη, πού ήταν σαν προβολέας, κατευθύνθηκε προς τό δρόμο καί άρχισε να κινείται μπρός πίσω, σαν να 'ψαχνε κάτι. Άπό κάτω υπήρχε ένα άμυδρό πράσινο φώς κι ένα άλλο πράσινο φώς έλαμπε άπό ένα μεγάλο τετράγωνο παράθυρο, με δυό στρόγγυλά φινιστρίνια σέ κάθε του πλευρά.

» Καθώς με προσπέρασε, ύπολόγισα πώς είχε διάμετρο 70 περίπου πόδια καί ύψος 12 — καί μπορούσα να δώ τά νούμερα IX-1478 με μεγάλους, έντονους, μαύρους χαρακτήρες, ίσως δυό τρίτα περίπου άπό τήν καμπυλωτή του βάση. Ήταν άθόρυβο καί τό παρακολούθησα επί 10 περίπου λεπτά ώστόσο χάθηκε».

Ακριβώς 36 μέρες άργότερα, στίς 8 Μαΐου, γύρω στίς 2.45 μίας καθαρής, φωτεινής νύχτας, ό Χέλφιν είχε μία παρόμοια συνάντηση. Όδηγούσε γιά τό σπίτι του στή νοτιοανατολική 15η όδό καί, καθώς πέρασε τή γέφυρα πάνω άπό τό Βόρειοκαναδικό Ποταμό, έριξε μία ματιά στ' άριστερά του. Εκεί, έκαστό πόδια νότια τής γέφυρας, κρεμασμένο κάτω άκριβώς άπό τις κορυφές των δέντρων, ήταν κάτι πού έμοιαζε να είναι τό ίδιο σκάφος. Ο άσπρος του προβολέας κινιόταν μπρός πίσω, πάνω στήν ανατολική όχθη του ποταμού. Ο Χέλφιν παρκάρισε τό αυτοκίνητό του καί προχώρησε στο κέντρο τής γέφυρας. Είδε πώς στήν κοιλιά του είχε ένα πράσινο φώς, καί τούτη τή φορά, πρόσεξε πώς είχε καί παράθυρα. Μπόρεσε επίσης να δει ένα στοιχείο πού τόν έπεισε πώς είχαν ξανασυναντηθεί — τά καθαρά καί σαφή διακριτικά IX-1478.

Ο Χέλφιν παρατήρησε άργότερα: «Ξέρω πώς κάποιος πρέπει να όδηγούσε αυτό τό σκάφος καί να χειριζόταν εκείνο τόν προβολέα... Τό παρακολούθησα πού στεκόταν άκίνητο εκεί στόν άέρα, παίζοντας τόν προβολέα πάνω στήν όχθη του ποταμού επί πέντε περίπου λεπτά. Ήταν άθόρυβο κι εγώ είχα ένα άπόκοσμο συναίσθημα, όταν ξαφνικά άντιληφθήκα πώς ήμουν μονάχος μ' αυτό τό παράξενο σκάφος καί σκέφτηκα πώς θα 'ταν καλύτερα να φύγω».

Ερωτήμα: Είχαν καμία σημαντική σχέση τά διακριτικά του UFO πού είδε ό Χέλφιν μ' εκείνα του UFO πού είδε ό Λάξον πριν πέντε χρόνια; Καί τά διακριτικά του UFO πού είδε ό Ρέηπερ πριν έννέα χρόνια; Τά διακριτικά στοιχεία του καθενός αποτελούνταν άπό δυό άρχικά γράμματα πού έμοιαζαν με τούς

χαρακτήρες του δικού μας αλφα-
βήτου — TL IX και UN — και πού
τά ακολουθούσαν τέσσερεις αριθ-
μητικοί χαρακτήρες — 4138 (ή
4738) και 1478. (Ο Ρέιπερ δεν θυ-
μόταν τούς αριθμούς που ακολου-
θούσαν το UN).

Εδώ θα μπορούσε ίσως να θρι-
σκει κάποια αρχή, το κλειδί για
την κατανόηση της σημασίας των
UFO με τα σχέδια.

Ο Γκάρι Τζάι Τσόπικ είδε στην
Κοιλάδα Σίμι της Καλιφόρνιας κάτι
διαφορετικά χαρακτηριστικά. Ή
έμφανιση αυτή συνέβει γύρω στις
6.50 μ.μ., στις 4 Οκτωβρίου του
1973, ενώ ο Τσόπικ οδηγούσε μέσα
στο σούρουπο, 30 περίπου μίλια
βορειοδυτικά του Λός Άντζελες,
είδε ένα κωνικό αντικείμενο να χά-

από το κάτω του μέρος έβγαине
κάτι σαν μάνικα, με διάμετρο ένα
περίπου πόδι, πού δεν έφτανε μέ-
χρι κάτω στο έδαφος. Στην κορυφή
περιστρεφόταν ένα διάφανος γυά-
λινος θαλαμίσκος τρία περίπου πό-
δια διάμετρο.

«... Από την άλλη πλευρά του μη-
χανήματος βγήκε έρποντας ένα
όν», ανέφερε ο Τσόπικ αργότερα.
«Φαινόταν να έχει κανονικές δια-
στάσεις και φορούσε μια περιεργη
άνοιχτόχρωμη στολή. Με είδε, πε-
τάχτηκε στην άλλη πλευρά κι εξα-
φανίστηκε. Ξαφνικά, έκανε ένα
βόμβο, έμφανίστηκε κάτι σαν όμι-
χλη πού τύλιξε ολόκληρο το σκά-
φος — και όλα χάθηκαν άμέσως».

Τά διακριτικά πού υπήρχαν πάνω
σ' ένα UFO έμοιαζαν μ' ένα συμ-
βατικό σχέδιο πού μπορούμε να
δούμε καμιά φορά και σήμερα στά
κράνη και τά αυτοκίνητα των όδη-
γών πού τρέχουν σέ αγώνες καθώς
και των τολμηρών μοτοσικλετι-
στών. Τό είδε τις πρώτες πρωινές
ώρες μιάς μέρας του Δεκεμβρίου
1973 ένας 28χρονος κάτοικος της
Βιλθόρντ, στό Βέλγιο.

Στις 2.00 τό πρωί σηκώθηκε να
πάει στην τουαλέτα, στό πίσω μέ-
ρος του σπιτιού του. Είχε στά χέ-
ρια του ένα φακό για να μπορεί να
βρει τό δρόμο του. Πριν προφτάσει
να βγει από τό σπίτι, παρατήρησε,
από ένα παράθυρο, μιά λάμψη πού
έρχόταν από την πίσω αύλη. Πρό-
σεξε ένα ανθρωποειδές με ύψος
τέσσερα πόδια, μ' ένα διαφανές
σφαιρικό κράνος και μονοκόμματη
στολή, πού έβγαζε έναν πράσινο
φωσφορισμό, να ξεετάζει στην πι-
σω αύλη του ένα σωρό από του-
βλα. Τό όν στριφογύριζε ένα μικρό
όργανο πού κρατούσε στό χέρι του
και πού έμοιαζε με άνιχνευτή με-
τάλλων. Ο Βέλγος έριξε τό φώς
τού φακού του στην άκρη του κή-
που μέσ' από τό παράθυρο και τό
ανθρωποειδές γύρισε προς αυτόν.
Μέσα από τό κράνος είδε μόνο ένα
ζευγάρι μυτερά αυτιά και δυό με-
γάλα, φωτεινά, όβάλ μάτια. Χωρίς
να βιαστεί, τό ανθρωποειδές γύρι-
σε, ανέβηκε τόν τοίχο πού είχε δε-
κα πόδια ύψος κι εξαφανίστηκε ά-
πό πίσω του. Λίγα λεπτά αργότερα,
ό μάρτυρας είδε πίσω από τόν τοί-
χο ένα φωτεινό κύκλο. Μετά, πα-
ρουσιάστηκε κι έμεινε άκίνητο για
τέσσερα περίπου λεπτά, ένα πορ-
τοκαλί, δισκοειδές αντικείμενο. Κά-
τω από τό διαφανή, θόλο του σκά-
φους, μπορούσε να δει τόν έπιβά-
τη, λουσμένο σ' ένα γαλαζοπράσι-
νο φώς.

Τό UFO άρχισε να βγάξει σπίθες

από την άκρη του, να ταλαντεύεται
έλαφρά και μετά τινάχτηκε ίσια πά-
νω στό σκοτεινό ούρανό και χά-
θηκε. Ο Βέλγος είχε άφθονο χρό-
νο στη διάθεσή του για να κοιτάξει
προσεχτικά τά διακριτικά πάνω στό
σώμα του σκάφους. Ήταν ένας
μαύρος κύκλος πού τόν έκοβε δια-
γωνίως μιά άστραπή σέ ζωηρό κι-
τρινο χρώμα.

Νωρίς κάποιο πρωί τό Φεβρουά-
ριο του 1974, ένας άνθρωπος πού
ζει σέ μιάν άπομακρυσμένη περιο-
χή του Τένεσσυ βγήκε έξω για να
δει τί προκαλούσε ένα «θόρυβο
σαν βουητό». Είδε λοιπόν ένα πα-
ράξενο αντικείμενο, με μιάν άπαλή
άσπρη λάμψη, πού τό σχήμα του
θύμιζε όλλανδέζικο τσόκαρο και
πού κρεμόταν κάπου έξι πόδια πα-

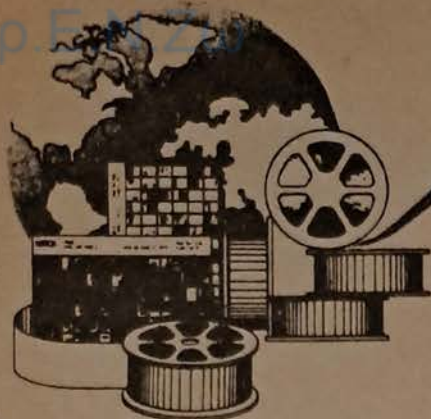

Ένας 28χρονος Βέλγος παρατήρησε
ένα UFO για τέσσερα περίπου λεπτά,
καθώς αυτό στάθηκε άκίνητο πάνω από
τόν τοίχο του κήπου του, τό Δεκέμβριο
του 1973, και πρόσεξε καλά τό έμβλημα
πού υπήρχε πάνω του.

νω άπο τόν κήπο του. Οι διαστά-
σεις του ήταν περίπου 18 πόδια
μάκρος 8 ύψος και 9 πλάτος. Στην
κορυφή του είχε ένα γυάλινο, δια-
φανή θαλαμίσκο και μέσα σ' αυτόν
μπορούσε να δει άόριστα τό κεφα-
λι και τούς ώμους δυό ανθρωποει-
δών όντων πού κινούνταν. Τό αν-
τικείμενο γύρισε άργά κι άπομα-
κρύνθηκε προς τά ανατολικά. Στό
πίσω του μέρος υπήρχαν δυό κόκ-
κινα και μπλέ φωτά και σέ κάθε
έπάνω γωνία θρικόταν ένα διακρι-
τικό. Ο μάρτυρας είπε σ' ένα δη-
μοσιογράφο: «Μου θυμισε πινα μ'
ένα σημάδι στην κορυφή της».

Ή επανάληψη των συμβόλων και
των διακριτικών, όπως στις περι-
πτώσεις του Χούλερ και του Χέλ-
φιν, και τά συμβατικά σχήματα των
UFO πού έμφανίστηκαν στη Βιλ-
θόρντ και στην Κοιλάδα Σίμι, φέρ-

συν. στή σελ. 46

UFO νεα απ' ολο τον κοσμο

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΑ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ ΓΙΑ ΤΑ UFO

Επίσημα πόστερς του αμερικανικού ναυτικού, που τοποθετούνται σε αμερικανικά και καναδικά εμπορικά πλοία, ειδοποιούν τους ναυτικούς να προσέχουν για UFO και να αναφέρουν άμεσα σχετικά στις στρατιωτικές υπηρεσίες. Αυτό συμβαίνει στα πλαίσια ενός γενικότερου συναγερμού, που αφορά την ενημέρωση των

αρμόδιων υπηρεσιών για ότιδήποτε θα μπορούσε να θεωρηθεί σαν απειλή κατά της ασφάλειας των ΗΠΑ και του Καναδά. Τα πόστερς αυτά προτρέπουν τους ναυτικούς να αναφέρουν κάθε ξένο αεροσκάφος, πλοίο, κατευθυνόμενο πύραυλο και UFO που θα βλέπουν. Όπως φαίνεται στην εικόνα, υπάρχουν εικονογραφημένα τα αντικείμενα αυτά, στα οποία βέβαια περιλαμβάνονται και τα UFO.

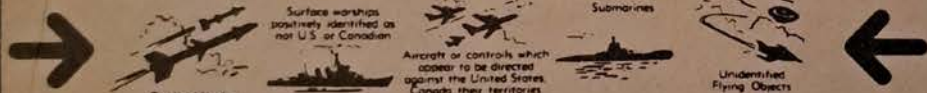
φθινόπωρο του 1979. Ο Τζέηκ Κάντερλνι, ένας από τους πολλούς μάρτυρες, ανέφερε στο γραφείο του σερίφη: «Τό UFO που είδα είχε σχήμα όβάλ, χρώμα σκούρο κόκκινο και στη μέση ανοιχτό κόκκινο». Τό είχε παρατηρήσει — όπως είπε — καθώς οδηγούσε τό αυτοκίνητό του σε απόσταση ενός μιλίου από την πόλη και τό είδε να προσγειώνεται κάπου 800 μέτρα μπροστά του, πάνω στο δρόμο, για τριάντα δευτερόλεπτα περίπου και ύστερα να απογειώνεται και να φεύγει με τρομακτική ταχύτητα, αφήνοντας μία βροχή από σπίθες.

Please Post in Radio Room and on the Bridge
FOR EARLY WARNING IN DEFENSE OF THE NORTH AMERICAN CONTINENT

MERINT RADIOTELEGRAPH PROCEDURE

1. WHAT TO REPORT

Report immediately all airborne and waterborne objects which appear to be HOSTILE, SUSPICIOUS or are UNIDENTIFIED.

2. SEND TO ANY

United States Naval Radio Station
Canadian Naval Radio Station
United States Coast Guard Radio Station
United States Commercial Radiotelegraph Station
Canadian Department of Transport Coastal Station

Receiving stations will relay to military destination

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΡΒΗΓΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΞΩΓΗΙΝΟΥΣ

Όσλο. ΝΟΡΒΗΓΙΑ.
«Κάποιος διαπλανητικός πολιτισμός ίσως επιχειρήσει σύντομα να μάς πλησιάσει κάνοντας παρεμβολές στις τηλεοπτικές μας εκπομπές», λέει ο νορβηγός φυσικός δόκτωρ Λάρς Σούλγκρεν. Απευθυνόμενος σε ένα επιστημονικό συνέδριο με θέμα «Εύφυη Ζωή στο Σύμπαν», ο Σούλγκρεν εξήγησε — τό Μάιο του 1978 — ότι ανεξάρτητα από τά φυσικά τους χαρακτηριστικά, θά ήταν δυνατόν να έχουν

ανακαλύψει τις αρχές των ακουστικών και όπτικών μηνυμάτων. Έπέμενε δε ότι οι ανεξήγητες διακοπές στις εκπομπές ίσως να αποτελούν στοιχείο της αναζήτησης τρόπου έπαφής εκ μέρους εξωγήινων. «Ίσως να βρίσκονται πολύ κοντά στο κλειδί που θά τους έπιτρέψει να μάς στείλουν και εικόνα και ήχο από διαστρικές αποστάσεις».

UFO ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΟΝΡΟΕ ΤΩΝ ΗΠΑ

Μονρόε-Γουινσκόνσιν-ΗΠΑ.
Η πόλη Μονρόε κατακλύστηκε από εμφανίσεις UFO τό

UFO ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

ΑΓΓΛΙΑ. Μία αγγλίδα, 22 χρόνων, η Μάρτζορι Σταίνθορν, είπε ότι στις 27 Αυγούστου 1979, καθώς επέστρεφε με τό αυτοκίνητό της στο σπίτι της, στην κοινότητα Νιούκασλ-Άπόν-Τιούν «ακολούθηθηκε» για κάμποση ώρα από μία γαλαζοπράσινη μπάλα φωτιάς. Ο σύζυγός της δήλωσε: «Όταν έφτασε στο σπίτι έτρεμε όλόκληρη. Στην αρχή τό θεώρησε για έλικόπτερο, αλλά ύστερα πρόσεξε τό αλλόκοτο χρώμα του». Έρευνώντας για περισσότερα στοιχεία, οι Σταίνθορν έμαθαν από την άκτοφυλακή του Τιούνμάρουθ ότι ένα «γαλαζοπράσινο φώς» είχε θεαθεί και από άλλους πάνω από τό Μάραντε Ρόκ. Η εξήγηση που δόθηκε για διάττοντα άστέρα δέν στέκει λόγω της μεγάλης διάρκειας του θεάματος.

UFO ΠΡΟΣΓΕΙΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Μεντόζα ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ.
Πέντε παιδιά, ηλικίας μεταξύ έπτά και έντεκα χρόνων, ύπήρξαν τόν Ιούλιο μάρτυρες της προσγειώσης ενός μυστηριώδους ιπτάμενου

αντικείμενου, το οποίο εξέπεμπε πολύχρωμα φώτα και προκαλούσε ζωηρό θόρυβο, στη Μεντόζα, 1.100 περίπου χιλιόμετρα δυτικά του Μπουένος Άιρες.

Στό χώρο πού υπέδειξαν τα παιδιά ή αστυνομία ανακάλυψε πέντε στρογγυλές τρύπες, διαμέτρου τριών περίπου εκατοστών. Ένας αστυνομικός, πού έβαλε εκεί το χέρι του, είδε νά πρήζεται αμέσως αλλά κανέναν ίχνος ραδιενέργειας δεν επισημάνθηκε.

Η προσγείωση τού μυστηριώδους αντικειμένου συνέπεσε με αίφνιδια διακοπή τού ηλεκτρικού ρεύματος στην περιοχή. Η αστυνομία όμως δεν κάνει συσχετισμό τών δύο αυτών φαινομένων, ενώ συνεχίζει τήν εξέταση τών παιδιών. Εκείνο πάντως πού φέρνει σέ άμηχανία τούς ειδικούς είναι οι θόρυβοι πού σύμφωνα με τίς μαρτυρίες προκαλούσε τό UFO εκείνο.

UFO ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΒΑΣΗ

Αεροπορική Βάση Αθιάνο. Ιταλία. «Έμοιαζε σάν μιά άκριδα, εκτός από τό ότι εξέπεμπε μιά κοκκινωπή λάμψη». Έτσι περιέγραψε ό Τζών Σέουλμπ, 25 χρόνων, «έκείνο τό πράγμα πού αιώριόταν στόν άέρα», καί τό οποίο εμφανίστηκε κοντά σέ μιάν αεροπορική βάση τού NATO στό Αθιάνο, στις 13 Ιουλίου 1978. Ο Τζών, ένας άμερικανός ιδιώτης τεχνικός πού εργάζεται στη βάση,

Ο Τζών Σέουλμπ πού στις 13 Ιουλίου 1978 έδωσε τήν περιγραφή τού πράγματος πού «...αιώριόταν στόν άέρα...».

Η περίφημη πόλη τού Μεξικό, ένα από τά ώραιότερα θέρετρα τού κόσμου πού άναστατώθηκε από τήν εμφάνιση UFO.

διέκρινε τό παράξενο ιπτάμενο αντικείμενο αμέσως μόλις σουρούπωσε καί τό παρατήρησε γιά δύο περίπου λεπτά μαζί με δύο άλλους ιταλούς υπαλλήλους». Αυτό δεν ήταν έλικόπτερο ή κάποιο άλλο γνωστό είδος αεροσκάφους», δήλωσε. Οι τοπικές αρχές επιβεβαίωσαν τό γεγονός ότι καί άλλοι Ιταλοί είδαν ένα όγκώδες UFO με προεξοχές σάν κεραίες έντόμου. «Τό καταπληκτικότερο είναι ότι εξαφανίστηκε έτσι καθώς τό κοιτάζαμε», είπε ό Σέουλμπ. «Αν ήταν ένα διαστημόπλοιο από κάποιον άλλο πλανήτη, χρησιμοποιούσε άσφαλώς κάποιο είδος προώθησης πού έμεις δεν κατανοούμε».

UFO ΑΝΑΣΤΑΤΩΝΕΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΛΑΖ

Ακαπούλκο-ΜΕΞΙΚΟ.

Η πασίγνωστη τουριστική πόλη τού Ακαπούλκο άναστατώθηκε τό φθινόπωρο τού περασμένου έτους από τήν εμφάνιση δύο ιπτάμενων αντικειμένων πού πέταξαν κάνοντας ζιγκ-ζάγκ πάνω από τούς λουόμενους στην άμμουδιά, αιώρηθηκαν γιά λίγες στιγμές καί ύστερα άπομακρύνθηκαν. Τά δύο UFO θεάθηκαν επίσης από τόν πιλότο ενός μεξικανικού αεροπλάνου τύπου DC-7. Ο Τόμας Μπέρνς, ένας άμερικανός πού ζει στό

Ακαπούλκο, ισχυρίζεται ότι τά άγνωστα ιπτάμενα σκάφη ήταν «περισσότερο κάτι τό αξιοπερίεργο παρά κάτι τό τρομακτικό». Ο τοπικός ραδιοφωνικός σταθμός ανέφερε ότι «τά UFO άπορρίπτουν κάθε γνωστή έρμηνεία», καθώς επίσης ότι επέδειξαν χαρακτηριστικά πτήση πού είναι άδύνατο νά επιδειχτούν από τά αεροπλάνα πού κατασκευάζει ό άνθρωπος. Η αστυνομία τού Ακαπούλκο άρνήθηκε νά προβεί σέ δηλώσεις.

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ «ΦΑΕΘΩΝ»

Σέ δυό διαδοχικές συγκεντρώσεις τής 31 Οκτωβρίου καί 10 Νοεμβρίου παραβρέθηκαν τά ιδρυτικά μέλη τής Ομάδας ΦΑΕΘΩΝ κατά τήν διάρκεια τών όποιων λύθηκαν άρκετά προβλήματα τής ομάδας. Συζητήθηκαν θέματα καταστατικού, μέσων έρευνας καθώς καί αυτό τό ίδιο τό περιεχόμενο τής έρευνας καί τής μορφής πού θά πάρει. Έξετάστηκαν καί συζητήθηκαν οι δημιουργίες τών υποομάδων κατά νομούς τής χώρας, οι δυνατότητες κατασκευής όργάνων χρήσιμων στην ομάδα τόσο στό έσωτερικό όσο καί στό εξωτερικό. Προβλέπεται συρροή νέων μελών δεδομένου ότι μέχρι στιγμής έχουν δηλώσει συμμετοχή πάνω από 400 άτομα από όλη τήν Ελλάδα.

ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΥΝ

Τζέιμς Όμπεργκ

**Ἡ ἀντικειμενικότητα τῆς ἐρευνας
ἢ ἔστω καὶ τῆς ἀπλῆς μελέτης ἑνὸς θέματος
δὲν ἐξαρτᾶται
ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ στοιχείων
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν παρουσίαση
τῶν ἀντιτιθέμενων ἀπόψεων ἢ θεωριῶν.
Ἡ ἀνάγκη νὰ ὑπακούσουμε στὸν κανόνα αὐτὸ
μὲς ἔκανε νὰ ἀφιερῶσουμε
ἓνα μέρος τοῦ χώρου τοῦ περιοδικοῦ,
στὸ ὁποῖο θὰ ἀκούγονται καὶ οἱ φωνές
ἀπὸ τὴν «ἄλλη πλευρὰ τοῦ λόφου».**

Μιὰ νύχτα πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια κάτι ἀπὸ τὸ διάστημα πέρασε πολὺ κοντὰ ἀπὸ ἓνα στρατιωτικὸ ἐλικόπτερο, τρομοκρατώντας τὰ τέσσερα μέλη τοῦ πληρώματός του καὶ προκαλώντας τὸ θάνατο τους. Τὸ γεγονός, ἀληθινὰ θεαματικὸ καὶ ἀνεξήγητο, σημάδεψε τὸ δρόμο του μέσα στὶς σελίδες τῆς ἱστορίας τῶν UFO καὶ ξεσήκωσε μιὰ διαμάχη, οἱ φλόγες τῆς ὁποίας μαίνονται ἀκόμα.

Ἐνα φαίνεται σίγουρο: ἡ συνάντησή του εἶχε στὶς 11 μ.μ. τῆς 18ης Ὀκτωβρίου, 1973, κοντὰ στὸ Μάνσφελντ τοῦ Ὁχάιο, ὁ σημεῖος Λάρρυ Κουν καὶ τὸ πλήρωμά του, εἶναι μιὰ ἀπὸ τίς πιὸ ἐντυπωσιακές περιπτώσεις UFO πού ἔχουν καταγραφεῖ ποτέ. Ἀσχετα μὲ τὸ ἂν ὁ κοσμικὸς ἐπισκέπτης ἦταν κάποιο ξένο διαστημόπλοιο, ὅπως ἐπιμένουν οἱ λάτρεις τῶν UFO, ἢ ἂν πρόκειτο γιὰ κάποιο λαμπερὸ ἀερόλιθο, ὅπως πιστεύει ὁ σκεπτικιστὴς τῶν UFO Φίλιπ Τζ. Κλάς, τὸ γεγονός τῆς ἐμφάνισης αὐτῆς καθαυτῆς ἔχει ἀντέξει σὲ αὐστηρὴ κι ἐξονυχιστικὴ ἐπιστημονικὴ ἐρευνα.

Ἐνα παράξενο κόκκινο φῶς ἀπὸ τὰ ἀνατολικά ἀκουλούθησε ἓνα ἐλικόπτερο πού πετοῦσε χαμηλὰ μὲ κατεύθυνση βορινή. Καθὼς τὸ UFO πλησίαζε μὲ μεγάλη ταχύτητα, ὁ τρομοκρατημένος πιλότος τοῦ ἐλικόπτερου ἔκανε τὸ ἀεροσκάφος του νὰ βουτήξει ἀπότομα πρὸς τὰ κάτω. Τὸ UFO ἔμεινε ἀκίνητο ἀκριβῶς ἀπὸ πάνω του, ἔλουσε τὸ πλήρωμα μ' ἓνα πράσινο φῶς κι ὕστερα ἀπομακρύνθηκε πρὸς τὰ δυτικὰ, ἀλλάζοντας καὶ πάλι χρώματα. Τὰ ὄργανα τοῦ ἐλικόπτερου ἀρχισαν νὰ κάνουν σάν τρελὰ καὶ ὁ ἀ-

σύρματος νεκρώθηκε. Ὁλόκληρο τὸ ἀεροσκάφος εἶχε παγιδευτεῖ μέσα σὲ κάποιου εἶδους δίνη ἀντιβαρύτητας καὶ ὑψώθηκε γιὰ χιλιάδες μέτρα μέσα στὸ νυχτερινὸ οὐρανὸ προτοῦ ὁ πιλότος ἀνακτήσει καὶ πάλι τὸν ἐλεγχό του.

Τόσο ἐντυπωσιακὸ ἦταν αὐτὸ τὸ περιστατικὸ καὶ τόσο ἀμεμπτοὶ οἱ μάρτυρες σ' αὐτὸ, πού τὸ ἑβδομαδιαῖο λαϊκὸ φύλλο *National Enquirer* τὸ ἐπέλεξε σάν «τὴν καλύτερη περίπτωση UFO τοῦ 1973». Τῇ χρονίᾳ ἐκείνῃ ἡ μάχη πού εἶχε δοθεῖ ἦταν πολὺ σκληρὴ, μὲ τόσο ἰσχυροὺς ἀνταγωνιστὲς σάν τὴν ἀπαγωγή τῶν δύο ψαράδων τῆς Πασκαγκούλα καὶ μιὰν ἀναφορὰ ἀπὸ τὸν κυβερνήτη τοῦ Ὁχάιο.

Πρόσφατες ἀνακαλύψεις ἔκαναν τὴν περίπτωση Κουν νὰ φαίνεται ἀκόμα πιὸ ἐντυπωσιακὴ. Ἡ κορυφαία αὐθεντία ἀπὸ τὴν πλευρὰ πού ὑποστηρίζει τὰ UFO εἶναι ἡ ἐρευνήτρια Τζένη Ζάιντμαν, ἀπὸ τὸ Ὁχάιο, πού οἱ ἀναφορές της παρουσιάστηκαν στὸ *UFO Journal* τοῦ *Mutual UFO Network*, στὴν Ἐπιθεώρηση τῶν Ἰπτάμενων Δίσκων (πού δημοσιεύεται στὴ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ) καὶ στὸ ἑβδομαδιαῖο περιοδικὸ *Πεπρωμένο*. Μιὰ νέα μεγάλη ἀναφορὰ προοδὸς ἐτοιμάζεται γιὰ τὸ Διεθνὴ Ἀνταποκριτὴ UFO πού ἐκδίδεται ἀπὸ τὸ Κέντρο Οὐφολογικῶν Σπουδῶν.

Παρά τὰ ἀδιάσειστα γεγονότα τῆς ἀφήγησης τοῦ Κουν, οἱ λάτρεις τῶν UFO ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἐπὶ 30 χρόνια οἱ πιλότοι δοκιμάζουν παρόμοιες καταστάσεις παραλίγο συγκρούσεων μὲ UFO.

Τὸ 1948, οἱ πιλότοι τῶν DC-3 Κλάρενς Τσάιλς καὶ Τζὼν Χουίτεντ

διέκριναν ἓνα ἀντικείμενο σὲ σχῆμα πούρου μὲ δύο σειρές ἀναμμένα φινιστρίνια, πού πέρασε σφυρίζοντας δίπλα ἀπὸ τὸ ἀεροσκάφος τους. Ἐνα ἀντικείμενο μὲ παρόμοιο σχῆμα πέταξε πάνω ἀπὸ τὴν Ἰνδιάνη καὶ τὸ Κεντάκυ στὶς ἀρχές τοῦ 1968· ἀργότερα, τὴν ἴδια ἐκείνη χρονιά, τρία διαφορετικὰ ἀεροσκάφη παραλίγο νὰ συγκρουστοῦν μὲ μιὰ μοῖρα UFO πού εἶχαν σχῆμα πούρου.

Παρόμοιο ἦταν καὶ τὸ UFO τοῦ Κουν, ἰδιαίτερα ὅσον ἀφορὰ τὸ γεγονός ὅτι καμία ἀπ' αὐτὲς τίς ἑκ θαύματος ἀποτροπὲς συγκρούσεων δὲν προκάλεσε δίνες ἀέρα ἢ ὅποιονδήποτε θόρυβο.

Ἡ περίπτωση Τσάιλς-Χουίτεντ, ὅπως παραδέχονται ἀκόμα καὶ οἱ περισσότεροὶ ὁπαδοὶ τῶν UFO, ἦταν κατὰ πάσα πιθανότητα μιὰ σειρά ἀπὸ κομμάτια ἀερολίθων πού ταξίδευαν φλεγόμενα μέσα στὸ νυχτερινὸ οὐρανὸ, κάνοντας τοὺς ξαφνιασμένους πιλότους νὰ υποθέσουν πὼς τὰ φῶτα ἦταν φινιστρίνια καὶ νὰ φανταστοῦν κατόπιν τὸ περίγραμμα ἑνὸς ἀνυπαρχτοῦ σχήματος. Μιὰ τέτοια ἀκριβῶς παραίσθησις ἔχει ἀποδειχθεῖ καὶ στὴν πρώτη περίπτωση τοῦ 1968, ὅπου ἓνας φλεγόμενος δορυφόρος πού ἐπεφτε, ξεγέλασε μιὰν ὁμάδα ἀπὸ ἀξυπνοὺς καὶ ψυχραιμοὺς μάρτυρες κάνοντας τους νὰ πιστέψουν πὼς εἶδαν ἓνα ἀλλόκοτο φωτισμένο ἀντικείμενο σὲ σχῆμα πούρου νὰ περνᾷ σὲ ἀπόσταση 299 μέτρων ἀπ' αὐτοὺς — ὅταν τὰ πραγματικὰ ἀντικείμενα θρῖσκονταν στὴν πραγματικὴ ἑκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά. Μιὰ δευτέρη περίπτωση τοῦ 1968, πού, ἀντίθετα μὲ τὰ

άλλα παραδείγματα, συνέβει κατά τη διάρκεια της μέρας, έκανε τους πιλότους τριών αεροσκαφών να σκεφτούν πώς τὰ αντικείμενα είχαν πέσει σχεδόν επάνω τους, όταν ο διαλυόμενος αερόλιθος, (σύμφωνα με τις διηγήσεις και τις φωτογραφίες που έδωσαν άλλοι αυτόπτες μάρτυρες) βρισκόταν στην πραγματικότητα εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά.

Η πιό ξακουστή «αντί-UFO έρμηνεία» του περιστατικού Κούν δημιουργήθηκε (σκαρώθηκε, θά 'λεγαν οι επικριτές) από τον Φίλιπ Τζ. Κλάς, συντάκτη του περιοδικού Aviation Week και κυριότερο ίσως σκεπτικιστή του κόσμου, όσον αφορά τὰ UFO. Ο Κλάς ισχυρίζεται πώς μπορεί ο σηναγός Κούν να ξεγελάστηκε, όπως και άλλοι πιλότοι πριν απ' αυτόν, από κάποιο λαμπερό αερόλιθο, πιθανόν από τον καταιγισμό του Ωρίωνα, που συμβαίνει κάθε χρόνο κατά την περίοδο 18-22 Οκτωβρίου. Ένώ όρισμένοι ειδικοί των UFO ισχυρίζονται ότι ο καταιγισμός του Ωρίωνα δεν δημιουργεί αερόλιθους, οι επαγγελματίες ειδικοί αναφέρουν ακριβώς το αντίθετο. Ένας δεύτερος λαμπερός αερόλιθος του Ωρίωνα εμφανίστηκε πάνω από το Μίντγουεστ μία ώρα πριν από τη συνάντηση που είχε ο Κούν κι ένας τρίτος, κινούμενος προς την ίδια κατεύθυνση όπως και το UFO του Κούν, έγινε ορατός σε όλη την έκταση του Μίντγουεστ, στις 18 Οκτωβρίου 1977, τέσσερα χρόνια μετά τη νύχτα του περιστατικού Κούν (λίγες ώρες νωρίτερα όμως, πράγμα που είχε σαν αποτέλεσμα περισσότερους μάρτυρες).

Παρόλο που τὰ συμπεράσματα του Κλάς τὰ έχουν απορρίψει όλοι σχεδόν οι κορυφαίοι έρευνητές που υποστηρίζουν την ύπαρξη των UFO, αρκετές από τις δευτερεύουσες παρατηρήσεις του έχουν επαληθευτεί άθόρυβα. Η διακοπή της λειτουργίας του άσυρμάτου μετά τη συνάντηση αποδίδεται τώρα στο χαμηλό ύψος του έλικόπτερου, πράγμα που έκανε τούς λόφους να έμποδίσουν τη μετάδοση (κατά παρακλήση του Κλάς, ο Κούν δοκίμασε τον άσύρματο πάνω από την ίδια τοποθεσία σε μία κατοπινή πτήση και το έπιβεβαίωσε αυτό), καθώς επίσης και στην υπερβολικά γρήγορη αλλαγή συχνοτήτων από τον πανικόβλητο άσυρματιστή. Η «μυστηριώδης άνύψωση» του αεροσκάφους έχει χάσει κι αυτή τη γεύση του υπερφυσικού.

Αυτή η άνύψωση αποδίδεται τώρα στην ενέργεια του πιλότου να τραβήξει πίσω ένστικτωδώς τον μοχλό χειρισμού του αεροσκάφους, άμέσως μόλις πέρασε ο κίνδυνος της σύγκρουσης που είχε φοβηθεί. Με τη βουτιά που έκανε προς το έδαφος, αν δεν είχε γίνει αυτό, η σύγκρουση ήταν αναπόφευκτη μέσα σε δευτερόλεπτα. Αργότερα, το πλήρωμα δεν μπορούσε να θυμηθεί να έκανε ακριβώς αυτό που θά 'χε κάνει χωρίς καν να σκεφτεί ένας πεπειραμένος πιλότος. Τὰ αρχεία δείχνουν πώς και άλλοι πιλότοι που βρίσκονται κάτω από υπέρταση στη διάρκεια παρόμοιων περιστατικών όπου άπειλήθηκε η ζωή τους, δεν τὰ κατάφεραν να θυμηθούν τὰ αντανakλαστικά μέτρα που πήραν ύποσυνείδητα. Έφ'όσον, όμως, αργότερα το έλικόπτερο υπάκουσε άμέσως στο χειρισμό των κοντρόλ του Κούν, όταν παρατήρησε την άνύψωση και πήρε μέτρα για να τη διορθώσει, δεν υπάρχουν αποδείξεις καμίας έξωτερικής δύναμης που να έχει σχέση με το UFO.

Οι υπέρ των UFO έρευνητές κατὰ τὰ φαινόμενα συμφωνούν, όπως έγραψε κι η Ζάιντμαν στο Mufof UFO Journal, ότι: «Δεν υπάρχουν φυσικές ένδειξεις που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η άνύψωση ή η φανερή διακοπή της λειτουργίας του άσυρμάτου όφειλόνταν κατὰ όποιοδήποτε τρόπο στην έγγυτητα του αντικειμένου». Και θά 'πρεπε επίσης να παρατηρήσει κανείς πώς δεν υπάρχει βέβαια και καμία πραγματική απόδειξη ακόμα και της έγγυτητας του αντικειμένου — θά μπορούσε να βρισκόταν εκατό χιλιόμετρα ψηλότερα.

Οι αντίρρήσεις-κλειδι στην ύποθεση Κλάς για τον αερόλιθο απ' τον Ωρίωνα είναι τριών ειδών: πρώτο, η συνολική διάρκεια κατά την οποία το πλήρωμα του έλικόπτερου παρατηρούσε το UFO πιθανόν να ήταν πολύ μεγάλη ώστε να πρόκειτο για αερόλιθο, που θά διαρκούσε το πολύ ένα ή δύο λεπτά· δεύτερο, το πλήρωμα ανέφερε πώς είδε ένα αντικείμενο με έντονα περιγράμματα· τρίτο, η αναφερθείσα στάση του UFO πάνω από το έλικόπτερο δεν θά μπορούσε να έχει πραγματοποιηθεί από κανένα φυσικό αντικείμενο. Τώρα, όλες αυτές οι αντίρρήσεις βασίζονται όμολογουμένως στη μαρτυρία του ξαφνιασμένου και φοβισμένου πληρώματος, και ο Κλάς προσπάθησε να εκμεταλλευτεί όσο το δυνατόν

περισσότερο τη γνωστή ανακρίβεια παρόμοιων μαρτυριών άλλων πιλότων που βρέθηκαν σε παρόμοιες καταστάσεις, αλλά οι άφηγήσεις των τεσσάρων μελών του πληρώματος συμφωνούν έκπληκτικά, πράγμα που θά άπαιτούσε και παράλληλη παρεξήγηση των πραγμάτων εκ μέρους τους, αν πραγματι πρόκειται για κάτι τέτοιο.

Σύμφωνα με την αναπαράσταση της συνάντησης αυτής που έκανε η Ζάιντμαν, βασισμένη σε πολλές ώρες συζητήσεων με τὰ μέλη του πληρώματος, το περιστατικό κάλυψε μία περίοδο μεγαλύτερη των πέντε λεπτών. Ο Κλάς είναι ο πρώτος που όμολογει ότι μία τέτοια διάρκεια αποκλείει τελείως την ύποθεσή του για τον «αερόλιθο», γι' αυτό την άμφισβητεί τόσο έντονα, όσο έντονα θέλουν να την αποδεχτούν οι όπαδοί των UFO. Η πρώτη άνάμνηση του σηναγού Κούν από το περιστατικό, που οι ψυχολόγοι θά βεβαιώσουν πώς πιθανόν αποτελεί και τον πιό ακριβή ύπολογισμό, ήταν πώς κράτησε «περίπου ένα λεπτό». Η χρονική αυτή περίοδος μεγάλωσε με τὰ χρόνια, φτάνοντας πέρσι τὰ 330 δευτερόλεπτα, πριν ξαναπέσει στα 300 δευτερόλεπτα που ύπολόγισε η Ζάιντμαν. Οι άπόπειρες που έγιναν για την αναπαράσταση της συνάντησης δεν ξεκαθάρισαν αυτό το σημείο, και οι διαμάχες συνεχίζονται.

Η φυσική περιγραφή του αντικειμένου από το πλήρωμα είναι λιγότερο άυστηρή, ιδιαίτερα κάτω από το φώς των λανθασμένων έντυπώσεων άλλων πιλότων, όπως αναφέραμε και πιό πάνω. Θά μπορούσε το πράσινο χρώμα των αντικειμένων να όφειλεται σε κάποια παραμόρφωση του χρώματος εξαιτίας του πράσινου γείσου για τον ήλιο που βρίσκεται κατὰ μήκος της θαλάτης όροφής. Αρχικά ο Κούν είχε αναφέρει πώς παρακολούθησε το αντικείμενο που βρισκόταν από πάνω του μέσα από το θόλο, αργότερα όμως θελτίωσε την περιγραφή του, ώστε να τοποθετήσει το αντικείμενο κάπως πιό μπροστά του. Το κόκκινο αντικείμενο που είχε δει πρωτύτερα μπορεί να ήταν άπλως το προειδοποιητικό κόκκινο φώς κάποιου ραδιοφωνικού πύργου.

Όσο για το σταμάτημα του UFO ακριβώς πάνω από το έλικόπτερο, κι αυτό το σημείο έχει πάρει με τὰ χρόνια διαστάσεις. Παρόλο που το πλήρωμα λέει τώρα πώς το UFO

«έμεινε τελείως ακίνητο» για διάστημα που έφτανε τα δέκα δευτερόλεπτα, στις πρώτες αναφορές ισχυρίζονται απλώς ότι «δίστασε στιγμιαία» για ένα ή το πολύ δύο δευτερόλεπτα. Ο Κλάς, σ' αυτό που ίσως αποτελεί το πιο αδύνατο σημείο της υπόθεσής του για τον αερολίθο, εκφράζει τη θεωρία ότι μπορεί η παρατεταμένη πύρινη ούρα να φωτίσε για αρκετά δευτερόλεπτα την καμπίνα, κάνοντας τους άντρες να υποθέσουν πως το UFO είχε σταματήσει. Μιά άλλη πιθανότητα στηρίζεται στο γεγονός ότι οι άντρες βρίσκονταν μέσα σ' ένα κινούμενο αεροσκάφος που σκαμπανέβαζε και πού, ακριβώς τη στιγμή που πέρασε από πάνω του το UFO, προσπαθούσε σκληρά να σταματήσει να βουτάει προς τα κάτω κι άρχισε να ανυψώνεται: μία έλαφριά αλλά απότομη κλίση του ελικοπτέρου προς τα αριστερά εύκολα θα μπορούσε να δώσει την εντύπωση ότι πράγματι ο αερολίθος «δίστασε στιγμιαία».

Αλλά, όλ' αυτά δεν είναι παρά θεωρίες, και μερικές φορές μάλιστα πολύ ανόητες. Στο τέλος, υπάρχουν οι συνηθισμένες πιθανότητες να πρόκειται για πράγματα γνωστά που συνέβησαν και σέ άλλους πιλότους στο παρελθόν, που πρέπει να ζυγιαστούν, έναντι μιάς εκπληκτικής εναλλακτικής λύσης: της ανάμιξης ενός αβθεντικού UFO.

Αρκετά χρόνια μετά απ' αυτό το γεγονός, θγήκε στην επιφάνεια μία ομάδα μαρτύρων από το έδαφος, που ανταποκριθήκαν στην καμπάνια κάποιας έφημερίδας. Μία γυναίκα και τέσσερα παιδιά ανέφεραν πως είχαν δει εκείνη τη νύχτα το UFO να κάνει κύκλους γύρω από το ελικόπτερο. Αυτή η εξέλιξη φαινόταν να προμηθεύει την ολοκλήρωση της απόδειξης του ανεξήγητου, καθώς έγινε φανερό πως εξαλείφει την υπόθεση του αερολίθου. Τόσο πολύ ανυπομονούσε η κοινότητα των πιστών των UFO να πιστέψει αυτή την ιστορία, ώστε διάφοροι συγγραφείς άρχισαν να αναφέρουν τις νέες αυτές μαρτυρίες σαν απόδειξη, προτού καν αναγγελαθεί ότι διήποτε άλλο εκτός από την ύπαρξή τους.

Ο Κλάς όμως (μαζί με μερικούς άλλους αίρετικούς ειδικούς επί των UFO, όπως ο Ντένβιντ Σκρόθ της MUFON) ισχυρίζεται ότι η υποτιθέμενη μαρτυρία από το έδαφος δεν επιβεβαιώνει πραγματικά την περί UFO αφήγηση του Κούν· αντίθετα, την αντικρούει σέ γενικές

γραμμές, καταστρέφοντας την αβθεντικότητα της ακόμα περισσότερο. Σύμφωνα με τις υποθέσεις του Κλάς, που βασίζονταν στις αφηγήσεις του ίδιου του πιλότου, η θέση που δόθηκε για το UFO άπειχε όκτώ τουλάχιστον χιλιόμετρα (πέντε μίλια) από την πορεία πτήσης του ελικοπτέρου. Επίσης, η κατεύθυνση της πτήσης καθώς και οι έλιγμοί του UFO διέφεραν τελείως. Το πλήρωμα είπε ότι το αντικείμενο πέταξε προς τα δυτικά αφού πέρασε από δίπλα τους με άστραπιαία ταχύτητα, ενώ οι μάρτυρες που βρίσκονταν στο έδαφος ισχυρίζονται πως έκανε και πάλι πίσω προς τα δυτικά.

Οι άπογοητευμένοι έρευνητές UFO θρηνούν για την πιθανότητα να υπήρχαν πολυάριθμοι άλλοι άνθρωποι που είδαν το πύρινο αντικείμενο αλλά δεν μπήκαν στον κόπο να το αναφέρουν. Η Άμερικανική Έταιρεία Αερολίθων υπολογίζει ότι παίρνει αναφορές για ποσοστό μικρότερο από έναν στους δέκα αερολίθους. Πράγματι, την ίδια εκείνη νύχτα του περιστατικού Κούν ο αερολίθος πέρασε πάνω από κατοικημένες περιοχές της Πενσυλβάνια και του Όχαιο, έπίσημα όμως αναφέρθηκε μόνο από ένα άτομο, τον πιλότο μιάς αεροπορικής γραμμής (ο οποίος, πρέπει να πούμε, πως το άναγνώρισε γι' αυτό που πράγματι ήταν).

Με τα χρόνια, η ιστορία απέκτησε ένα σωρό σάλτσες. Αναφέρεται πως ο Κούν ισχυρίζεται ότι ο Δρ Τζ. Άλλαν Χάυνεκ, του Κέντρου Ουφολογικών Σπουδών, τού είπε ότι το UFO το είδαν και το φωτογράφησαν επίσης οι άστροναύτες του Σκάιλαμπ· ο Χάυνεκ άρνείται πως το είπε αυτό, μία και στο διάστημα εκείνο δεν υπήρχαν άστροναύτες στον Σκάιλαμπ. Τα λαϊκά περιοδικά έχουν έπινοήσει άπίθανες «άκτινες έλξης» από έξωγήνους, που παρέσυραν στον ούρανό τρομοκρατημένους πιλότους. Ο Κούν θυμήθηκε ξαφνικά, άρκετά χρόνια μετά το περιστατικό, ότι την άλλη μέρα η πυξίδα του περιστρεφόταν σαν τρελή και χρειάστηκε να την αντικαταστήσει — άρχεία συντήρησης όμως δεν βρέθηκαν.

Η άυτοπεποίθηση της Τζένυ Ζάιντμαν πάνω στη δύναμη της περίπτωσης UFO του Κούν έχει εκφραστεί σέ διάφορες προειδοποιήσεις που έκανε σέ όρισμένους συναδέλφους της, που προσωπικά άμφιβάλλουν άκόμη για όρισμένες πλευρές της άνάλυσής της. Τέτοιες αίρετικές άμφιβολίες, ισχυρίζε-

ται, είναι έπικίνδυνα συμπτώματα του ότι θα καταλήξεις να πειστείς άπ' αυτόν τον άρχιαπατεώνα, τον Φίλ Κλάς. Όσο για τη θεωρία της λανθασμένης έντύπωσης του Κλάς περί αερολίθου, η Ζάιντμαν πιστεύει πως αυτό το θέμα έχει πιά κλείσει: «Προβλέπω ότι τώρα ο Κλάς θ' αλλάξει τακτική και θα ισχυριστεί πως πρόκειται για φάρσα και πως οι τέσσερεις στρατιωτικοί είπαν ψέματα».

Ο Κλάς γελάει μ' αυτό: «Ποτέ δεν άμφέβαλα για την έντιμότητα και το καλό όνομα των ανθρώπων αυτών. Αυτό για το όποιο άμφέβαλα ήταν η ικανότητά τους να έρμηνεύσουν και να ξαναθυμηθούν με άκρίβεια, κάτω από συνθήκες στις όποιες κινδύνευσε ή ίδια τους ή ζωή και μάλιστα μέσα στη νύχτα, τα άπροσδόκητα και σύντομα όπτικά στοιχεία που έπεσαν στην αντίληψή τους».

Ενώ ο μέσος έπιβατής μιάς αεροπορικής γραμμής μπορεί να θέλει να πιστεύει ότι οι πιλότοι είναι «έκπαιδευμένοι παρατηρητές» με έξαιρετικές ικανότητες να άναγνωρίζουν τα έναέρια φαινόμενα, οι έρευνητές των UFO έχουν άνακαλύψει πως άληθεύει άκριβώς το αντίθετο. Ο Κλάς λοιπόν δεν είναι ο μόνος που άμφιβάλλει γι' αυτές τους τις ικανότητες.

Στην Άναφορά UFO Χάυνεκ (Dell, 1978), ο Δρ Τζ. Άλλαν Χάυνεκ του Κέντρου Ουφολογικών Σπουδών που υποστηρίζει την ύπαρξη των UFO, παρατήρησε ότι «...πράγμα έκπληκτικό, φαίνεται πως οι πιλότοι των έμπορικών και στρατιωτικών γραμμών άποτελούν σχετικά φτωχούς μάρτυρες... άλλά δεν πρέπει να μάς έκπλήσσει το γεγονός ότι το μεγαλύτερο μέρος των λανθασμένων έντυπώσεων των πιλότων περιστρέφεται γύρω από άστρονομικά αντικείμενα». Μιά πιθανή καθησυχαστική έξήγηση αυτής της άνικανότητας είναι πως οι πιλότοι έχουν συνηθίσει από την έμπειρία τους στον άέρα να έρμηνεύουν όσα βλέπουν στιγμιαία σέ όρους κοντινών αντικειμένων που έχουν μέγεθος αεροσκαφών, άφου φυσικά αυτό τούς ενδιαφέρει πρώτ' άπ' όλα.

Τίποτα άπ' αυτά δεν μειώνει με όποιοδήποτε τρόπο τον έκπληκτικό χαρακτήρα της συνάντησης του UFO από το Κούν. Τέσσερεις αξιόπιστοι μάρτυρες ανέφεραν κάτι που συμπεριφερόταν όπως άκριβώς θα περίμεναν να συμπεριφερθεί ένα ξένο διαστημόπλοιο· αυτό που το κινούσε θα πρέπει να ήταν

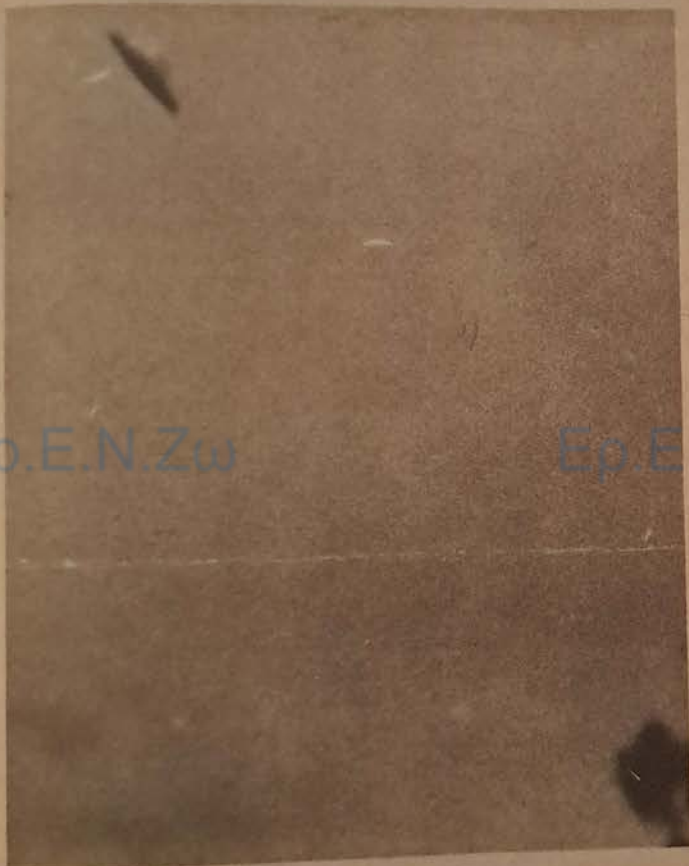
κάτι πραγματικά ασυνήθιστο. Παρόμοιες αναφορές στο παρελθόν αποδείχτηκε πώς ήταν ειλικρινείς αλλά λανθασμένες εντυπώσεις, αλλά, σ' αυτή την περίπτωση υπάρχουν χαρακτηριστικά που έξηγούνται πολύ δυσκολότερα. Το UFO του Κούν, ένα από τα χαρακτηριστικότερα περιστατικά που έχουν καταγραφεί, συνεχίζει το δρόμο του. UFO αναφέρονται απ' όλο τον κόσμο, και κατά καιρούς δημιουργείται στη Λατινική Αμερική, τη Δυτική Ευρώπη, την Ιαπωνία και άλλου κάποιος μεγάλος «πανικός». Ακόμα και η Σοβιετική Ένωση έχει να επιδείξει εμφανίσεις UFO, μερικές από τις οποίες είναι παρόμοιες με τις αναφορές που έχουν γίνει και

ψηλά στον ούρανό κρεμόταν μία τεράστια πυρίνη «τσούχτρα», με φωτεινά πλοκάμια που κρέμονταν μέχρι το έδαφος. Το αντικείμενο κατευθύνθηκε αργά προς τα βόρεια, αλλάζοντας σχήμα και μέγεθος κι έχοντας στο κέντρο του ένα λαμπερό σημείο φωτός.

Την άλλη μέρα δημοσίευσε την είδηση το TASS, το επίσημο πρακτορείο της Σοβιετικής Ένωσης. Η εμφάνιση χαρακτηρίστηκε σαν ένα ασυνήθιστο φαινόμενο», σύμφωνα με την επίσημη σοβιετική γραμμή της απόρριψης των «ιπτάμενων δίσκων» σαν μία απλή επίκερδη φαντασιοπληξία, μαγειρεμένη από τα άδιστακτα και άπληστα καταπιταστικά μέσα ενημέρωσης.

ρές από την περιοχή του Λένινγκραντ και τα φινλανδικά σύνορα, η ιστορία του «UFO-τσούχτρα» αναφέρθηκε σε πολυάριθμα προγράμματα του ραδιοφώνου και των ειδήσεων.

Αλλά, οι σοβαρότεροι παρατηρητές των UFO δεν εντυπωσιάστηκαν. Στο Κέντρο Ουφολογικών Σπουδών του Ίλινις που χρηματοδοτείται από ιδιώτες, ο έρευντήης Άλλαν Χέντρυ θυμήθηκε παρόμοιες αναφορές στην Αμερική που αποδείχτηκε πώς προέρχονταν από νυχτερινές εκτοξεύσεις πυραύλων. Αυτή η ύποψια επιβεβαιώθηκε από τους ειδικούς της Υποεπιτροπής UFO, μίαν υποδιαίρεση της δύσπιστης «Επιτροπής για την

Ενώ πεζοπορούσε στα Περουβιανά Όρη, ο Αύγουστος Άρρέντα φωτογράφησε αυτό τον ασυνήθιστο ιπτάμενο δίσκο.

Στιγμιότυπο της ξακουστής συνάντησης του Ρούντολφ Ναγκόρα μ' ένα UFO κοντά στα γιουγκοσλαβικά σύνορα, το 1971.

σ' άλλα μέρη του κόσμου, ενώ μερικές είναι μοναδικές.

Ένα από τα πιο παράξενα σοβιετικά UFO που αναφέρθηκαν ποτέ έγινε ορατό κοντά στο Λένινγκραντ πριν από δύο περίπου χρόνια. Μες στο άχνό σκοτάδι της αύγης της 20ής Σεπτεμβρίου 1977, οι κάτοικοι της βιομηχανικής πόλης Πετροζαβόντσκ που είχαν σηκωθεί νωρίς παρακολούθησαν στον ούρανό της ανατολής ένα απόκοσμο θέαμα.

Οι σοβιετικοί επιστήμονες έκαναν την υπόθεση πως πιθανόν ή «τσούχτρα» να ήταν κάποιος τεχνητός δορυφόρος που διαλυόταν καιγόμενος μέσα στην ατμόσφαιρα. Οι αναγνώστες διαβεβαιώθηκαν πως υπεύθυνη γ' αυτό δεν μπορούσε να είναι καμία ενέργεια προερχόμενη από ανθρώπους.

Αλλά, οι δυτικές αναφορές χαρακτηρίσαν χαρούμενα και απερίφραστα την εμφάνιση σαν UFO. Σε συνδυασμό με παρόμοιες αναφο-

Επιστημονική Έρευνα για το Παραφυσικό», που μπόρεσε να προσδιορίσει την ταυτότητα του UFO με τη σαν του πυραύλου εξάτμιση από πυρίνες τουλίπες καπνού, που παρέσυρε τον κατασκοπευτικό τεχνητό δορυφόρο Κόσμος-955.

Μιά και η σπάνια νυχτερινή εκτόξευση είχε γίνει από το απόλυτα μυστικό διαστημικό κέντρο Πλεζέτσκ που βρισκόταν μερικές εκατοντάδες χιλιόμετρα από τη σκηνή της εμφάνισης, οι υπεύθυνοι του

ΤΑSS δέν γνώριζαν στην αρχή την πραγματική εξέλιξη. Όταν την πληροφορήθηκαν, τούς ήταν αδύνατο νά την αποκαλύψουν, λόγω των κανονισμών ασφαλείας.

Τό ζήτημα έμεινε έτσι γιά αρκετούς μήνες, γιατί οί πιό σημαντικοί οργανισμοί διερεύνησης τών UFO δέχτηκαν την εξέλιξη τού «μυστικού πυραύλου». Ή υπόθεση φαινόταν νά έχει ξεχαστεί εκτός σάν πηγή άμνηστίας στή Μόσχα πού διαφήμιζε άθελά της ένα σοβιετικό στρατιωτικό διαστημικό μυστικό.

Τό UFO-τσούχτρα ξαναζωντάνεψε ξαφνικά τόν περασμένο Μάρτιο, εξαιτίας (γι' άλλη μιá φορά) τών τίτλων τής πρώτης σελίδας ένός εβδομαδιαίου λαϊκού φύλλου. «Τό πρώτο UFO πού Προκάλεσε Καταστροφές σέ μιá Πόλη», ούρλιαξε ο National Enquirer, αναφέροντας τήν ανακάλυψη τών ρεπόρτερς Μπιλ Ντίκ και Χένρυ Γκρίτς ό-τι τό UFO είχε σπάσει παράθυρα και άνοιξε μικροσκοπικές τρύπες στής πλάκες τών πεζοδρομίων όλου τού δύσμοιρου Πετροζαβόντσκ. Έπιπλέον, μετά τήν πρώτη του επιδρομή, τό UFO είχε έπιστρέψει έ-πανειλημμένα.

Οί σκεπτικιστές απέδωσαν τίς άναφορές περί φυσικών καταστροφών στά πολύ γνωστά αποτελέσματα τής λαϊκής ύστερίας, μιá και καθώς άποδείχτηκε τό «UFO-τσούχτρα» είχε κυριολεκτικά τρομοκρατήσει χιλιάδες αυτόπτες μάρτυρες. Άλλά, οί ασχολούμενοι μέ τά UFO σύλλογοι και οργανισμοί λογαριάζοντας τίς καινούργιες άποδείξεις (ή τίς άναφορές άποδείξεων — δέν μπορούσε νά βρεθεί κανείς πού νά 'χει πραγματικά δει τίς ζημιές, άφού όλα είχαν κατασχεθεί άπό τή μυστική άστυνομία), άρχισαν νά κλονίζονται όσον άφορά τήν προηγούμενη θέση τους κατά τήν όποία ύποστήριζαν τήν έρμηνεία τού «μυστικού πυραύλου». Μιá νέα έκδοχή, πού δημοσιεύτηκε σ' ένα περιοδικό γιά UFO, ισχυριζόταν πώς ο μυστικός πύραυλος είχε έκραγει στήν πραγματικότητα πάνω άπό τήν πόλη, καταβρέχοντας τήν περιοχή μέ κομμάτια πού προκάλεσαν τίς ζημιές πού είχαν άναφερθεί.

Ή «Υποεπιτροπή UFO» έμεινε άκλόνητη στή θεωρία της τού «μυστικού πυραύλου» (και μάλιστα ο πύραυλος άπομακρυνόταν άπ' τήν πόλη, δέν θρискόταν πάνω άπ' αύτή), άπορρίπτοντας τίς άναφορές πού μιλούσαν γιά καταστροφές, σάν δικαιολογημένες φήμες και ύ-

περβολές. Οί άνταποκριτές Γκρίτς και Ντίκ, πού είχαν πάρει τίς πληροφορίες τους άπό σοβιετικούς ειδικούς επί τών UFO άλλά πού ποτέ δέν είχαν έπισκεφτεί στήν πραγματικότητα τήν περιοχή πού προκλήθηκαν οί ζημιές, ισχυρίζονταν πώς είχαν περισσότερες λεπτομέρειες — τίς όποιες όμως δέν μπορούσαν νά άποκαλύψουν ώστόσο ολοκληρωθεί ένα καινούργιο βιβλίο. Τό ΤΑSS, προσπάθοντας νά καλύψει τήν προηγούμενη γκάφα του, έριξε πάνω σέ όλη τήν ύπόθεση ένα πέπλο μυστηρίου.

Ένα περίπου χρόνο μετά τήν πτήση τού UFO-τσούχτρα, δημοσιεύτηκε μιá άλλη «έπίσημη» σοβιετική εξέλιξη», πού έσπασε μιá μακριά είδησεογραφική σιωπή. Ή γνώμη τού έπιστήμονα Μ. Ντιμιτρίγεφ ήταν παράξενα γνωστή στους άμερικανούς παρατηρητές τών UFO. Άπ' όσο μπορούσαν νά καταλάβουν οί ειδικοί τής Δύσης, ο σοβιετικός έπιστήμονας ισχυριζόταν ό-τι τό UFO ήταν «βαλτώδες άέριο».

Σύμφωνα μέ τή θεωρία τού Ντιμιτρίγεφ, πού τή στήριζε σέ άφθονους ύπολογισμούς και τεχνικές άσυναρτησίες, τό πύρινο νέφος στόν ούρανό ήταν απλώς φωσφορίζουσα όμίχλη πού ύποτίθεται πώς προερχόταν άπό τίς παρακείμενες βιομηχανικές περιοχές όπως τό Πετροζαβόντσκ. Αυτό, είπαν οί κυνικοί παρατηρητές, θά άποτελούσε θαύμα μεγαλύτερο κι άπό έναν πραγματικό ιπτάμενο δίσκο, και στους ειδικούς τών UFO θύμιζε τά άτιμα UFO τού Μίσιγκαν τού 1966, πού είχαν χαρακτηριστεί «βαλτώδη άέρια».

Άλλά ή πολυ-δημοσιευμένη «έπιστημονική εξέλιξη» τού UFO-τσούχτρα μπορεί νά έκληφθεί σάν πραγματική άπόδειξη τής συνεχιζόμενης λαϊκής άνησυχίας και τού σοβιετικού ένδιαφέροντος γιά τό άρχικό περιστατικό. Και είναι φανερό πώς ή κυβέρνηση άγωνιά άκόμη περισσότερο νά κάνει τόν κόσμο νά πάψει νά τό σκέπτεται μήπως και καταλάβει τί *πραγματικά* ήταν.

Όλο τό ζήτημα τών ιπτάμενων δίσκων μέσα στήν ΕΣΣΔ ένοχλεί έξαιρετικά τή σοβιετική κυβέρνηση. Άπό τότε πού οί Ρώσοι άκολουθούν τό δικό τους διαστημικό πρόγραμμα μέ μεγάλο ένθουσιασμό και τούς γοητεύουν τά έργα έπιστημονικής φαντασίας και οί θεωρίες έξωγήινων πολιτισμών ύπάρχει γι' αυτό τό θέμα μεγάλο λαϊκό ένδιαφέρον.

Όλ' αυτά όμως έχουν οδηγήσει σέ μιάν έπίσημη άποστροφή γι' αυτά τά έξωφρενικά ζητήματα, άπό τότε πού έγινε φανερό, κατά τή δεκαετία τού '60, ό-τι οί σοβιετικοί «ειδικοί γιά τά UFO» πίστευαν τίς έπίσημες σοβιετικές έρμηνείες ό-σο και οί ειδικοί γιά τά UFO τής Δύσης πίστευαν τίς έπίσημες εξηγήσεις τής κυβέρνησης τών ΗΠΑ. Αυτόι οί σοβιετικοί θαυμαστές τών UFO γίνονται άνεκτοί άλλά δέν τούς έπιτρέπεται νά δημοσιεύσουν τίποτα, έτσι πού έχει ξεπηδήσει μιá «μυστική» κίνηση γιά τά UFO άπ' τήν όποία δέν λείπουν ούτε οί έφημερίδες.

Τό περιστατικό έχει πιά μπει στό πάνθεο τών μύθων τών UFO, παρόλο πού ή γνησιότητά του δέν έχει άκόμα άποδειχτεί, άν λάβουμε ύπόψη πώς ο πατέρας του ύπήρξε τό ΤΑSS και θετός του πατέρας τό National Enquirer. Ένώ οί πιό σοβαρές οργανώσεις πού ύποστηρίζουν τήν ύπαρξη τών UFO έξακολουθούν νά μήν έχουν έντυπωσιαστεί και ή «Υποεπιτροπή UFO» ισχυρίζεται πώς τό 'χει ξορκίσει μέ γεμάτες άμφιβολία άνακοινώσεις στόν τύπο, τό σοβιετικό UFO-τσούχτρα έχει όλα τά χαρακτηριστικά γιά νά γίνει άλλη μιá «σούπερ» περίπτωση UFO.

το βιβλίο μου

ΟΙ ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ
ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ζαν-κλώντ μπουρέ

Ζάν-Κλώντ Μπουρέ: «Οι εξωγήινοι απέναντι στην επιστήμη», μετάφραση Γιάννης Καρούζος, σελ. 291, εκδόσεις ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ Αθήνα 1979.

Στή σύγχρονη έρευνα ένα από τα περισσότερο αμφισβητούμενα πεδία είναι αυτό της επιστημονικής ανάλυσης και τεκμηρίωσης των αγνώστων ιπτάμενων αντικειμένων (ή UFO) και του προβλήματος της ύπαρξης των υποθετικών ή όχι επιβατών τους. Όπως έγραψα σε άλλη στήλη χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια για να αποκομιθεί κάποιο σημαντικό κέρδος. Δηλ. σε πρώτη άποψη του πράγματος δεν αποσκοπείται ή οικονομική ωφέλεια αλλά κύρια ή επιστημονική έμπέδωσή του.

Η Γαλλία είναι μία χωρο-φαινόμενο στο χώρο της Ουφολογικής Έρευνας. Δημιούργησε πρώτη στον κόσμο Έθνικό Κέντρο Έρευνας των UFO το οποίο διευθύνεται από ομάδα επιστημόνων, ο γνωστότερος ήταν ο Κλώντ Ποέ (βλέπε συνέντευξή του σε παλαιότερο τεύχος), καθώς και την παρουσία στο χώρο της έρευνας μερικών ονομάτων που έδωσαν βαρύτητα και νομότητας στο θέμα. Ένας από αυτούς είναι ο πασίγνωστος Ζάκ Βαλέ (δημοσίευσα επίσης συνέν-

τευξή του) και ένας τρίτος αυτός που παρουσιάζουμε τό βιβλίο του ο δημοσιογράφος Ζάν-Κλώντ Μπουρέ του φημισμένου προγράμματος «Τά Φώτα της Νύχτας» ο οποίος με μία σειρά από βιβλία του έβαλε τις βάσεις για μία πιο ούσιαστική ούφολογική έρευνα στη Γαλλία (βλέπε συνέντευξη που πήρε από τον γάλλο Υπουργό Έθνικής Άμυνας, που δημοσιεύεται σε άλλη στήλη).

Τό βιβλίο του Ζάκ-Κλώντ Μπουρέ «Οι Έξωγήινοι Απέναντι στην Έπιστήμη», χωρίζεται σε τέσσερα μέρη. Πρώτο μέρος, ή υπόθεση, όπου παρουσιάζεται ή προσπάθεια έπικοινωνίας με κάποιο εξωγήινο πολιτισμό, που έστειλε σήματα καθορισμένου μήκους κύματος. Δεύτερο μέρος, ακούγοντας τούς εξωγήινους, όπου μελετώνται οι δυνατότητες ύπαρξης ζωής στο Σύμπαν, οι τρόποι έπικοινωνίας, τά μεγάλα προγράμματα, οι σημαντικές αποστολές στο Διάστημα, οι δυνατότητες έπικοινωνίας, ή συναισθηματική τοποθέτηση των ανθρώπων απέναντι στην έπικοινωνία και άλλα, όπως τά ταξίδια ανάμεσα στ' άστρα απέναντι στη σχετικότητα, πρόγραμμα ύπολογισμού της διαστολής κλπ.

Τό τρίτο μέρος: UFO, ένας καινούργιος φάκελος αφορά ειδικά τά UFO, όπου αφού τά εξετάζει ιστορικά αναφέρεται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις εμφάνισεων UFO στη Γαλλία. Όπως λ.χ. στα κεφάλαια, «αναλύσεις συντριμμάτων ΑΤΙΑ στη Γαλλία», «Μιά αναφορά της χωροφυλακής αποκαλύπτει την ύπαρξη ραδιενέργειας σε μία ζώνη όπου προσγειώθηκε κάποιο ΑΤΙΑ», κλπ. Τό τέταρτο μέρος είναι ένα Έπιστημονικό Συμπλήρωμα όπου εξετάζεται τό πρόβλημα των UFO από έναν γάλλο επιστήμονα τον Ρενέ Άρντύ, και ή περίπτωση έπαφής ή μή έπαφής. Ακόμα περιληπτικά παρουσιάζεται ή θεωρία του μεσονικού πεδίου.

Ο συγγραφέας εξετάζει γενικότερα τό θέμα. Τά UFO αποτελούν έκδήλωση εξωγήινης ευφυίας; Δέν είναι άπίθανο, συμπεραίνει, και προσφέρει για τό θέμα καινούργιες φανταστικές μαρτυρίες. Ιδιαίτερα συγκλονιστική είναι ή υπόθεση του δεκανέα του χιλιανού στρατού που ένα UFO τον ά-

πήγαγε έμπρός στά μάτια των στρατιωτών του στη 25 Άπριλίου 1977. Τέλος ο Ζάν-Κλώντ Μπουρέ αναφέρεται στην πορεία των έρευνών στις ΗΠΑ και στη Γαλλία προπαθώντας νά βρεί άπαντήσεις στα άνησυχητικά έρωτήματα: τί θέλουν από μάς τά UFO; από πού έρχονται; Από πότε μάς επισκέπτονται; Γιατί δέν έρχονται σε έπαφή μαζί μας;

Τό βιβλίο έχει τό προσόν νά μνησείναι μία στεγνή παράθεση περιπτώσεων εμφάνισης UFO αλλά προχωρά σε μία βαθύτερη ανάλυση του φαινομένου, που τό μελετά τόσο έρευνητικά όσο και καθαρά έπιστημονικά. Τό βιβλίο αυτό του Ζάν-Κλώντ Μπουρέ ικανοποιεί τόσο τον άπλο άναγνώστη ή τον δύσκολο και άπαιτητικό, όσο και τον έπιστήμονα που πιστεύει ότι τό θέμα πρέπει νά προσεχθεί ιδιαίτερα.

Σημειώνουμε ότι τά υπόλοιπα βιβλία του ίδιου συγγραφέα τά σχετικά με τά UFO θά κυκλοφορήσει προσεχώς ο έκδοτικός οίκος ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ.

Προσοχή: Τό βιβλίο αποστέλεται σε όλη την Ελλάδα μετά από έμβασμα ταχυδρομικής έπιταγής 300 δρχ.

συμβάντα της Πεντέλης και πώς; Και μιά και αναφερθήκαμε σε κάτι τόσο κοντά μας, θά μ' ενδιέφερε αν κανένας αναγνώστης μπορούσε να με πληροφορήσει πού ακριβώς στην Πεντέλη βρίσκεται ένας μικρός κρατήρας. Υπάρχει, αλλά δεν ξέρω πού. Επίσης μ' ενδιαφέρουν στοιχεία για μαγνητικές έρευνες πού έχουν γίνει στην περιοχή.... Συμπωματικά, ήταν ή φήμη για «μαγνητικές δύνες» πού τράβηξε την προσοχή μου στην περιοχή από το 1968. Γνωρίζει κανείς κανένα συγκεκριμένο και τεκμηριωμένο στοιχείο στο θέμα αυτό; Ποιός, πού, πότε, πώς.....;

Στό μεταξύ, οι έρευνητές άς αρχίσουν να ασχολούνται με την αναζήτηση ειδικών χαρτών των περιοχών πού μάς ενδιαφέρουν ή και της Ελλάδας γενικά. Γεωλογικούς, γεωμαγνητικούς, βαρυτομετρικούς, τοπογραφικούς κλπ. Ίσως, θά πρέπει ν' αρχίσουν να ενδιαφέρονται όχι μόνο για τα UFO, αλλά και για τα σημεία πού ενδιαφέρονται τα UFO. Μπορεί έτσι να προχωρήσουν από άλλο σημείο σ' ένα στάδιο της έρευνας πού δεν είμαι έτοιμος να αναλύσω, χωρίς να προκαλέσω μεγαλύτερο χάος σ' αυτό πού ήδη υπάρχει. Όσα έχω αναφέρει ήταν τα απλούστερα για έναν έρασιτέχνη έρευνητή.

Πάντως φαίνεται ότι οι περισσότεροι έλπίζουν ότι κάποτε θά κατέβει το Άγιο Πνεύμα και θά τους τά έξηγήσει όλα, χωρίς ν' απαιτήσει να θάλουν το μυαλό τους να δουλέψει. Σ' αυτή την πίστη, προτιμώ να είμαι ο διάβολος της άμφιβολίας.

ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΩΝ UFO συν. από τη σελ. 37

νουν στο νού μας περιοχές όπου γίνεται συγκεντρωτική έρευνα. Όλα τα σύμβολα έχουν σημασία — για κάποιον. Είναι αυτή μιά προϋπόθεση αρκετά βάσιμη για ένα ξεκίνημα στην εκμάθηση των «γλωσσών» των έπιβατών των UFO;

Μήπως τα σύμβολα των UFO είναι απλά στοιχεία ταυτότητας, όπως αυτά πού χρειάζονται για τις πινακίδες των αυτοκινήτων και τους αριθμούς καταχώρησης των αερο-

της εβδομάδος

ΕΝΑ

από τα Α. Τ. Ι. Α. πού διασχίζουν τακτικά τον ούρανό θόλο στην περιοχή μας έθεσθή την π. Τετάρτη το βράδυ ώρα 9.15 με κατεύθυνσιν εκ Δυσμών προς Ανατολάς.

ΜΠΟΡΕΙ

να ήταν δορυφόρος απ' αυτούς πού εύρίσκονται εις την τροχίαν της γής και εις την πορείαν του, βραδέως σχετικώς αναβόσθηνε με διάφορους χρώματισμούς.

Ένα ακόμα δημοσίευμα της εφημερίδας «ΑΥΓΗ» του Πύργου πού είχε την καλοσύνη να μάς ταχυδρομήσει ο εκδότης της κ. Καπογιάννης, της 10/10/79. Είναι χαρακτηριστική ή δήλωση: «ένα από τα ΑΤΙΑ πού διασχίζουν τακτικά τον ούρανό θόλο....» Φαίνεται ότι αποτελεί πιά κοινό θέμα για την περιοχή ή εμφάνιση UFO. Ο κ. Καπογιάννης (υιός) έχει αναλάβει την στατιστική τεκμηρίωση των εμφανίσεων UFO στην περιοχή από το 1950 και μετά. Τα αποτελέσματα της εργασίας του θά δημοσιευτούν τόσο στο περιοδικό UFO όσο και στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» του Πύργου.

πλάνων; "Η μήπως χρησιμοποιούνται γιατί τα αρκετά σε αριθμό παρόμοια UFO πού κατευθύνονται από ένα μεγάλο μητρικό σκάφος χρειάζονται κάποιου είδους στοιχεία ταυτότητας;

Ένα είναι σίγουρο: Οι έπιβάτες των UFO, όποιοι κι αν είναι αυτοί, χρησιμοποιούν αλφάβητα ή συμβολισμούς παρόμοιους με τούς δικούς μας. Μήπως κάποτε, σε αιώνες περασμένους, πήραμε τα σύμβολά μας απ' αυτούς, ή μήπως αυτοί τα πήραν από μάς; Σε συνδυασμό με τις ντοκουμενταρισμένες περιγραφές ανθρώπινων ανθρωποειδών έπιβατών, μπορούμε να συμπεράνουμε πώς μάς μοιάζουν και σε άλλα σημεία;

Ίσως να μπορούμε — αν βρούμε μιά σχέση ανάμεσα στα σύμβολα των UFO και στους ύποθετικούς έξελιγμένους γήινους πολιτισμούς της προϊστορίας της Γής.

ΟΙ ΑΝΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΕΠΑΦΕΣ συν. από τη σελ. 22

ποιός ξέρει, ίσως ευεργετούν καθαρίζοντας τη μολυσμένη ατμόσφαιρα.

Οι ήλιακές κηλίδες, ή Σελήνη και τα άστρα έπιδρούν πάνω μας ψυχασωματικά. Οι όδηγοί των UFO, λοιπόν, πού τό γνωρίζουν αυτό, χρησιμοποιούν τον ήχο και τις ακτινοβολίες, μαζί θέβαια με κάποιο άλλο μέσο, για να πετύχουν της Έπαφής. Μόνο, πού είμαστε άδιαμόρφωτοι δέκτες και τό στάδιο πού περνάμε τούς αναγκάζει να φέρονται με μιά λογική πού έμεις δεν καταλαβαίνουμε. Αυτή ή λογική όπωσδήποτε έχει στοιχεία πού δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε ακόμα. Πάντως, δεν πρέπει να μάς διαφεύγει ότι τα FLAP των UFO πα-

ρατηρούνται:

α) Στις πόλεις με άνισομερή κατονομή, διασταύρωση φυλών και αύξημένη μόλυνση περιβάλλοντος. Σάν τέτοιες αναφέρονται τόσο ή Ν. Υόρκη όσο και τό Σάο Πάολο της Βραζιλίας.

β) Στις περιοχές όπου παρατηρούνται γεωλογικές αναταραχές, μελέτες περιβάλλοντος, πυρηνικές δοκιμές, αποθήκευση ενέργειας και γενικά φαινόμενα ήλεκτρομαγνητισμού.

γ) Σε μεμονωμένα άτομα, πού, κατά τη γνώμη μου, είναι, είτε από τη φύση τους είτε από μακροχρόνια πειράματα, οι καταλληλότεροι δέκτες Έπαφής.

Όσο για τό μήνυμα πού μάς μεταφέρουν, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά τό ίδιο μήνυμα των άγγέλων (άγγελοι-άγγελιαφόροι) και των προφητών. Πέρα από την παράδοση, θά ήθελα να αναφέρω τον Έπιμενίδη, για τον όποιο έγραψαν ο Διογένης Λαέρτιος, ο Θεόπομπος και άλλοι. Ο Έπιμενίδης έζησε 299 χρόνια κι από αυτά κοιμήθηκε για ένα διάστημα σε μιά σπηλιά για πενήντα έπτά χρόνια. Σ' αυτό τό διάστημα, τό σώμα του δεν υπέστη καμία βιολογική ανάπτυξη, με αποτέλεσμα να μην περάσει ο χρόνος γι' αυτόν και με τό ξύπνημά του να συναντήσει τούς συνομηλικούς του αρκετά γέρους.

Είναι, κατά τη γνώμη μου, ένα διαστημικό ταξίδι του Έπιμενίδη, ό όποιος, για κάποιους άγνωστους λόγους, δεν τό κοινοποίησε: Άπ' ό,τι διάβασα στο Διογένη ήταν Μάντης, Μύστης και Θεραπευτής. Νομίζω, πώς θά άξιζε τον κόπο μιά ματιά των Αινιγμάτων πάνω σ' αυτό τό Φαινόμενο. Ο Έπιμενίδης, ό Ηλίας, ό Ίεζεκιήλ, ό Ένώχ, ό Άμπιλέχ και τόσοι άλλοι είναι ο συνδυετικός κρίκος για την Κοσμική Έπαφή.